

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΝΩΤΑΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΤΙΤΛΟΣ: ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ:
ΣΕΞΟΥΛΙΑΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ (SEX TOURISM)

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ:

1. ΚΥΠΑΡΙΣΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ [ΑΜ: 448]
2. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ [ΑΜ:577]

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Συνοπτικά η πτυχιακή αυτή εργασία στοχεύει στην έρευνα και ανάπτυξη της έννοιας του τουρισμού πορνείας, της ανάγκης δηλαδή του ανθρώπου να ψυχαγωγηθεί σαρκικά με κάποιον άλλον άνθρωπο με αντάλλαγμα χρημάτων μεταφέροντας αυτόν σε άλλο προορισμό από το τόπο διαμονής του. Και στα δύο φύλα υπάρχει η εκάστοτε επιθυμία να εξωτερικεύσει την ερωτική ευαισθησία που είτε κρύβει μέσα του είτε απαγορεύει ο τόπος που διαμένει μόνιμα. Όσο οι γυναίκες, άλλο τόσο και οι άντρες αναγκάζονται να ταξιδέψουν για να εισπράξουν αυτή την απόλαυση που αναζητούν. Κάθε είδους ερωτική επαφή πραγματοποιείται σε αυτήν την εναλλακτική μορφή τουρισμού όπως η ομοφυλοφιλία ή η παιδεραστία από χιλιάδες ανθρώπους ανά το κόσμο αφήνοντας τον κίνδυνο μετάδοσης σεξουαλικών νοσημάτων κατά την επαφή. Οι περισσότεροι τουρίστες αυτού του είδους τουρισμού είναι πεισμένοι είτε στη χώρα τους είτε στο κοινωνικό τους κύκλο είτε μέσα στην ίδια τους τη ψυχρόσυνθεση κάνοντας τους να πιστεύουν πως θα βελτιώσουν τη ψυχολογική τους κατάσταση αγοράζοντας σεξουαλικές υπηρεσίες. Ανάλογα τα νομοθετικά πλαίσια της εκάστοτε χώρας και κυβέρνησης αυτής, η πορνεία μπορεί να είναι νόμιμη ή παράνομη. Σε περιπτώσεις εξαναγκαστικής εκπόρνευσης έχουν δημιουργηθεί οργανισμοί που προσδοκούν και μάχονται για την κατάργηση αυτής και την 'ελευθερία' των ανθρώπων που αγοράζονται χωρίς τη συγκατάθεση τους και επιδιώκουν την ασφάλεια καθώς και την μακροπρόθεσμη αποκατάσταση τους στη κοινωνία και την επαγγελματική τους διέξοδο. Συγκεκριμένοι διεθνείς προορισμοί ελκύουν τους περισσότερους τουρίστες που θέλουν να διευρύνουν ή αρκεστούν στην ερωτική φαντασίωση που θέλουν να πραγματώσουν. Με λίγα λόγια, ο αγοραίος έρωτας γεννά τον σεξοτουρισμό προβάλλοντας τον ως σαρκική αλλά και ψυχική ψυχαγωγία.

SUMMARY

In summary, this dissertation aims to research and develop the concept of prostitution tourism, the need for human beings to entertain with someone else in exchange for money transferring them to another destination from their place of residence. In both sexes there is a desire to extort the erotic sensitivity that either hides within it or forbids the place where it lives permanently. As long as women, the more so men are forced to travel to receive this pleasure that they are looking for. Any kind of erotic contact takes place in this alternative form of tourism, such as homosexuality or pedophilia, by thousands of people around the world, defying the risk of sexually transmitted infections during contact. Most tourists of this type of tourism are pressed either in their own country or in their social circle or in their own psychosis by making them believe they will improve their psychological condition by buying sexual services. Depending on the laws of the country and its government, illegal movement may be legal or illegal. In cases of forced prostitution, organizations have been set up to look for and fight for its abolition and the "freedom" of people bought without their consent and seeking security and their long-term rehabilitation in society and their professional outlet. Certain international destinations attract most tourists who want to expand or delight in the erotic fantasy they want to make. In short, love shopping generates sex tourism by portraying it as a fleshly but also a psychological entertainment.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
- ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ [Αγγλικά]
- ΕΙΣΑΓΩΓΗ
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΣΕΞΟΤΟΥΡΙΣΜΟΣ: ΕΝΝΟΙΕΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΕΣ.
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΠΟΡΝΕΙΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΚΙΝΗΤΡΑ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΠΟΡΝΕΙΑ – ΝΟΜΙΜΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΗ
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: HUMAN AND SEX TRAFFICKING
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΠΑΙΔΟΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΣΕΞΟΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
- ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το θέμα της πτυχιακής εργασίας είναι ο τουρισμός πορνείας. Αναλύονται τα μέρη αυτού ανά υπηρεσίες που παρέχονται και ζητούνται από τον τουρίστα-πελάτη, οι εργάτες σεξουαλικών υπηρεσιών και η ευρύτερη έννοια αυτού του εναλλακτικού είδους τουρισμού. Ερευνώνται οι ανάγκες του κάθε τουρίστα και οι προορισμοί με βάση αυτές. Επίσης, η παράνομη παιδοφιλία, το επίπεδο κινδύνου μετάδοσης σεξουαλικών μεταδιδόμενων νοσημάτων καθώς και οι οργανώσεις αντιμετώπισης αυτών και το αν η πορνεία είναι παράνομη ή νόμιμη.

Αρκετοί είναι οι ερευνητές που έχουν κάνουν διατριβή πάνω στο σεξουαλικό τουρισμό, τις υποκατηγορίες των υπηρεσιών, τα κίνητρα και τις ανάγκες των τουριστών αλλά και των εργατών υπολογίζοντας αυτό το είδος τουρισμού ισάξια με απλές μορφές τουρισμού. Εκτός από τους ερευνητές έχουν ασχοληθεί και ΜΚΟ και κυβερνήσεις χωρών που θέλουν την κατάργηση της πορνείας και πόσο μάλλον του τουρισμού πορνείας.

Σκοπός της εργασίας είναι η έρευνα και ανάλυση του τουρισμού που έχει να κάνει με τον αγοραίο έρωτα και ότι συμπεριλαμβάνει αυτόν. Θα αναλυθεί το εύρος αυτής της μορφής τουρισμού διατρέποντας όλα τα είδη, τις υπηρεσίες, τις ανάγκες και τους κινδύνους. Ακόμη θα αναφερθούν οι διάσημοι προορισμοί και ότι ασχολείται με την αποτροπή της παράνομης εκπόρνευσης.

Η μορφή της έρευνας που ακολουθείται είναι ποιοτική. Η μέθοδος συγκέντρωσης πληροφοριών και η διατριβή πάνω στο συγκεκριμένο θέμα ήταν η έρευνα επιστημονικών βιβλίων και έγκυρων δημοσιευμένων περιοδικών που ασχολήθηκαν ή είχαν συσχέτιση με το θέμα της πτυχιακής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ:

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ: ΕΝΝΟΙΕΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΕΣ.

Η πορνεία υπήρξε στο επίκεντρο του δημόσιου διαλόγου καθ' όλη τη διάρκεια των ετών. Αγορές και πωλήσεις. Το σεξ προκαλεί έντονα συναισθήματα, συναρπάζει και συγκινεί. Ο σεξουαλικός τουρισμός θα μπορούσε να είναι πορνεία σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και παρουσιάζει μια συνάντηση μεταξύ ανθρώπων από διαφορετικές κοινωνικοοικονομικές θέσεις, εθνικότητες και πολιτισμικό υπόβαθρο.

Ο σεξουαλικός τουρισμός είναι ταξίδι για κάποιον που θέλει να ασχοληθεί με τη σεξουαλική δραστηριότητα, ιδιαίτερα με τους εργάτες του σεξ. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Τουρισμού, ένας εξειδικευμένος οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών, ορίζει τον σεξουαλικό τουρισμό ως "ταξίδια που διοργανώνονται από τον τουριστικό τομέα ή εκτός του τομέα, αλλά χρησιμοποιώντας τις δομές και τα δίκτυά του, με πρωταρχικό στόχο την πραγματοποίηση μιας εμπορικής σεξουαλικής σχέσης τουριστών με κατοίκους των προορισμών τους ή και μη".

Ο τουρισμός με σκοπό τη σεξουαλική δραστηριότητα μπορεί να είναι εγχώριος, ο οποίος συνεπάγεται ταξίδια εντός της ίδιας χώρας ή σε άλλη χώρα, τα οποία συνεπάγονται ταξίδια πέρα από τα εθνικά σύνορα. Ο τουρισμός πορνείας είναι μια βιομηχανία πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων που υποστηρίζει ένα διεθνές εργατικό δυναμικό που εκτιμάται ότι ανέρχεται σε εκατομμύρια, γεγονός που ωφελεί και τις βιομηχανίες υπηρεσιών όπως οι αεροπορικές εταιρείες, ταξί ή επιχειρήσεις εστιατορίων και ξενοδοχείων. (Marina Diotallevi, 1995)

Μερικοί άνθρωποι θεωρούν τη σεξουαλική δραστηριότητα ως τρόπος ενίσχυσης της ταξιδιωτικής τους εμπειρίας. Ωστόσο, κοινωνικά προβλήματα προκύπτουν όταν συγκεκριμένες χώρες ή πόλεις αποκτούν φήμη ως προορισμό ή γίνονται ελκυστικές για τον σεξουαλικό τουρισμό. Τα αξιοθέατα για σεξουαλικούς τουρίστες μπορεί να περιλαμβάνουν χαμηλότερο κόστος για σεξουαλικές υπηρεσίες στη χώρα προορισμού, ευνοϊκότερες τοπικές στάσεις απέναντι στην πορνεία, διαχωρισμό από τον φυσιολογικό κοινωνικό κύκλο και φυσικό περιβάλλον, επειδή η πορνεία είναι είτε νόμιμη είτε αδιάφορη ώστε να μην υπάρξει επιβολή του νόμου.

Ο σεξουαλικός τουρισμός είναι μία από τις πιο αμφιλεγόμενες βιομηχανίες στον κόσμο. Ενώ αυτό παράγει τεράστια έσοδα στους προορισμούς του σεξουαλικού τουρισμού, η βιομηχανία καταδικάζεται για την παράνομη διακίνηση γυναικών και παιδιών. (Yodmanee Terapanon,2006)

Γενικά, τα άτομα που ταξιδεύουν για σεξουαλική δραστηριότητα υπόκεινται σε νόμους περί πορνείας της χώρας προορισμού. Η τουριστική σεξουαλική δραστηριότητα περιλαμβάνει παιδική πορνεία, δεν είναι συναινετική ή αφορά σεξουαλική διακίνηση και είναι συχνά παράνομη τόσο στη συμμετέχουσα χώρα όσο και στην πατρίδα του ατόμου.

Το μεγαλύτερο μέρος των τουριστών αυτού του είδους τουρισμού αναζητούν πόρνες σε διάφορες χώρες. Σε αυτές περιλαμβάνονται η Βραζιλία, η Κόστα Ρίκα, η Δομινικανή Δημοκρατία, οι Κάτω Χώρες (ιδιαίτερα το Άμστερνταμ), η Κένυα, η Κολομβία, η Ταϊλάνδη, οι Φιλιππίνες, η Καμπότζη, η Κούβα και η Ινδονησία (ιδιαίτερα το Μπαλί).

Ορισμένες χώρες έχουν γίνει δημοφιλείς προορισμοί για γυναικείο σεξουαλικό τουρισμό, συμπεριλαμβανομένης της Νότιας Ευρώπης (κυρίως στην Ελλάδα, την Ιταλία, την Κύπρο, την Ισπανία και την Πορτογαλία), την Καραϊβική (την Τζαμάικα, των Μπαρμπάντος και της Δομινικανής Δημοκρατίας), την Βραζιλία, την Αίγυπτο, την Τουρκία, την Νοτιοανατολική Ασία και το Πουκέτ στην Ταϊλάνδη, τη Γκάμπια, τη Σενεγάλη και την Κένυα στην Αφρική. Άλλοι δημοφιλείς προορισμοί περιλαμβάνουν τη Βουλγαρία, την Τυνησία, το Λίβανο, το Μαρόκο, την Ιορδανία, το Αζερμπαϊτζάν, τα Φίτζι, την Κολομβία και την Κόστα Ρίκα. Το Μπαλί της Ινδονησίας είναι ο μοναδικός προορισμός όπου οι γυναίκες από τη Δυτική Ευρώπη, την Ιαπωνία και την Αυστραλία ασχολούνται με σεξουαλικό τουρισμό με άνδρες ντόπιους. (Mari Sofie Grimstad Søntvedt,2009)

Ο πιο κοινός τύπος σεξουαλικού τουρισμού είναι ανδρών που αναζητούν γυναίκες. Μικρότερες μορφές περιλαμβάνουν τον γυναικείο σεξουαλικό τουρισμό (γυναίκες που αναζητούν άνδρες), τους άνδρες που αναζητούν άνδρες και τους ενήλικες που αναζητούν παιδιά. Οι σεξουαλικοί τουρίστες προέρχονται κατά κανόνα από ανεπτυγμένες χώρες στην Ευρώπη καθώς και από τις Ηνωμένες Πολιτείες. (Bender, Kimberly,2004)

Μια μελέτη που διεξήχθη από την ProCon (μια μη κερδοσκοπική δημόσια φιλανθρωπική οργάνωση που παρέχει διαφορετικές απόψεις για αμφιλεγόμενα θέματα) εκτιμά το ποσοστό των ανδρών που είχαν καταβάλει χρήματα για σεξουαλικές υπηρεσίες τουλάχιστον μία φορά στη ζωή τους και βρήκε τα υψηλότερα ποσοστά στην Καμπότζη (μεταξύ 59 και 80% και την Ταϊλάνδη (περίπου 75%), ακολουθούμενη από την Ιταλία (16,7-45%), την Ισπανία (27-39%), την Ιαπωνία (37%) και στις Ηνωμένες Πολιτείες (15,0-20,0%). Οι μελέτες δείχνουν ότι το ποσοστό ανδρών που ασκούν εμπορικό σεξ στις Ηνωμένες Πολιτείες έχει μειωθεί σημαντικά τις τελευταίες δεκαετίες: το 1964, εκτιμάται ότι το 69-80% των ανδρών είχαν καταβάλει χρήματα για σεξ τουλάχιστον μία φορά. Μέσα στις δυτικές κοινωνικές επιστήμες, ο σεξουαλικός τουρισμός είναι σχετικά νέο θέμα. Το ενδιαφέρον για το φαινόμενο άρχισε να αυξάνεται στη δεκαετία του '70 όταν δόθηκε προσοχή στις σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες, ιδίως τον κίνδυνο μόλυνσης από τον ιό HIV σε ταξίδια σε φτωχές, υποανάπτυκτες χώρες.

Σε ορισμένες χώρες, όπως η Καμπότζη και η Ταϊλάνδη, το σεξ έναντι πληρωμής θεωρείται τετριμμένο και οι άνδρες που δεν ασχολούνται με το εμπορικό σεξ μπορούν να θεωρηθούν ασυνήθιστοι από τους συνομηλίκους τους. (Barry, Kathleen ,1994)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΠΟΡΝΕΙΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Η πορνεία ασκείται σε αρχαίους και σύγχρονους πολιτισμούς και έχει χαρακτηριστεί ως "το παλαιότερο επάγγελμα του κόσμου" και παρά τις συνεχείς προσπάθειες ρύθμισης, συνεχίζει να παραμένει αμετάβλητη.

Στην Αρχαία Εγγύς Ανατολή κατά μήκος των ποταμών Τίγρη-Ευφράτη υπήρχαν πολλά ιερά και ναοί ή "σπίτια του ουρανού" αφιερωμένα σε διάφορες θεότητες που τεκμηριώθηκε από τον Αρχαίο Έλληνα ιστορικό Ηρόδοτο στις Ιστορίες όπου η ιερή πορνεία ήταν μια κοινή πρακτική. Τελείωσε όταν ο αυτοκράτορας

Κωνσταντίνος τον 4ο αι. Μ.Χ. κατέστρεψε τους ναούς και τους αντικατέστησε με χριστιανισμό.

Ήδη από τον 18ο αιώνα π.Χ., η αρχαία Μεσοποταμία αναγνώρισε την ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας των γυναικών. Στον κώδικα Hammurabi, διαπιστώθηκαν διατάξεις που αφορούσαν τα δικαιώματα κληρονομιάς των γυναικών, συμπεριλαμβανομένων των γυναικείων πόρνων.

Μεταξύ των Αζτέκων, το Cihuacalli ήταν το όνομα που δόθηκε στα ελεγχόμενα κτίρια όπου η πορνεία επιτρεπόταν από πολιτικές και θρησκευτικές αρχές. Cihuacalli είναι μια λέξη Nahuatl που σημαίνει House of Women. Το Cihuacalli ήταν ένα κλειστό συγκρότημα με δωμάτια, όλα με θέα σε ένα κεντρικό αίθριο. Στο κέντρο της αίθριας υπήρχε ένα άγαλμα της Tlazolteotl, η θεά καθαρισμού, ατιμόλουτρο, μαίες και μια προστάτιδα μοιχομένων. Οι θρησκευτικές αρχές πίστευαν ότι οι γυναίκες θα πρέπει να εργάζονται ως πόρνες, αν το επιθυμούν, μόνο σε χώρους που φυλάσσονται από την Tlazolteotl. Θεωρήθηκε ότι η Tlazolteotl είχε τη δύναμη να ενθαρρύνει τη σεξουαλική δραστηριότητα, καθαρίζοντας το πνεύμα τέτοιων πράξεων. Ο Bernal Díaz περιέγραψε πολυάριθμες αρσενικές πόρνες μεταξύ των Αζτέκων, καθώς και άγαμοι ιερείς που ασχολούνται με τη σοδομία.

Οι ιερές πόρνες διαχωρίστηκαν από άλλους ανθρώπους και έζησαν υπό την εποπτεία κυβερνητικού πράκτορα.

Στην αρχαία Ελλάδα, τόσο οι γυναίκες όσο και τα αγόρια ασχολήθηκαν με την πορνεία. Η ελληνική λέξη για την πόρνη προέρχεται από το ρήμα πέρνεμι (να πουλήσει). Η αγγλική λέξη pornography, και οι συνέπειές της σε άλλες γλώσσες, είναι άμεσα παράγωγα της ελληνικής λέξης πόρνη. Οι γυναικείες πόρνες θα μπορούσαν να είναι ανεξάρτητες και μερικές φορές γυναίκες προς θαυμασμό. Έπρεπε να φορούν ξεχωριστά φορέματα και έπρεπε να πληρώνουν φόρους. Ορισμένες ομοιότητες έχουν βρεθεί μεταξύ της ελληνικής 'εταίρα' και της ιαπωνικής oiran, πολύπλοκες μορφές που είναι ίσως σε μια ενδιάμεση θέση ανάμεσα στην πορνεία και την αυλαία. (βλ. το ινδικό tawaif.) Ορισμένες πόρνες στην αρχαία Ελλάδα, όπως η Λαής ήταν τόσο γνωστές για την συντροφιά τους ως την ομορφιά τους, και μερικές από αυτές τις γυναίκες χρέωναν έκτακτα ποσά για τις υπηρεσίες τους.

Ο Σολών εγκατέστησε τον 6ο αιώνα π.Χ. τον πρώτο οίκο ανοχής της Αθήνας και με τα κέρδη αυτής της επιχείρησης έχτισε ναό αφιερωμένο στην Αφροδίτη Πανδήμα, θεά της σεξουαλικής ευχαρίστησης. Η προμήθεια, ωστόσο, απαγορεύτηκε αυστηρά. Στην Κύπρο (Πάφος) και στην Κόρινθο, ασκήθηκε ένας τύπος θρησκευτικής πορνείας όπου ο ναός μετρούσε πάνω από χίλιες πόρνες (ιεροδουλές), σύμφωνα με τον Στράβωνα.

Κάθε εξειδικευμένη κατηγορία είχε το δικό της όνομα, έτσι υπήρχαν τα χαμασιάπα, τα υπαίθρια, οι 'περιπατιτικές' που συναντούσαν τους πελάτες τους ενώ περπατούσαν (και στη συνέχεια δούλευαν στα σπίτια τους), και οι γεωφυρίδες, που δούλευαν κοντά στις γέφυρες. Τον 5ο αιώνα η τιμή ήταν ένας οβελίσκος, ένα έκτο της δραχμής και το ισοδύναμο του μισθού ενός απλού εργάτη. Οι σπάνιες εικόνες περιγράφουν ότι το σεξ εκτελέστηκε σε κρεβάτια με καλύμματα και μαξιλάρια, ενώ τα τρικλίνια συνήθως δεν είχαν αυτά τα εξαρτήματα.

Η ανδρική πορνεία ήταν επίσης κοινή στην Ελλάδα. Τα έφηβα αγόρια συνήθως το ασκούσαν, μια αντανάκλαση του παιδευαστικού έθιμο της εποχής. Σκλάβοι αγόρια δούλεψαν στους αρσενικούς οίκους ανοχής στην Αθήνα, ενώ τα αγόρια που πώλησαν τις ευνοϊκές τους προτιμήσεις έχαναν τα πολιτικά τους δικαιώματα ως ενήλικες.

Η πορνεία στην αρχαία Ρώμη ήταν νόμιμη, δημόσια και ευρέως διαδεδομένη. Ακόμη και οι ρωμαίοι άνδρες με την υψηλότερη κοινωνική θέση ήταν ελεύθεροι να ασχολούνται με τις πόρνες και των δύο φύλων χωρίς να υποκύπτουν σε ηθική αποδοκιμασία, εφ' όσον αποδείκνυαν αυτοέλεγχο και μετριοπάθεια στη συχνότητα και την απόλαυση του σεξ. Η λατινική λογοτεχνία αναφέρεται επίσης συχνά σε πόρνες. Οι πραγματικές πρακτικές τεκμηριώνονται από διατάξεις του ρωμαϊκού νόμου που ρυθμίζουν την πορνεία. Επιγραφές, ειδικές επιγραφές από την Πομπηία, αποκαλύπτουν την πρακτική της πορνείας στην Αρχαία Ρώμη. Μερικοί μεγάλοι οίκοι ανοχής τον 4ο αιώνα, όταν η Ρώμη μάθαινε το χριστιανισμό, φαίνεται να έχουν καταμεριστεί ως τουριστικά αξιοθέατα και πιθανόν να ανήκουν στο κράτος. Οι πόρνες έπαιζαν ρόλο σε αρκετές ρωμαϊκές θρησκευτικές παραδόσεις, κυρίως τον Απρίλιο, πάνω από τις οποίες προήδρευσε η αγάπη και η θεά της γονιμότητας Αφροδίτη. Ενώ η πορνεία ήταν τόσο ευρέως αποδεκτή, οι πόρνες συχνά θεωρούνταν ντροπή της κοινωνίας. Οι περισσότεροι ήταν δούλοι ή πρώην σκλάβοι ή αν ήταν

ελεύθεροι από τη γέννησή τους και υποβιβασμένοι πολίτες, δεν είχαν κοινωνική θέση και στερήθηκαν τις προστασίες που έλαβαν οι περισσότεροι πολίτες σύμφωνα με το ρωμαϊκό δίκαιο. Η πορνεία αντανακλά έτσι την αμφιλεγόμενη στάση των Ρωμαίων προς την ευχαρίστηση και τη σεξουαλικότητα.

Μια εγγεγραμμένη πόρνη ονομαζόταν meretrix ενώ ο μη εγγεγραμμένος χαρακτηριζόταν ως prostibulae. Υπήρχαν κάποιες ομοιότητες μεταξύ του αρχαίου Ρωμαϊκού και του ελληνικού συστήματος, αλλά καθώς η αυτοκρατορία μεγάλωσε, οι πόρνες συχνά ήταν ξένες δούλοι, αιχμαλωτίστηκαν, αγοράστηκαν ή μεγάλωσαν για πορνεία. Κάτι τέτοιο γινόταν μερικές φορές από "αγρότες πόρνες" όπου ανατράπηκαν εγκαταλελειμμένα παιδιά και σχεδόν πάντα ανατρέφονταν για να γίνουν πόρνες. Η καταδίκη στην πορνεία χρησιμοποιήθηκε μερικές φορές ως νόμιμη τιμωρία εναντίον εγκληματικών γυναικών. Οι αγοραστές είχαν τη δυνατότητα να επιθεωρήσουν γυμνούς άνδρες και γυναίκες προς πώληση σε ιδιωτικές αγορές και δεν υπήρχε στίγμα που να συνδέεται με την αγορά αρρένων από αρσενικό αριστοκράτη.

Τον 7ο αιώνα, ο προφήτης Μωάμεθ δήλωσε ότι η πορνεία απαγορεύεται. Στο Ισλάμ, η πορνεία θεωρείται αμαρτία και ο Αμπού Μασούντ Αλ-Άσσαρι αποδίδεται με το ρητό: "Ο Απόστολος του Αλλάχ απαγόρευσε τα χρήματα που κερδίζονται από την πορνεία και τα κέρδη ενός κακοποιού." (Sahih al-Bukhari, 3: 34: 439) Ωστόσο, η σεξουαλική δουλειά δεν θεωρήθηκε πορνεία και ήταν πολύ συνηθισμένη κατά τη διάρκεια του αραβικού εμπορίου των δούλων, κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα και της πρώιμης σύγχρονης περιόδου. Γυναίκες και κορίτσια από τον Καύκασο, την Αφρική, την Κεντρική Ασία και την Ευρώπη κατακτήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν ως παλλακίδες στα χαρέμι του αραβικού κόσμου.

Σύμφωνα με τους Σίιτες Μουσουλμάνους, ο προφήτης Μωάμεθ κυρώθηκε με γάμο ορισμένου χρόνου, ονομάζεται muta'a στο Ιράκ και sigheh στο Ιράν, το οποίο, σύμφωνα με ορισμένους δυτικούς συγγραφείς, έχει χρησιμοποιηθεί ως νομιμοποιητική κάλυψη για σεξουαλικούς εργαζόμενους, σε μια κουλτούρα όπου η πορνεία είναι αλλιώς απαγορευμένη. Οι Σουνίτες Μουσουλμάνοι, που αποτελούν την πλειοψηφία των Μουσουλμάνων παγκοσμίως, πιστεύουν ότι η πρακτική του nikah mut'ah ανακλήθηκε και τελικά απαγορεύτηκε από το δεύτερο σουνιτικό χαλίφη Umar. Ωστόσο, οι Σουνίτες έχουν γάμους σταθερής διάρκειας, όπως οι nikah urfi, nikah Misyar και nikah halala. Οι θεμελιώδεις σουνίτες ζήτησαν σεξουαλική τζιχάντ.

Οι Σίτες θεωρούν ότι όλες οι σεξουαλικές σχέσεις εκτός του κατάλληλου γάμου (το μόνο που είναι nikah ή nikah mutah) είναι παράνομες, απαγορευμένες και κατά της Sunnah. Όπως οι Σίτες, οι Σουνίτες θεωρούν την πορνεία ως αμαρτωλή και απαγορευμένη. (Vern and Bullough ,1978)

Τον 16ο και τον 17ο αιώνα, οι Πορτογάλοι επισκέπτες και κρατών της Νότιας Ασίας (και μερικές φορές αφρικανικά) συχνά ασχολούνταν με τη δουλεία στην Ιαπωνία, όπου έφεραν ή κατέλαβαν νέες ιαπωνικές γυναίκες και κορίτσια, οι οποίες είτε χρησιμοποιούνταν ως σεξουαλικές δούλοι στα πλοία τους στο Μακάο και σε άλλες πορτογαλικές αποικίες στη Νοτιοανατολική Ασία, την Αμερική και την Ινδία. Για παράδειγμα, στη Γκόα, μια πορτογαλική αποικία στην Ινδία, υπήρχε μια κοινότητα ιαπωνικών σκλάβων και εμπόρων κατά τα τέλη του 16ου και 17ου αιώνα. Οι μεταγενέστερες ευρωπαϊκές εταιρείες της Ανατολικής Ινδίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων των Ολλανδών και των Βρετανών, συμμετείχαν επίσης στην πορνεία στην Ιαπωνία.

Από τον 15ο αιώνα οι Κινέζοι, οι Κορεάτες και άλλοι επισκέπτες της Άπω Ανατολής άρχισαν να συχνάζουν σε οίκους ανοχής στην Ιαπωνία. Η πρακτική αυτή συνεχίστηκε μεταξύ των επισκεπτών από τις Δυτικές Περιφέρειες, κυρίως ευρωπαίους εμπόρους, ξεκινώντας με τους Πορτογάλους τον 16ο αιώνα, οι οποίοι συχνά έρχονταν με το πλήρωμα του Λάσαρκ της Νότιας Ασίας μαζί με τα αφρικανικά μέλη του πληρώματος σε ορισμένες περιπτώσεις. Τον 16ο αιώνα, οι ντόπιοι Ιάπωνες αρχικά υπολόγιζαν ότι οι Πορτογάλοι ήταν από την Tenjiku ("Heavenly Abode"), το ιαπωνικό όνομα για την ινδική υποήπειρο λόγω της σημασίας της ως γενέτειρας του βουδισμού και ότι ο Χριστιανισμός ήταν μια νέα ιρλανδική πίστη. Αυτές οι λανθασμένες υποθέσεις οφείλονταν στην ινδική πόλη της Γκόα ως κεντρική βάση για την Πορτογαλική Εταιρεία Ανατολικής Ινδίας και επίσης λόγω του ότι ένα σημαντικό μέρος του πληρώματος στα πορτογαλικά πλοία ήταν Ινδοί Χριστιανοί.

Στις αρχές του 17ου αιώνα, υπήρξε εκτεταμένη αντρική και γυναικεία πορνεία σε όλες τις πόλεις του Κιότο, του Έοδα και της Οσάκα της Ιαπωνίας. Oiran ήταν οι εταίρες στην Ιαπωνία κατά τη διάρκεια της περιόδου Edo. Οι oiran θεωρήθηκαν ένας τύπος yūjo (遊女) επίσης γνωστός ως "γυναίκα της ευχαρίστησης" ή πόρνη. Μεταξύ των oiran, το tayū (太夫) θεωρήθηκε ως η υψηλότερη τάξη των εταίρων διαθέσιμη

μόνο στους πιο πλούσιους και υψηλότερους ανδρών. Για να διασκεδάσουν τους πελάτες τους, οι οίργαν ασχολήθηκαν με τις τέχνες του χορού, της μουσικής, της ποίησης και της καλλιγραφίας, καθώς και με τις σεξουαλικές υπηρεσίες, και η εκπαίδευση θεωρήθηκε απαραίτητη για περίπλοκη συζήτηση. Πολλοί έγιναν διασημότητες της εποχής τους εκτός των περιοχών ευχαρίστησης. Η τέχνη και η μόδα τους συχνά καθορίζουν τάσεις ανάμεσα σε πλούσιες γυναίκες. Η τελευταία καταγεγραμμένη οίργαν ήταν το 1761.

Μία tawaif ήταν μία εταίρα που εξυπηρετούσε τα ευγενή στρώματα της Νότιας Ασίας, ιδιαίτερα κατά την εποχή της Mughal αυτοκρατορίας. Οι εταίρες αυτές χόρευαν, τραγουδούσαν, απήγγελλαν ποίηση και διασκέαζαν τους μύστες τους στα mehfil. Όπως και η γκείσα παράδοση στην Ιαπωνία, ο κύριος σκοπός τους ήταν να φιλοξενήσουν επαγγελματικά τους καλεσμένους τους. Ενώ το σεξ ήταν συχνά περιστασιακό, δεν γινόταν πάντα. Οι πιο δημοφιλή ή υψηλής ποιότητας tawaifs θα μπορούσαν συχνά να διαλέξουν και να επιλέξουν μεταξύ των καλύτερων από τους μύστες τους. Συνέβαλαν στη μουσική, στο χορό, στο θέατρο και στη φιλολογική παράδοση της Ουρντού.

Ο όρος devadasi περιγράφει αρχικά μια ινδουιστική θρησκευτική πρακτική στην οποία τα κορίτσια ήταν παντρεμένα και αφοσιωμένα σε μια θεότητα (deva ή devi). Είχαν την ευθύνη να φροντίζουν το ναό, να εκτελούν τελετουργίες που έμαθαν και ασκούσαν το Bharatanatyam και άλλες κλασικές παραδόσεις ινδικών τεχνών. Αυτή η κατάσταση τους επέτρεψε να απολαμβάνουν υψηλή κοινωνική θέση. Η δημοτικότητα της devadasi φαίνεται να έχει φτάσει στο αποκορύφωμά της γύρω στον 10ο και τον 11ο αιώνα. Η άνοδος και η πτώση του καθεστώτος της devadasi μπορεί να φανεί παράλληλη με την άνοδο και πτώση των ινδουιστικών ναών. Λόγω της καταστροφής των ναών από τους εισβολείς της Δυτικής Ασίας, η κατάσταση των ναών μειώθηκε πολύ γρήγορα στη Βόρεια Ινδία και αργά στη Νότια Ινδία. Καθώς οι ναοί έγιναν φτωχότεροι και έχασαν τους πολιτικούς τους βασιλιάδες, και σε ορισμένες περιπτώσεις καταστράφηκαν, οι devadasi αναγκάστηκαν σε μια ζωή φτώχειας και πορνείας.

Κατά τη διάρκεια της κυριαρχίας των Βρετανών στην Ινδία στα τέλη του 18ου και στις αρχές του 19ου αιώνα, αρχικά ήταν αρκετά συνηθισμένο για τους βρετανούς στρατιώτες να ασχολούνται με την πορνεία στην Ινδία, όπου επισκέπτονταν συχνά τις

ντόπιες χορεύτριες της Ινδίας. Δεδομένου ότι οι βρετανές γυναίκες των στρατιωτών άρχισαν να φτάνουν στη Βρετανική Ινδία σε μεγάλους αριθμούς από τις αρχές έως τα μέσα του 19ου αιώνα, έγινε όλο και πιο ασυνήθιστο οι βρετανοί στρατιώτες να επισκέπτονται τις ινδικές πόρνες και να περιφρονούν Ινδές πόρνες εντελώς μετά τα γεγονότα της ινδικής εξέγερσης του 1857.

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα η πορνεία βρέθηκε συχνά σε αστικά περιβάλλοντα. Παρόλο που όλες οι μορφές σεξουαλικής δραστηριότητας εκτός γάμου θεωρήθηκαν αμαρτωλές από την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, η πορνεία έγινε ανεκτή επειδή συνέβαλε στην πρόληψη των μεγαλύτερων δεινών του βιασμού, της σοδομίας και του αυνανισμού (McCall, 1979). Ο Augustini Miles αναφέρει ότι "εάν εκδιώξετε την πορνεία από την κοινωνία, θα καταστρέψετε τα πάντα λόγω των επιθυμιών". Η γενική ανοχή στην πορνεία ήταν ως επί το πλείστον απρόθυμη και πολλοί από την εκκλησία κάλεσαν τις πόρνες να μεταρρυθμιστούν.

Μετά την πτώση της οργανωμένης πορνείας της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, πολλές πόρνες ήταν δούλοι. Ωστόσο, οι θρησκευτικές εκστρατείες εναντίον της δουλείας και η αυξανόμενη εμποροποίηση της οικονομίας κατέστησαν την πορνεία αναπτυσσόμενη. Σε πολλές περιοχές της Γαλλίας και της Γερμανίας, οι κυβερνήσεις των πόλεων ήρθαν να εγκαταλείψουν ορισμένους δρόμους ως περιοχές όπου η πορνεία μπορούσε να γίνει ανεκτή. Στο Λονδίνο οι οίκοι ανοχής του Southwark ανήκαν στον επίσκοπο του Winchester (McCall). Μετά από αυτό, έγινε κοινό στις μεγάλες πόλεις της Νότιας Ευρώπης να δημιουργήσουν πολιτικούς οίκους ανοχής. Αυτό επέτρεψε στην κυβέρνηση να απαγορεύσει κάθε πορνεία που έλαβε χώρα έξω από αυτούς τους οίκους ανοχής. Σε ένα μεγάλο μέρος της Βόρειας Ευρώπης μπορεί να βρεθεί πιο ανεκτική στάση απέναντι στην πορνεία.

Οι πόρνες βρήκαν επίσης μια καρποφόρα αγορά στις Σταυροφορίες. Μέχρι το τέλος του 15ου αιώνα οι στάσεις άρχισαν να σκληραίνουν ενάντια στην πορνεία. Ένα ξέσπασμα της σύφιλης στη Νάπολη το 1494, σάρωσε όλη την Ευρώπη. Η μετάδοση άλλων σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών κατά τους πρώτους 16ου αιώνα μπορεί να προκάλεσε αυτή τη μεταβολή της στάσης. Από τις αρχές του 16ου αιώνα προέκυψε η συσχέτιση μεταξύ πόρνων, πανούκλας και μόλυνσης, προκαλώντας την απαγόρευση των πόρνων και της πορνείας από την κοσμική εξουσία. Επιπλέον, η απαγόρευση των πόρνων και της πορνείας χρησιμοποιήθηκε για να "ενισχύσει το

σύστημα ποινικού δικαίου" των κοσμικών ηγετών του δέκατου έκτου αιώνα . Το εκκλησιαστικό δίκαιο ορίζει μια πόρνη ως «μια ετερόκλητη γυναίκα, ανεξάρτητα από τα οικονομικά στοιχεία αυτής.» Η πόρνη θεωρήθηκε μια «γυναίκα που διατίθεται για τη σφοδρή επιθυμία πολλών ανδρών,» και ήταν πιο στενά συνδεδεμένη με την ασυδοσία.

Η στάση της Εκκλησίας στην πορνεία ήταν τριπλή. Περιελάμβανε την «αποδοχή της πορνείας ως αναπόφευκτη κοινωνική πραγματικότητα, την καταδίκη εκείνων που επωφελούνται από αυτό το εμπόριο, και την ενθάρρυνση των εκδιδόμενων για να μετανοήσουν.» Η Εκκλησία αναγκάστηκε να αναγνωρίσει την αδυναμία της να αφαιρέσει την πορνεία από την κοσμική κοινωνία, και κατά το δέκατο τέταρτο αιώνα "άρχισαν να ανέχονται την πορνεία ως μικρότερο κακό." Ωστόσο, οι πόρνες αποκλείστηκαν από την Εκκλησία όσο συνέχιζαν με τον τρόπο ζωής τους. Γύρω στο δωδέκατο αιώνα, η ιδέα των αγίων πόρνων έλαβε χώρα, με τη Μαρία Μαγδαληνή να είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς αγίους της εποχής. Η Εκκλησία χρησιμοποίησε τη βιβλική ιστορία της Μαρίας Μαγδαληνής ότι ήταν μεταρρυθμισμένη εταίρα για να ενθαρρύνει τις πόρνες να μετανοήσουν και να επιδιορθώσουν τους δρόμους τους. Ταυτόχρονα, ιδρύθηκαν θρησκευτικά σπίτια με σκοπό την παροχή ασύλου και την ενθάρρυνση της αναμόρφωσης της πορνείας. Τα 'Σπίτια της Μαγδαληνής' ήταν ιδιαίτερα δημοφιλή και κορυφώθηκαν στις αρχές του 14ου αιώνα. Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, οι πάσποιες και οι θρησκευτικές κοινότητες κατέβαλαν διάφορες προσπάθειες για την άρση της πορνείας ή των μεταρρυθμιστικών πόρνων με διαφορετική επιτυχία. (Nickie Roberts ,1992)

Με την έλευση της Προτεσταντικής Μεταρρύθμισης, ομάδες πόλεων της Νότιας Γερμανίας έκλεισαν τα πορνεία σε μια προσπάθεια εξάλειψης της πορνείας. Σε μερικές περιόδους οι πόρνες έπρεπε να διακρίνονται από τους άλλους με συγκεκριμένες ενδείξεις. Μερικές φορές κόβαν πολύ κοντά τα μαλλιά τους ή δεν είχαν καθόλου, και μερικές φορές φορούσαν πέπλα σε κοινωνίες όπου άλλες γυναίκες δεν τα φορούσαν. Οι αρχαίοι κώδικες ρύθμιζαν το έγκλημα μιας πόρνης που απειλούσε το επάγγελμά της.

Σύμφωνα με τον Dervish Ismail Agha, στο οίκημα Dellâkname-i Dilküşâ, στα οθωμανικά αρχεία, στα τουρκικά λουτρά, οι μασέρ ήταν παραδοσιακά νέοι που βοήθησαν να πλύνουν τους πελάτες τους σαπουνάζοντας και τρίβοντας το σώμα τους.

Ήταν επίσης εργάτες του σεξ. Τα οθωμανικά κείμενα περιγράφουν ποιοι ήταν, οι τιμές τους, πόσες φορές θα μπορούσαν να συνεβρεθούν με τους πελάτες τους σε οργασμό και τις λεπτομέρειες των σεξουαλικών τους πρακτικών. (James Brundage, 1989)

Τον 18ο αιώνα, κατά πάσα πιθανότητα στη Βενετία, οι πόρνες άρχισαν να χρησιμοποιούν προφυλακτικά που γίνονταν με φωνητικές χορδές ή έντερα αγελάδων.

Ο νόμος 'Page Act of 1985' εγκρίθηκε από το Κογκρέσο των ΗΠΑ και απαγόρευσε κάθε εισαγωγή γυναικών με σκοπό την πορνεία. Πολλές από τις γυναίκες που φωτογραφίζονταν το 19ο και το 20ο αιώνα σε ερωτικές στάσεις ήταν πόρνες. Οι πιο διάσημες ήταν οι γυναίκες της Νέας Ορλεάνης που φωτογραφήθηκαν για τον E. J. Bellocq. Τον 19ο αιώνα η νομιμοποιημένη πορνεία έγινε δημόσια διαμάχη καθώς η Γαλλία και μετά το Ηνωμένο Βασίλειο πέρασαν τις πράξεις των μεταδοτικών ασθενειών. Αυτή η νομοθεσία επέβαλε πυελικές εξετάσεις για ύποπτες πόρνες. Εφαρμόστηκε όχι μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο και τη Γαλλία, αλλά και στις υπερπόντιες αποικίες τους. Πολλές πρώιμες φεμινίστριες αγωνίστηκαν για την κατάργηση αυτών των νόμων, είτε με το επιχείρημα ότι η πορνεία θα πρέπει να είναι παράνομη και επομένως δεν ρυθμίζεται από την κυβέρνηση, είτε επειδή αναγκάζει υποβαθμισμένες ιατρικές εξετάσεις στις γυναίκες. Μια παρόμοια κατάσταση υπήρχε στη Ρωσική Αυτοκρατορία. Αυτό περιελάμβανε και τις πόρνες που λειτουργούσαν από κρατικούς εγκληματίες, δίνοντας κίτρινα εσωτερικά διαβατήρια που σηματοδότησαν την κατάστασή τους και υποβλήθηκαν σε εβδομαδιαίες φυσικές εξετάσεις. Το μυθιστόρημα της Αναστάσεως του Λέοντος Τολστόι περιγράφει τη νομική πορνεία στη Ρωσία του 19ου αιώνα.

Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, οι Βρετανοί στην Ινδία άρχισαν να υιοθετούν την πολιτική κοινωνικού διαχωρισμού, αλλά συνέχισαν να κρατούν τους οίκους ανοχής τους γεμάτους Ινδές πόρνες. Στις αρχές του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα, υπήρχε δίκτυο κινεζικών και ιαπωνικών πορνείων που διακινούνταν στην Ασία, σε χώρες όπως η Κίνα, η Ιαπωνία, η Κορέα, η Σιγκαπούρη και η Βρετανική Ινδία, σε αυτό που ήταν τότε γνωστό ως "Κίτρινη Δραματική Κυκλοφορία". Υπήρξε επίσης ένα δίκτυο ευρωπαϊκών πορνείων που κυκλοφορούσαν στην Ινδία, την Κεϋλάνη, τη Σιγκαπούρη, την Κίνα και την Ιαπωνία γύρω από την

ίδια εποχή, γνωστή ως «White Traffic». Ο πιο κοινός προορισμός για τις ευρωπαϊκές πόρνες στην Ασία ήταν οι Βρετανικές Αποικίες της Ινδίας και της Κεϋλάνης, όπου εκατοντάδες γυναίκες και κορίτσια από την ηπειρωτική Ευρώπη και την Ιαπωνία εξυπηρέτησαν Βρετανούς στρατιώτες.

Τα σπίτια της πορνείας που βρέθηκαν σε κάθε στρατόπεδο εξόρυξης παγκοσμίως ήταν γνωστά, ιδιαίτερα τον 19ο αιώνα, όταν οι μεγάλες εισαγωγές πόρνων έγιναν συχνές. Οι επιχειρηματίες δημιούργησαν καταστήματα και επιχειρήσεις για να εξυπηρετήσουν τους ανθρακωρύχους. Η πορνεία στην αμερικανική Δύση ήταν μια βιομηχανία ανάπτυξης που προσέλκυσε σεξουαλικούς εργάτες από όλο τον κόσμο, όπου τραβήχτηκαν από τα χρήματα, παρά τις σκληρές και επικίνδυνες συνθήκες εργασίας και το χαμηλό κύρος. Οι Κινέζες γυναίκες πωλούνταν συχνά από τις οικογένειές τους και μεταφέρονταν στα στρατόπεδα ως πόρνες και συχνά αναγκάζονταν να στείλουν τα κέρδη τους πίσω στην οικογένεια στη Κίνα.

Μέχρι τη δεκαετία του 1890, γυναίκες έτρεχαν κατά κύριο λόγο τις επιχειρήσεις, μετά τις οποίες άρχισαν οι άντρες προπαγανδιστές. Αυτό οδήγησε στη γενικά μειωμένη μεταχείριση των γυναικών. Δεν ήταν ασυνήθιστο οι πόρνες στις δυτικές πόλεις να λειτουργούν ανοιχτά, χωρίς το στίγμα των πόλεων της Ανατολικής Ακτής. Ο τζόγος και η πορνεία ήταν ζωτικής σημασίας για τη ζωή σε αυτές τις δυτικές πόλεις και μόνο. Μετά από μια δεκαετία περίπου, οι ορεινές πόλεις προσέλκυσαν αξιοσέβαστες γυναίκες που κατείχαν οικοσυστήματα, από οργανωμένες εκκλησιαστικές κοινωνίες και εργάστηκαν ως πλύστρες και μοδίστρες, προσπαθώντας παράλληλα για ανεξάρτητο καθεστώς.

Τα αυστραλιανά στρατόπεδα πορνών είχαν ένα καλά αναπτυγμένο σύστημα πορνείας. Οι κυβερνήτες των πόλεων προσπάθησαν μερικές φορές να περιορίσουν την πρακτική των σπιτιών με κόκκινο φωτισμό. Στις αρχές του 19ου αιώνα, οι βρετανικές αρχές αποφάσισαν ότι ήταν καλύτερο οι λευκοί, ασιατικοί, Μέσης Ανατολής και Αβοριγίνες να υπηρετούν και να διατηρούν την ειρήνη διατηρώντας παράλληλα ισχυρές τάξεις που απομόνωναν βρετανούς κυρίους και κυρίες από τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Η πορνεία ήταν τόσο κερδοφόρα ώστε ήταν εύκολο να καταστρατηγηθούν τα νομικά όρια. Όταν οι Αυστραλοί πήραν τον έλεγχο μέχρι το 1900 ήθελαν μια «λευκή Αυστραλία» και προσπάθησαν να αποκλείσουν ή να

απελάσουν τις μη λευκές γυναίκες που θα μπορούσαν να γίνουν πόρνες. Ωστόσο, οι φεμινιστές ακτιβιστές πολέμησαν εναντίον των νόμων που εισήγαγαν διακρίσεις στην Αυστραλία και οδηγήθηκαν σε διαφορετικά επίπεδα δικαιωμάτων για τις γυναίκες, τις φυλές και τα μαθήματα. Μέχρι το 1939 άρχισαν να εμφανίζονται νέες στάσεις απέναντι στη φυλετική αρμονία.

Τα στρατόπεδα λατινικής Αμερικής είχαν επίσης καλά αναπτυγμένα συστήματα πορνείας. Στο Μεξικό η κυβέρνηση προσπάθησε να προστατεύσει και να εξιδανικεύσει τις γυναίκες της μεσαίας τάξης, αλλά κατέβαλε ελάχιστες προσπάθειες για να προστατέψει τις πόρνες στα στρατόπεδα εξόρυξης.

Κατά την πορνεία των στρατοπέδων εξορύξεως στην Αφρική τον 20ο αιώνα ακολούθησαν τα ιστορικά πρότυπα που αναπτύχθηκαν τον 19ο αιώνα.

Κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, στις αποικιακές Φιλιππίνες, οι αμερικανικές ένοπλες δυνάμεις ανέπτυξαν ένα πρόγραμμα διαχείρισης πόρνης που ονομάζεται αμερικανικό σχέδιο το οποίο επιτρέπει στον στρατό να συλλάβει κάθε γυναίκα μέσα σε πέντε μίλια από στρατιωτικό πεδίο. Εάν βρισκόταν μολυσμένη μια γυναίκα θα μπορούσε να θεραπευτεί σε νοσοκομείο ή σε μια αποικία εκμετάλλευσης.

Το 1921 υπογράφηκε η Διεθνής Σύμβαση για την Καταστολή της Κυκλοφορίας Γυναικών και Παιδιών. Σε αυτή τη σύμβαση ορισμένα έθνη δήλωσαν επιφυλάξεις απέναντι στην πορνεία.

Οι κορυφαίοι θεωρητικοί του κομμουνισμού αντιτίθενται στην πορνεία. Ο Καρλ Μαρξ θεώρησε την κατάργησή της αναγκαία για την υπέρβαση του καπιταλισμού. Ο Φρίντριχ Ένγκελς θεωρούσε ακόμη και το γάμο ως μια μορφή πορνείας και ο Βλαντιμίρ Λένιν θεωρούσε δυσάρεστη την δουλειά αυτή. Οι κομμουνιστικές κυβερνήσεις συχνά έκαναν εκτεταμένα βήματα για να καταστείλουν την πορνεία αμέσως μετά τη λήψη της εξουσίας, αν και η πρακτική πάντα συνέχιζε. Στις χώρες που παρέμειναν ονομαστικά κομμουνιστές μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, και ιδίως της Κίνας, η πορνεία παρέμεινε παράνομη, αλλά ήταν εντούτοις κοινή. Σε πολλές σημερινές ή πρώην κομμουνιστικές χώρες η οικονομική κατάρρευση που προκάλεσε η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης οδήγησε σε αύξηση της πορνείας.

Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, οι Ιάπωνες στρατιώτες ασχολήθηκαν με την καταναγκαστική πορνεία κατά τη διάρκεια των εισβολών τους στην Ανατολική Ασία και τη Νοτιοανατολική Ασία. Ο όρος "γυναικείες της άνεσης" έγινε ένας ευφημισμός για τις εκτιμώμενες 200.000 γυναίκες και κυρίως κορεάτικες και κινέζες που εξαναγκάστηκαν να πορνεθούν σε ιαπωνικούς στρατιωτικούς οίκους κατά τη διάρκεια του πολέμου .

Ο σεξουαλικός τουρισμός εμφανίστηκε στα τέλη του 20ού αιώνα ως μια αμφιλεγόμενη πτυχή του δυτικού τουρισμού και της παγκοσμιοποίησης. Ο σεξουαλικός τουρισμός διεξήχθη συνήθως σε διεθνές επίπεδο από τουρίστες από πλουσιότερες χώρες. Ο συντάκτης Nils Ringdal ισχυρίστηκε ότι τρεις στους τέσσερις άνδρες ηλικίας 20 έως 50 ετών που επισκέφθηκαν την Ασία ή την Αφρική πλήρωσαν για σεξ.

Μια νέα νομική προσέγγιση της πορνείας προέκυψε στα τέλη του 20ου αιώνα. Αυτό περιλάμβανε την απαγόρευση της αγοράς, αλλά όχι της πώλησης, σεξουαλικών υπηρεσιών. Αυτό σημαίνει ότι μόνο ο πελάτης διαπράττει έγκλημα στην άσκηση πληρωμένου φύλου και όχι στην πόρνη. Τέτοιοι νόμοι θεσπίστηκαν στη Σουηδία (1999), τη Νορβηγία (2009), την Ισλανδία (2009) και εξετάζονται επίσης σε άλλες χώρες. Αυτοί οι νόμοι ήταν μια προσπάθεια να προστατευθεί ο εργαζόμενος και να αγκαλιάσει την πτώση της σεξουαλικής επανάστασης, που σημαίνει ότι το σεξ θα συμβεί, και για να συμβεί με ασφάλεια και σεβασμό, πρέπει να υπάρξει "ελεύθερη" ρύθμιση.

Από τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης χιλιάδες γυναικών της Ανατολικής Ευρώπης γίνονται πόρνες στην Κίνα, τη Δυτική Ευρώπη, το Ισραήλ και την Τουρκία κάθε χρόνο. Υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες γυναίκες από την Ανατολική Ευρώπη και την Ασία που εργάζονται ως πόρνες στο Ντουμπάι. Οι άνδρες από τη Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα αποτελούν μεγάλο μέρος των πελατών.

Τα κορίτσια της Ινδίας αναγκάζονται από τις φτωχές οικογένειές τους να αφιερωθούν στην ινδουιστική θεά Renuka. Το BBC έγραψε το 2007 ότι οι devadasis είναι "ιερές πόρνες". (Anne Keegan ,1974)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΚΙΝΗΤΡΑ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΞΞΟΥΑΛΙΚΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Μεταξύ μερικών πρωτοπόρων που ασχολούνται με την έρευνα σε θέματα τουριστικού κινήτρου, ο Cohen (1972) εφιστά την προσοχή εξετάζοντας τη σχέση μεταξύ τουριστών και τουριστικής βιομηχανίας από τις κοινωνιολογικές του προοπτικές. Το τουριστικό κίνητρο για ταξίδια οφείλεται στην επιθυμία να ξεφύγουμε από το καθημερινό περιβάλλον του τουρίστα. Ο τουρισμός είναι ένα σύγχρονο φαινόμενο που παρέχει στους σύγχρονους ανθρώπους συναρπαστικές και ευχάριστες εμπειρίες. Ο Cohen (1972) πιστεύει ότι πολλοί τουρίστες προτιμούν ορισμένα επίπεδα άνεσης, εξοικείωσης και επαρκούς ασφάλειας ενώ ταξιδεύουν. Επιπλέον, οι τουρίστες μπορούν να χωριστούν σε τέσσερις κατηγορίες: ο οργανωμένος μαζικός τουρίστας, ο ατομικός μαζικός τουρίστας, ο εξερευνητής και ο παρακινήτης. Ένας οργανωμένος μαζικός τουρίστας, το λιγότερο περιπετειώδες είδος, προτιμά την εξοικείωση ενώ ταξιδεύει και συνήθως ακολουθεί προκαθορισμένα ταξίδια και χρονοδιαγράμματα. Όσοι εμπίπτουν στην ατομική τουριστική ομάδα μαζικής εξάσκησης έχουν κάποιο έλεγχο των διακοπών τους. Δεν εξαρτώνται απόλυτα από τον ξεναγό σχετικά με τα χρονοδιαγράμματα και τα σχέδια τους. Ο οργανωμένος μαζικός και ατομικός μαζικός τουρισμός είναι στην κατηγορία που είναι προσανατολισμένος στην οικειότητα, από τους οποίους οι τουρίστες έχουν την τάση να αναζητούν εξοικείωση στις διακοπές τους και όχι νέες ή εξωτικές εμπειρίες. Από την άλλη άκρη, οι τουρίστες που αναζητούν καινοτομία μπορούν να χωριστούν σε δύο ομάδες: τον εξερευνητή και τον περιπλανώμενο. Σε αντίθεση με τους μαζικούς τουρίστες, οι εξερευνητές ταξιδεύουν ξεχωριστά. Παρόλα αυτά, εξακολουθούν να εξαρτώνται από τα άνετα καταλύματα και τις μεταφορές. Οι ακραίοι αναζητητές καινοτομιών είναι οι πιο δραστήριοι, οι οποίοι οργανώνουν το δικό τους ταξίδι, ταξιδεύουν μόνοι τους και είναι πρόθυμοι να βιώσουν κάθε πιθανή τοπική ζωή ανθρώπων στους προορισμούς (Cohen, 1972). Ο MacCannell (1973) εξηγεί τα τουριστικά κίνητρα σχετικά με το ζήτημα της αυθεντικότητας σε τουριστικά περιβάλλοντα. Υποστηρίζει ότι ο τουρισμός είναι μια μορφή

θηρσκευτικής πρακτικής στη σύγχρονη εποχή όπου γίνεται αντιληπτή η αυθεντικότητα της καθημερινής ζωής. Σε αντίθεση με το παρελθόν που η αλληλεγγύη αφορούσε άμεσα τη συμπεριφορά των ατόμων στις ομάδες τους, η σύγχρονη αλληλεγγύη των ανδρών περιορίζεται από πιο πολύπλοκες σχέσεις μεταξύ γραφειοκρατίας, κοινοτήτων και άλλων οργανώσεων. Ο MacCannell (1973) θεωρεί ότι ο ενθουσιασμός των τουριστών εμπλέκεται στις τοπικές παραδόσεις ή στον τρόπο ζωής ως μέσο «να αναζητήσουν αυθεντικές εμπειρίες, αντιλήψεις και ιδέες»

Οι μελέτες στο παρελθόν εξέτασαν αρκετά τον τουρισμό και την ψυχαγωγική συμπεριφορά με βάση τις ιδεολογικές διαφορές. Οι εξετάσεις αυτών των δύο προέρχονταν από δύο διαφορετικά πεδία. Ο τουρισμός παρατηρήθηκε σε σχέση με τον βιομηχανικό πυρήνα του. Από την άλλη, η ψυχαγωγική συμπεριφορά αντιμετωπίστηκε διαφορετικά με τη διερεύνηση του κοινωνικού θεωρητικού της εδάφους (Moore Et, 1995). Αργότερα, δόθηκε έμφαση στην ιδέα ότι ο τουρισμός και οι πρακτικές εμπειρίες συσχετίζονταν και ήταν στην πραγματικότητα αλληλένδετες (Carr, 2002). Με βάση πολλές προηγούμενες μελέτες, ο Carr (2002) προτείνει ότι οι μελέτες τουρισμού και ψυχαγωγίας δεν πρέπει να θεωρούνται ως εντελώς ξεχωριστά πεδία. Οι δύο περιοχές έχουν ενδεχομένως μια πολύ στενή υποκείμενη σχέση. Επομένως, τα κίνητρα των τουριστών δεν θα πρέπει να θεωρούνται ως εντελώς διαφορετικά από τα κίνητρα για δραστηριότητες αναψυχής. Επιπλέον, οι κλίμακες και οι εφαρμογές μέτρησης θα πρέπει να θεωρούνται ως υποσύνολο μέτρησης αναψυχής (Harrill & Potts, 2002).

Οι ερευνητές αναψυχής ασχολούνται επίσης με θέματα τουριστικού κινήτρου. Ο Ryan και ο Glendon (1998) συμφωνούν ότι οι άνθρωποι τελικά και άνετα προσαρμόζονται προς την επιθυμητή πραγματικότητά τους στις διακοπές τους. Η συμμετοχή σε τουριστικές δραστηριότητες οφείλεται όχι μόνο στις εσωτερικές ανάγκες αλλά και στα αναμενόμενα αποτελέσματα. Χρησιμοποιώντας την κλίμακα κινήτρων αναψυχής που δημιούργησε ο Beard και ο Ragheb (1983), ο Ryan & Glendon (1998) ανακαλύπτουν τέσσερις παράγοντες: Κοινωνική, Χαλαρωτική, Πνευματική και Μαθησιακή. (Yodmanee Terapanon, April 2006)

Σύμφωνα με την 'Ηθική του Τουρισμού: κρίσιμες και εφαρμοσμένες έρευνες' από τον Brent Lovelock, καθηγητής του Πανεπιστημίου του Otago της Νέας Ζηλανδίας, ο ρομαντισμός (σε γενικές γραμμές) και οι σεξουαλικές συναντήσεις (πιο

συγκεκριμένα) αποτελούν βασικό παράγοντα των παγκόσμιων ταξιδιών. Οι τουριστικές αγορές εκμεταλλεύτηκαν αυτό το κίνητρο για ταξίδια μέσω της πορνείας. Αυτή η βιομηχανία σεξουαλικής εργασίας είναι εξαιρετικά κερδοφόρα και ο ρόλος της τουριστικής αγοράς στον σεξουαλικό τουρισμό εγείρει ερωτήματα σχετικά με την ηθική και νομική της κατάσταση. Βασικοί παράγοντες στο ζήτημα του σεξουαλικού τουρισμού είναι ο παιδεραστικός σεξουαλικός τουρισμός και η εμπορία γυναικών και κοριτσιών για χρήση ως πόρνες .

Ο σεξουαλικός τουρισμός μπορεί να διευθετηθεί επίσημα ή ανεπίσημα και οι τοπικοί εργαζόμενοι ανά φύλο στον τουριστικό προορισμό είναι συχνά μετανάστες. Αυτοί οι μετανάστες μπορούν να είναι είτε εθελοντικοί μετανάστες είτε εργαζόμενοι σεξουαλικά μετακινούμενοι. Ο σεξουαλικός τουρισμός χαρακτηρίζεται από ανισότητα μεταξύ των κινήτρων του τουριστικού και του σεξουαλικού εργαζόμενου. Ο τουρίστας διαθέτει διαθέσιμο κεφάλαιο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να πληρώσει για σεξουαλικές υπηρεσίες καθώς και διάφορες άλλες εμπειρίες που συνδέονται με το ταξίδι και τον τουρισμό (αναψυχή, Αξιοθέατα, κ.λπ.). Αντίθετα, ο εργαζόμενος συνήθως ζει σε συνθήκες φτώχειας και παρέχει σεξουαλικές υπηρεσίες επειδή είναι η καλύτερη δυνατή επιλογή για αυτόν.

Παρόλο που τα κίνητρα είναι σημαντικά για τα τουριστικά πρακτορεία να κατανοήσουν την τουριστική συμπεριφορά και εμπειρία, θεωρείται ότι είναι λιγότερο ανεπτυγμένο θέμα μεταξύ άλλων όπως το μάρκετινγκ, οι συνιστώσες ή στατιστικές μετρήσεις (Pearce, 1982, Fodness, 1994, Ernavati, 2003). Πιστεύεται ότι οι έννοιες της εμπλοκής της προσωπικής εξέλιξης, της αυτοεκτίμησης, του εγωισμού, της εκπλήρωσης ρόλου των αντιληπτών απαιτήσεων και σημαντικών άλλων συναισθημάτων μπορούν όλες να υποστηριχθούν ως σημαντικές μεταβλητές που καθορίζουν το κίνητρο, τη συμπεριφορά και την ικανοποιητική απόλαυση "(Ryan & Glendon, 1998, σελ. 170-171). Λόγω της πολυπλοκότητας του θέματος, το τουριστικό κίνητρο θεωρείται πολύ δύσκολο να μετρηθεί. Πολλά προβλήματα προέκυψαν όταν οι ερευνητές προσπάθησαν να εξερευνήσουν τα τουριστικά κίνητρα.

Το ζήτημα των κινήτρων για αγορά σεξ στο πλαίσιο του ταξιδιού έχει λάβει σχετικά λίγη προσοχή στο πλαίσιο της κοινωνικής επιστημονικής μελέτης του σεξουαλικού τουρισμού. Η μελέτη του O'Connell Davidson (1995) των βρετανών σεξουαλικών τουριστών στην Ταϊλάνδη, είναι μία από τις λίγες μελέτες που παρέχουν

πλαίσια κατανόησης που στηρίζουν την πράξη της αγοράς σεξ. Η μελέτη αυτή έδειξε ότι οι Βρετανοί άνδρες αναγκάστηκαν να αγοράσουν σεξ στην Ταϊλάνδη με διάφορα κίνητρα. Μεταξύ αυτών των κινήτρων, τα σημαντικότερα ήταν τα πλεονεκτήματα των τιμών, η δυνατότητα αισθήματος κυριαρχίας απέναντι στην πόρνη και στους άλλους άνδρες, ο μη συμβατικός χαρακτήρας της σεξουαλικής συναλλαγής και τέλος η δυνατότητα προσαρμογής σύμφωνα με ορισμένα αρσενικά ιδανικά. Έτσι βλέπουμε ότι σε αυτούς τους άντρες που αγοράζαν σεξ επεξεργάζονται διαδικασίες που αφορούν την προσωπική και την κοινωνική ταυτότητα. Αυτό δείχνει ότι τα κίνητρα που στηρίζουν την πράξη της αγοράς σεξ σε ένα ταξιδιωτικό πλαίσιο μπορεί να είναι πολύ πιο σύνθετα από την αγορά σεξουαλικής εύνοιας με σκοπό να είναι σεξουαλικά ικανοποιημένος. Ο Ryan (2000) υποστηρίζει σε αυτό το σημείο στον ισχυρισμό του ότι ο σεξουαλικός τουρισμός μπορεί να γίνει κατανοητός ως αναζήτηση ταυτότητας, καθώς το φύλο είναι ένας «παράγοντας που συμβάλλει στην αίσθηση της ατομικότητας». Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι αυτή η επιβεβαίωση του «εαυτού» μέσω του σεξ πρέπει να γίνει κατανοητή σε σχέση με τον ατομικισμό, τον οποίο θεωρεί ότι οι κατανοήσεις του σεξ συνδέονται άρρηκτα με την αίσθηση του ατόμου και την έκφραση της ταυτότητας.

Επίσης, στην έρευνα για την «κανονική» πορνεία οι άνδρες εκφράζουν μια ποικιλία κινήτρων για την αγορά σεξουαλικής ζωής. Ο Kirpe (2004) ανέφερε ότι οι πελάτες της μελέτης του ήταν υποκινημένοι από μια επιθυμία για οικειότητα, από μια βιολογική ανάγκη για σεξ ή με την πορνεία να είναι μια αρένα πειραματισμού με διαφορετικές σεξουαλικές πράξεις. Η μελέτη ανάμεσα σε ναυτικούς των Prieur και Taksdal (1989) έδειξε ότι η αγορά σεξ αποτελούσε μια μορφή τελετουργίας που εξέφραζε και επιβεβαίωνε την ανδρική ταυτότητα και τη σεξουαλικότητα και επίσης εκδήλωνε μια μορφή ανδρικής συναδελφότητας. Στη μελέτη Smette (2003) για την ηλεκτρονική επικοινωνία των πελατών, ορισμένοι πελάτες εξέφρασαν μια ισχυρή σχέση μεταξύ της ύπαρξης «πραγματικού ανθρώπου» και της έντονης ανάγκης για σεξ, όπως υποδηλώνει ένας πελάτης σε αυτή τη δήλωση: «Γιατί οι άνδρες ποτέ δεν λένε όχι στο σεξ? Αυτό έχει σχέση με τα βασικά ένστικτα και τις ορμόνες. Ένας άνδρας που δεν εκμεταλλεύεται την ευκαιρία να αναδείξει τον ανδρισμό του είναι σχεδόν άνδρας, μια ανδρική ύπαρξη".

Επομένως, βλέπουμε ότι η επιλογή αγοράς σεξ θα μπορούσε να γίνει κατανοητή σε σχέση με τις ψυχολογικές διεργασίες σε ατομικό, ομαδικό και

κοινωνικό επίπεδο, με τη συμμετοχή κατανόησης και έκφρασης του σεξ, του φύλου, της ταυτότητας και του εαυτού. Τα κίνητρα που εντοπίστηκαν σε αυτές τις μελέτες αναφέρουν κάτι σχετικά με τα πλαίσια κατανόησης που στηρίζουν την απόφαση να αγοράσουν σεξ.

Ο όρος «ηδονισμός» ορίζεται ως «το δόγμα ή η θεωρία της ηθικής στην οποία η ευχαρίστηση θεωρείται ως το κύριο καλό ή το σωστό τέλος της δράσης» (OED, 2005). Η ηδονική κατανάλωση αναφέρεται ως "καταναλωτική πολυαισθητηριακή εικόνα, φαντασιώσεις και συναισθηματική διέγερση κατά τη χρήση των προϊόντων. Αυτή η διαμόρφωση των αποτελεσμάτων μπορεί να χαρακτηριστεί ως ηδονική απάντηση " και συμπεριλαμβάνει σε μεγάλο βαθμό βιωματικές διαδικασίες, φαντασιώσεις, ονειροπολήσεις, συναισθήματα και επιθυμίες (Hirshman & Holbrook, 1982).

Όσον αφορά την προοπτική του σεξουαλικού τουρισμού, ο Harrison (1994) εξετάζει τον τουρισμό σε σχέση με την πορνεία. Στην περίπτωση της Σουαζιλάνδης, ο συγγραφέας ενδιαφέρεται για τις σχέσεις μεταξύ πορνείας και τουρισμού. Οι κυβερνητικές εκθέσεις που χρονολογούνται από τη δεκαετία του 1950 έως τη δεκαετία του 1980 συνοψίζονται και τελικά κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο τουρισμός στη Σουαζιλάνδη δεν προκαλεί πορνεία, παρόλο που εμπλέκεται στη διαδικασία. Οι τουρίστες δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να κατηγορούνται για τις ενέργειές τους όταν βρίσκονται μακριά από το σπίτι, δεδομένου ότι οι ενέργειές τους είναι οι αντανakλάσεις του περιβάλλοντος τους στην πατρίδα τους. Οι τουρίστες απελευθερώνουν τις απογοητεύσεις τους στον προορισμό. Επιπλέον, ενθαρρύνεται η αστυνομία να αναλαμβάνει δράση με πελάτες πορνείας ή τουρίστες παρά με τις ίδιες τις πόρνες (Harrison, 1994). (Chris Ryan, Ian Glendon ,1998)

Ο σεξουαλικός τουρισμός μπορεί να αναφέρεται σε ένα διεθνές ταξίδι στο οποίο «οι τουρίστες δεν μπορούν να επικεντρωθούν συνειδητά στην επίτευξη ορισμένων σεξουαλικών στόχων ως κύριοι στόχοι, αλλά μπορούν ωστόσο να είναι ανοιχτοί και ενδεχομένως επιθυμητοί για σεξουαλική περιπέτεια ενώ ταξιδεύουν» (Carter & Clift, 2000, Σελ. 7). Παρόλο που ο σεξουαλικός τουρισμός είναι ευρέως διαδεδομένος σε πολλές χώρες, δεν έχει πραγματοποιηθεί μεγάλη έρευνα για να διερευνηθεί αυτή η βιομηχανία. Οι περισσότερες έρευνες διεξήχθησαν ως διερευνητικές και εξέτασαν μια ευρύτερη έννοια του σεξουαλικού τουρισμού.

Ο Oppermann (1999) διερεύνησε τον σεξουαλικό τουρισμό και την πορνεία σε μια ευρεία περιοχή. Σπούδασε σεξουαλικό τουρισμό σε διάφορες χώρες και επικεντρώθηκε κυρίως στις περιβάλλουσες καταστάσεις και το περιβάλλον. Σε ένα από τα άρθρα του το 1999, ο «Σεξουαλικός Τουρισμός», ο Oppermann προσέφερε επίσης τη νέα προσέγγιση για τον σεξουαλικό τουρισμό. Ο σεξουαλικός τουρισμός δεν είναι στην πραγματικότητα ένα υποσύνολο της πορνείας. Ωστόσο, είναι ταυτόχρονα αλληλένδετα με την πορνεία. Οι σεξουαλικοί τουρίστες μπορούν να ενταχθούν σε στάδια του συνεχούς σεξουαλικού τουρισμού ανάλογα με έξι παραμέτρους: σκοπός του ταξιδιού, νομισματική ανταλλαγή, χρονική διάρκεια, σχέση, σεξουαλική συνάντηση και ποιος εμπίπτει σε αυτήν την κατηγορία ταξιδιών. Οι περισσότεροι τουρίστες δεν έχουν συνήθως το μοναδικό σκοπό να ασχοληθούν με τον σεξουαλικό τουρισμό στον προορισμό. Ο σεξουαλικός τουρισμός είναι κατά κάποιο τρόπο ένα υποπροϊόν μέσα στο ταξίδι.

Ο Oppermann (1999) ισχυρίζεται ότι ο σεξουαλικός τουρισμός και η πορνεία στην πραγματικότητα δεν είναι τα ίδια, ούτε ένα υποσύνολο μεταξύ τους, αλλά αλληλοεπικαλύπτονται. Δηλαδή, η πορνεία υπάρχει είτε η τουριστική βιομηχανία εμπλέκεται είτε όχι, και αντίστροφα. Ο σεξουαλικός τουρισμός είναι μια γκρίζα περιοχή η οποία πρέπει να εξεταστεί με μεγάλη προσοχή. Κάθε μία από τις αναφερόμενες έξι παραμέτρους είναι μια συνέχεια που μπορούν να χωρέσουν τουρίστες ή σεξουαλικούς τουρίστες. Υπάρχει ένα ευρύ φάσμα χαρακτηριστικών τα οποία κάθε τουρίστας μπορεί να ανήκει, για παράδειγμα, στην περίπτωση της πρώτης παραμέτρου, την πρόθεση να έχει σεξουαλική δραστηριότητα (εξ) με ξένους στις διακοπές. Στην πρώτη παράμετρο, ένας τουρίστας μπορεί να είναι επιχειρηματίας που ταξιδεύει στην Μπανγκόκ, όπου ο σεξουαλικός τουρισμός είναι δημοφιλής, για τη σύμβασή του. Παρ' όλα αυτά, ασκεί κατά λάθος μια σεξουαλική δραστηριότητα σε μια νύχτα με ένα τοπικό κορίτσι που δυστυχώς είναι πόρνη. Αυτός ο επιχειρηματίας μπορεί να πέσει στην κατηγορία "δεν υπάρχει πρόθεση συμμετοχής στον σεξουαλικό τουρισμό". Από την άλλη πλευρά, η πόρνη θα ταιριάζει στο άλλο άκρο και των έξι παραμέτρων. Σε μια άλλη περίπτωση, ένα άτομο που ονομάζεται "σεξουαλικός τουρίστας" μπορεί να έχει σεξουαλικές δραστηριότητες και τελικά να ερωτεύεται έναν κανονικό πολίτη τον οποίο συνάντησε σε ένα κοινό σημείο και όχι σε ένα μπαρ.

Ο Ryan & Kinder (1996) επικεντρώνεται στο κίνητρο των σεξουαλικών τουριστών και συμπεραίνει ότι το κίνητρο για ταξίδια για σεξ είναι παρόμοιο με

εκείνο των τακτικών τουριστών. Υποστηρίζοντας τον ισχυρισμό ότι ο σεξουαλικός τουρισμός είναι μια μορφή αποκλίσεως, οι συγγραφείς προτείνουν την ανάγκη να τονισθεί τι συνιστά κοινωνικά αποδεκτή συμπεριφορά. Η αποκλίνουσα συμπεριφορά και ο σεξουαλικός τουρισμός εμφανίζονται ως περιοριστικές δραστηριότητες οι οποίες θεωρούνται συνήθως ως παραμορφωτική συμπεριφορά.

Οι συνεντεύξεις στη μελέτη του Ryan & Kinder (1996) δείχνουν ότι οι τουρίστες που είναι πελάτες περήφανοι εκφράζουν συναισθήματα που αντανακλούν στο περιβάλλον τους. Ένας συνεντευξιαζόμενος σχολιάζει για το τι παίρνει σε αντάλλαγμα για την επίσκεψη σε πόρνες και εξιστορεί πως απλώς θέλει να αγκαλιάσει κάποιον και να έχει μια παρέα. Αυτό μπορεί να υπονοεί ότι δεν έχει κάποιον πίσω στο σπίτι ή έχει μια ανησυχητική σχέση. Αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις, το κίνητρο των σεξουαλικών τουριστών είναι να βιώσουν ποικιλία και ενθουσιασμό. Οι πελάτες μπορούν να ενεργούν ή να κάνουν ορισμένες ακατάλληλες δραστηριότητες, όπως ανοιχτά "μιλώντας βρώμικα" που κανονικά θα θεωρούνταν αδιάκριτο, στο περιβάλλον σεξουαλικού τουρισμού. Δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι το σεξ, η φαντασία και η απόκρυψη είναι επίσης οι κυριότεροι λόγοι για τους οποίους οι τουρίστες επισκέπτονται πόρνες σε άλλες χώρες (Ryan & Kinder, 1996). Η απόκρυψη είναι σημαντική για τους τουρίστες, επειδή μειώνει τους δεσμούς ευθύνης. Οι ευθύνες που απορρέουν από τη σεξουαλική δέσμευση θα ήταν υποχρεωτικές εάν οι γυναίκες δεν ήταν πόρνες. Εναλλακτικά, για μερικούς τουρίστες, η σχέση με τις πόρνες γίνεται πιο ουσιαστική και πιο ρομαντική ως σχέση φίλου-φίλης. (Chris Ryan, C. Michael Hall, 2001)

Οι απόψεις των σεξουαλικών τουριστών για το σεξ με τις πόρνες στον τρίτο κόσμο απεικονίζουν τις φυσικές εσωτερικές ανάγκες μέσα στο νου των ετεροφυλόφιλων ανδρών, ιδιαίτερα των Καυκάσιων. Πρέπει να ελέγχουν, το οποίο είναι συνήθως περιορισμένο στους κοινωνικούς νόμους και τους κανόνες τους. Θεωρείται ως το περιορισμένο "φυσικό τους δικαίωμα", το οποίο παραβιάζει το δικαίωμα πρόσβασης στα γυναικεία σώματα. Επιπλέον, οι σεξουαλικοί τουρίστες και τα σεξουαλικά άτομα, κυρίως λευκά αρσενικά, διατηρούν την εξουσία και θέλουν να είναι «πολιτισμένα» που με κάποιο τρόπο τους δίνει το δικαίωμα να εξαπατούν τους ανώτερους κανόνες και τους κανονισμούς τους. Ταυτόχρονα, χρησιμοποιούν τα προνόμια για να είναι ένας πολύ πιο πολιτισμένος λαός για να επωφεληθούν από τις γυναίκες του Τρίτου Κόσμου (O'Connell Davidson, 2001).

"Αυτό τους αφήνει να είναι σε θέση να κάνουν σχεδόν απεριόριστες επιλογές και έτσι να ασκούν εντελώς εξαιρετικές δυνάμεις κυριαρχίας (η περιγραφή τους ως " βασιλιάδες "είναι, από αυτή την άποψη, όχι πολύ μακρινή) ... Να αποφασίσουν εάν θα παράσχουν οικονομική στήριξη στα παιδιά που παρήγαγαν, ανεξάρτητα από το αν θα χτυπήσουν τις συζύγους τους ή να αφήσουν μώλωπες στις γυναίκες με τις οποίες κοιμούνται, είτε πρόκειται να μετρήσουν τη ρατσιστική κατάχρηση, είτε να πληρώσουν τις πόρνες για «υπηρεσίες». Με λίγα λόγια, είναι σε θέση να επιλέξουν εάν θα βλάψουν ή θα βοηθήσουν τους «φυσικούς υφισταμένους τους »(O 'Connell Davidson, 2001, σελ. 14).

Δεν είναι όλοι οι σεξουαλικοί τουρίστες άνδρες, οι γυναίκες επίσης ασκούν αυτή τη συμπεριφορά κατά τη διάρκεια του ταξιδιού. Μια από τις πρώτες μελέτες για τους γυναικείους σεξουαλικούς τουρίστες που έγιναν από τους Pruitt & La Font (1995) περιγράφει τα θηλυκά που πρέπει να χρησιμοποιήσουν τη δύναμή τους, παρόμοια με την ανάγκη των ανδρών. Αυτή η δύναμη έρχεται με υψηλότερη οικονομική κατάσταση και φυλετικές διαφορές μεταξύ δυτικών γυναικών και τοπικών ανδρών της Καραϊβικής. Οι εκδρομές και οι σχέσεις που προκύπτουν κατά τη διάρκεια αυτών των ταξιδιών αναφέρονται συνήθως ως "τουριστικός ρομαντισμός" αντί του σεξουαλικού τουρισμού. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι γυναίκες ταξιδεύουν στον προορισμό για μια σχέση, η οποία σημαίνει μια πραγματική, μακροπρόθεσμη σχέση που περιλαμβάνει τόσο σωματική όσο και συναισθηματική συμμετοχή.

Η σχέση συχνά συμβαίνει για αρκετά (ή πολλά) χρόνια. Οι δυτικές γυναίκες και οι ντόπιοι διατηρούν τη σχέση τους μέσω επιστολών, τηλεφωνημάτων, χρημάτων, δώρων ή αναμνηστικών που στέλνονται συνήθως στους ντόπιους από τις δυτικές γυναίκες. Η υψηλότερη οικονομική κατάσταση αυτών των γυναικών τους παρέχει ασφάλεια και ανεξαρτησία, η οποία, αγνοώντας τους, μετατρέπεται σε εξουσία και έλεγχο των τοπικών ανδρών. Η ιδέα και οι συνέπειες αυτών των καταστάσεων είναι κρίσιμες, καθώς είναι ο λόγος που διατηρεί πολλές σχέσεις μεταξύ δυτικών γυναικών και τοπικών ανδρών ζωντανές με την πάροδο του χρόνου.

Ενώ τα αποδεικτικά στοιχεία της φτώχειας των ανθρώπων θεωρούνται απωθητικά στις δυτικές χώρες των τουριστών, οι κάτοικοι στις παραγκουπόλεις σε τουριστικούς προορισμούς, για παράδειγμα, στη Τζαμάικα, θεωρούνται ευγενείς. Ενώ

η φτώχεια στις χώρες τους θα θεωρείται απειλητική, στον τρίτο κόσμο ή στις αναπτυσσόμενες χώρες, η φτώχεια επηρεάζει τους τουρίστες συναισθηματικά, η οποία βαθμιαία μετατρέπεται από ενοχή σε οίκτο. Τελικά αυτό το συναισθηματικό μονοπάτι οδηγεί στην ιδέα της βοήθειας. Πολλές γυναίκες τουρίστριες σε αναπτυσσόμενους προορισμούς θεωρούνται σημαντική οικονομική βοήθεια για τους ντόπιους άνδρες (Pruitt & La Font, 1995).

Μια άλλη μελέτη αναφέρει ότι οι γυναίκες τουρίστες δεν σκοπεύουν να έχουν σχέση με τους ντόπιους πριν φτάσουν στον προορισμό τους (Harold et al, 2001). Ωστόσο, έχουν επηρεαστεί από τη φήμη που έχουν οι τοπικοί άνδρες να είναι "φανταστικοί" εραστές. Σύμφωνα με τον Harold et al (2001), οι γυναίκες σεξουαλικού τουρισμού μπορούν να ταξινομηθούν σε πέντε μεγάλες ομάδες βάσει των προσδοκιών τους πριν την άφιξη. Η πρώτη ομάδα ονομάζεται "ρομαντικοί τουρίστες για πρώτη φορά". Αυτή η ομάδα αποτελείται από γυναίκες τουρίστες οι οποίοι δεν σκοπεύουν να συμμετάσχουν σε σεξουαλική σχέση με τοπικούς άνδρες πριν από το ταξίδι τους στον προορισμό. Εκείνοι που προσδοκούν μια σεξουαλική σχέση και εμπλέκονται στο σεξ όταν φτάνουν αναφέρονται ως "πρώτος σεξουαλικός τουρίστας" και αποτελούν τη δεύτερη ομάδα. Η τρίτη ομάδα φέρει την ένδειξη "ρομαντικοί επαναπατριζόμενοι" συμπεριλαμβανομένων των γυναικών τουριστών που είχαν σχέσεις με τους ντόπιους άνδρες στα προηγούμενα ταξίδια τους και στη συνέχεια επέστρεψαν για να διατηρήσουν τη σχέση τους. Η τέταρτη ομάδα των «αφοσιωμένων σεξουαλικών» τουριστών περιγράφει τις γυναίκες που προτιμούν να περάσουν το χρόνο τους και να κάνουν σεξ με έναν μόνο συνεργάτη. Τέλος, η τελευταία ομάδα, "τουρίστες σεξουαλικής περιπέτειας", απευθύνεται σε γυναίκες τουρίστες που απλά θέλουν να κάνουν σεξ με αρκετούς τοπικούς άνδρες (Harold et al., 2001). Παρόλα αυτά, παρόμοια με τη μελέτη της Pruitt & LaFont (1995), σχεδόν κανένας από τους γυναικείους τουρίστες δεν αποδέχεται τον όρο "σεξουαλικός τουρίστας", καθώς η άποψή τους για τη σχέση τους με τους ντόπιους είναι περισσότερο σαν ρομαντισμός από το σεξ. Ωστόσο, οι Pritchard & Morgan (2001) επισημαίνουν με ενδιαφέρον ότι αυτός ο αποκαλούμενος "ρομαντικός τουρισμός" αποκαλύπτει σιωπηρά τις άνισες επιχορηγήσεις της κοινωνίας. Η συμπεριφορά των αγοριών και των ανδρών (η συμμετοχή σε σεξουαλικές σχέσεις σε ξένες χώρες) μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβάλλει στην "πορνεία", ωστόσο αναφέρεται ως

"τουριστικός ρομαντισμός", ο οποίος είναι πολύ λιγότερο ισχυρός στην περίπτωση των γυναικών τουριστών.

Το μάρκετινγκ είναι ένα σημαντικό εργαλείο για την καλλιέργεια τουριστικού ενδιαφέροντος σε προορισμό. Στην περίπτωση του σεξουαλικού τουρισμού, οι εικόνες και τα φυλλάδια των προορισμών που παρουσιάζουν εικόνες από όμορφες κυρίες στις παραδοσιακές φορεσιές τους εμπνέουν την ανδρική εξερεύνηση (Pritchard & Morgan, 2000). Αυτές οι σεξουαλικά έμμεσες διαφημίσεις και εικόνες σχετίζονται άμεσα με τον σεξουαλικό τουρισμό, καθώς προσελκύουν και δείχνουν σε τουρίστες, ειδικά σε ετερόφυλους άνδρες, ότι οι σεξουαλικές επιθυμίες τους μπορούν να ασκηθούν και να εκπληρωθούν στον προορισμό. Οι εικόνες που δείχνουν όμορφες κυρίες του Τρίτου Κόσμου θεωρούνται εξωτικές, φυσικές και θηλυκές ενισχύοντας με κάποιο τρόπο την κρυφή ένταση των τουριστών να ανακαλύψουν.

Στις σύγχρονες ή ανεπτυγμένες χώρες εφαρμόζονται πολλοί νέοι κοινωνικοί κανόνες, οι οποίοι αθέλητα απομακρύνουν "την ελευθερία εντός" από τους ανθρώπους. Αυτοί οι δομημένοι και οργανωμένοι κανονισμοί αναγκάζουν τους ανθρώπους να ξεφύγουν από την πλήξη και το συγκρατημένο περιβάλλον που βρίσκονται. Αντίθετα, στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπου έχουν μόλις αρχίσει να ισχύουν κανόνες και κανονισμοί, υπάρχει ακόμα περιθώριο για ανθρώπους να σκέφτονται ή να ενεργούν ανεξάρτητα. Συχνά, αυτές οι ενέργειες θεωρούνται ασυμβίβαστες ή ακατάλληλες στις ανεπτυγμένες χώρες. Ωστόσο, οι άνθρωποι είναι πιο ελεύθεροι με τον τρόπο που μπορούν να σκεφτούν και να κάνουν ό,τι θέλουν στους αναπτυσσόμενους προορισμούς. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι είναι τουρίστες, τους παρέχονται ορισμένα προνόμια μόνο επειδή «δεν γνωρίζουν τις παραδόσεις» ή «είναι οι φιλοξενούμενοι». Ούτε οι τοπικοί νόμοι στους προορισμούς μπορεί να χαλαρώσουν και να ευνοήσουν τους τουρίστες. Ως εκ τούτου, είναι κατανοητό να βλέπουμε τους τουρίστες να ταξιδεύουν σε λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες και να συμμετέχουν σε δραστηριότητες που δεν έχουν δοκιμάσει ποτέ πριν.

Σε κάθε περίπτωση, κοιτάζοντας πίσω στη γενική λογοτεχνία του τουρισμού και ειδικότερα στην έρευνα για τον σεξουαλικό τουρισμό, μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι αλλαγές στη ζωή που προκύπτουν από νέους κανονισμούς και ελέγχους στην κοινωνία των τουριστών προέρχονται από το να δημιουργηθεί η ανάγκη να ξεφύγουν από το περιβάλλον του σπιτιού. Οι άνθρωποι πρέπει να ενθουσιαστούν

ταξιδεύοντας σε νέα μέρη και αλληλεπιδρώντας με νέους ανθρώπους. Ειδικότερα, όσον αφορά τον σεξουαλικό τουρισμό, οι τουρίστες έχουν δείξει την τάση να ταξιδεύουν για να εξυπηρετήσουν τις εγγενείς ανάγκες τους, οι οποίες δεν μπορούν να εκπληρωθούν στο εσωτερικό τους περιβάλλον.

Μια άλλη παρανόηση είναι ότι όλοι οι σεξουαλικοί τουρίστες παιδιών είναι παιδεραστές όταν, στην πραγματικότητα, η πλειοψηφία των τουριστών σεξουαλικών παιδιών είναι όσοι είναι γνωστοί ως «περιστασιακοί σεξουαλικοί τουρίστες παιδιών».

Σε αντίθεση με τη γενική πεποίθηση, η φτώχεια δεν είναι η κύρια αιτία της εμπορικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών. Παρόλο που πολλά παιδιά που εκμεταλλεύονται αναζητούν οικονομική ασφάλεια και προσπαθούν να επιβιώσουν μόνα τους, υπάρχουν αρκετοί άλλοι βασικοί παράγοντες που συμβάλλουν επίσης στην επικράτηση της εκμετάλλευσης του παιδιού.

Ένας τεράστιος παράγοντας που τροφοδοτεί τα σεξουαλικά εγκλήματα κατά των παιδιών είναι η ζήτηση για σεξουαλική επαφή με παιδιά. Τα ευκαιριακά άτομα και οι οργανωμένοι εγκληματίες εκμεταλλεύονται τη ζήτηση για σεξουαλικό φύλο παιδιών, δημιουργώντας μια συνεχή ενίσχυση ευάλωτων παιδιών. Προσδιορίζουν τα πιθανά θύματα και φέρνουν την προσφορά στη ζήτηση, δημιουργώντας μια πραγματική αγορά φύλου για παιδιά. Ως αποτέλεσμα, τα ευάλωτα θύματα/παιδιά γίνονται ένα μέσο μαζικής παραγωγής κερδών για αυτούς τους ομορτωτιστές. Οι παιδοφίλοι ορίζονται ως άτομα που έχουν κλινική διαταραχή που χαρακτηρίζεται από αποκλειστική σεξουαλική κλίση για τα παιδιά που έρχονται σε προγεννητική ηλικία (κορίτσια ή αγόρια), συνήθως 12 ετών και νεότεροι.

Από την άλλη πλευρά, οι "περιστασιακοί τουριστικοί σεξουαλικών παιδιών" καταγράφονται τα παιδιά ως μέσο πειραματισμού. Το κάνουν αυτό επειδή αισθάνονται ότι προστατεύονται από την αίσθηση της ανωνυμίας και της ατιμωρησίας που προέρχεται από την ύπαρξη των ευατών τους. Σε αντίθεση με τους παιδόφιλους, αυτοί οι τουρίστες δεν προτιμούν αποκλειστικά τα παιδιά - αντ' αυτού αλληλεπιδρούν αδιάκριτα με διάφορους σεξουαλικούς εταίρους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων κάτω των 18 ετών, αν παρουσιαστεί η ευκαιρία. Επειδή οι οργανωμένοι εγκληματίες έχουν δημιουργήσει μια ακμάζουσα ανήλικη αγορά σεξ, οι περιστασιακοί σεξουαλικοί τουρίστες παιδιών βρίσκουν πολλές ευκαιρίες να ασχοληθούν με παράνομες πράξεις με ανηλίκους.

Και πάλι, οι παραβάτες μπορούν να είναι τόσο ντόπιοι όσο και ξένοι, άνδρες ή γυναίκες, από διαφορετικές ηλικιακές ομάδες και κοινωνικό υπόβαθρο.

Προσωπικές ανάγκες		Προσωπικά κέρδη
<ul style="list-style-type: none"> • Φυσικά προβλήματα λόγω υγείας και κλίματος, π.χ. Ασθένεια, κακό κλίμα στο σπίτι • Ανεπιθύμητες σεξουαλικές επιθυμίες π.χ. Οι γυναίκες δεν είναι διαθέσιμες στο σπίτι, οι άνδρες διαζευγμένοι ή χωρίζουν και η πορνεία είναι παράνομη. 	Φυσικά	<ul style="list-style-type: none"> • Απτά χαρακτηριστικά π.χ. Θερμότερο κλίμα, καλές εγκαταστάσεις, άνεση και διαθεσιμότητα των γυναικών στους προορισμούς.
<p>Ηδονιστικές ανάγκες</p> <ul style="list-style-type: none"> • Νεωτερικότητα - Αλλαγές στην κοινωνία π.χ. Υλισμός, ατομικισμός, αποδεκτή συμπεριφορά, έλλειψη ηθικής - Οι γυναίκες στη χώρα τους επηρεάζονται από τον εκσυγχρονισμό π.χ. Ανεξάρτητη, ισότιμη, απαιτητική, αφελής, μη ελκυστική, κακή στάση - Προγραμματισμός & Ρουτινισμό - Κρατικός έλεγχος π.χ. Φόρο, ακριβό κόστος ζωής, αυστηροί νόμοι, συντηρητική κοινωνία. 	Ψυχολογικά	<ul style="list-style-type: none"> • Ενθουσιασμός - Ικανότητα να ικανοποιήσει την ευχαρίστηση • Αίσθηση της ύπαρξης π.χ. Αισθάνονται αποδεκτοί στον προορισμό ότι το φύλο είναι φυσιολογικό και τα συναισθήματα του ανήκειν και της ανάγκης μιας γυναίκας - Να είσαι σε θέση να βιώνεις έναν παραδοσιακό τρόπο ζωής, τους ανθρώπους, πριν ληφθεί από τον εκσυγχρονισμό π.χ. Φιλικό, οικογενειακό κτλ. • Αποκατάσταση της ισχύος π.χ. Αισθάνονται

		<p>ότι μπορούν να είναι σημαντικές για μια γυναίκα και πρέπει να εξαρτάται από αυτόν</p>
--	--	--

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΠΟΡΝΕΙΑ – ΝΟΜΙΜΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΗ

Ο νόμος περί πορνείας ποικίλλει σημαντικά από χώρα σε χώρα και μεταξύ δικαιοδοσιών σε μια χώρα. Η πορνεία ή η σεξουαλική εργασία είναι νόμιμη σε ορισμένα μέρη του κόσμου και θεωρείται ως επάγγελμα, ενώ σε άλλα μέρη αποτελεί έγκλημα που τιμωρείται με θάνατο.

Σε πολλές δικαιοδοσίες, η πορνεία - η εμπορική ανταλλαγή σεξουαλικού χρήματος, αγαθών, υπηρεσιών ή κάποιου άλλου οφέλους που έχει συμφωνηθεί από τα συμβαλλόμενα μέρη - είναι παράνομη, ενώ σε άλλες είναι νόμιμη, αλλά οι γύρω δραστηριότητες, όπως η πρόσκληση σε δημόσιο χώρο, η λειτουργία ενός συστήματος εκπόρευσης ανθρώπων και η εκφοβιστικότητα μπορεί να είναι παράνομη. Σε πολλές δικαιοδοσίες όπου η πορνεία είναι νόμιμη, ρυθμίζεται, σε άλλες δεν ρυθμίζεται. Στις περισσότερες δικαιοδοσίες που ποινικοποιούν την πορνεία, ο σεξουαλικός εργαζόμενος είναι το πρόσωπο που υπόκειται σε ποινική δίωξη και ποινή, ενώ σε άλλες δικαιοδοσίες ο πελάτης είναι το πρόσωπο που υπόκειται στα παραπάνω, ή σε άλλες περιπτώσεις και τα δύο μέρη έχουν κυρώσεις.

Η πορνεία καταδικάστηκε ως μια ενιαία μορφή κατάχρησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και επίθεση στην αξιοπρέπεια και την αξία των ανθρώπων. Σε άλλη διατύπωση της ποινικοποίησης της πορνείας δηλώνεται ότι το σεξουαλικό έργο είναι νόμιμη κατοχή με την οποία ένα άτομο εμπορεύεται ή ανταλλάσσει σεξουαλικές πράξεις για χρήματα ή και αγαθά. Ορισμένοι πιστεύουν ότι οι γυναίκες στις αναπτυσσόμενες χώρες είναι ιδιαίτερα ευάλωτες στη σεξουαλική εκμετάλλευση και την εμπορία ανθρώπων, ενώ άλλοι διαχωρίζουν αυτήν την πρακτική από την παγκόσμια βιομηχανία του σεξ, όπου η σεξουαλική εργασία γίνεται από συναινετικούς ενήλικες, όπου η πράξη πώλησης ή αγοράς σεξουαλικών υπηρεσιών

δεν είναι παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ". Ο όρος "σεξουαλική εργασία" χρησιμοποιείται εναλλακτικά με την έννοια της "πορνείας", σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (WHO 2001, WHO 2005). (Peter de Marneffe)

Σε περισσότερες χώρες, η σεξουαλική εργασία είναι αμφιλεγόμενη. Τα μέλη ορισμένων θρησκειών αντιτίθενται στην πορνεία, θεωρώντας τα ως αντίθετα ή ως απειλή για τους ηθικούς τους κώδικες, ενώ άλλα κόμματα βλέπουν την πορνεία ως ένα «απαραίτητο κακό». Οι ακτιβιστές και οι οργανώσεις του εκάστοτε φύλου και των δικαιωμάτων αυτού πιστεύουν ότι το ζήτημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του σεξουαλικού εργαζόμενου έχει μεγάλη σημασία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που σχετίζονται με την ελευθερία λόγου, τα ταξίδια, τη μετανάστευση, την εργασία, τον γάμο, τη γονική μέριμνα, την ασφάλεια, την ασφάλιση υγείας και τη στέγαση.

Ορισμένες φεμινιστικές οργανώσεις αντιτίθενται στην πορνεία, θεωρώντας ότι είναι μια μορφή εκμετάλλευσης στην οποία οι άνδρες κυριαρχούν στις γυναίκες και τη θεωρούν πρακτική που είναι αποτέλεσμα μιας πατριαρχικής κοινωνικής τάξης. Για παράδειγμα, η Ευρωπαϊκή Οργάνωση Γυναικών και δικαιωμάτων αυτών, η οποία θεωρείται η μεγαλύτερη οργάνωση γυναικείων ενώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καταδίκασε την πορνεία ως "ανυπόφορη μορφή ανδρικής βίας". Τον Φεβρουάριο του 2014, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ψήφισαν με μη δεσμευτικό ψήφισμα (που εγκρίθηκε με 343 ψήφους υπέρ, 139 κατά και 105 αποχές), υπέρ του «σουηδικού μοντέλου» της ποινικοποίησης της αγοράς, αλλά όχι της πώλησης του φύλου. Το 2014, το Συμβούλιο της Ευρώπης έκανε παρόμοια σύσταση, δηλώνοντας ότι «ενώ κάθε σύστημα παρουσιάζει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα, οι πολιτικές που απαγορεύουν την αγορά σεξουαλικών υπηρεσιών είναι αυτές που είναι πιθανότερο να έχουν θετικό αντίκτυπο στη μείωση της εμπορίας ανθρώπων».

Τα νομικά θέματα τείνουν να επικεντρώνονται σε τέσσερα ζητήματα: θυματοποίηση (συμπεριλαμβανομένης της πιθανής θνησιμότητας), ηθική, ελευθερία του ατόμου και γενικό όφελος ή βλάβη στην κοινωνία (συμπεριλαμβανομένης της βλάβης που προκύπτει έμμεσα από θέματα που συνδέονται με την πορνεία).

Πολλοί άνθρωποι που υποστηρίζουν τη νόμιμη πορνεία υποστηρίζουν ότι η πορνεία είναι συναινετική σεξουαλική πράξη μεταξύ ενηλίκων και έγκλημα χωρίς θύματα, επομένως η κυβέρνηση δεν πρέπει να απαγορεύει αυτήν την πρακτική.

Πολλοί υποστηρικτές κατά της πορνείας θεωρούν ότι οι ίδιες οι πόρνες είναι συχνά θύματα, υποστηρίζοντας ότι η πορνεία είναι μια πρακτική που μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρές ψυχολογικές και συχνά σωματικές μακροχρόνιες επιπτώσεις για τις πόρνες. Μπορούν επίσης να ισχυριστούν ότι η πράξη της πορνείας δεν είναι εξ ορισμού μια συναινετική πράξη, όπως λένε ότι όλες οι πόρνες "αναγκάζονται" να πωλούν σεξουαλικές υπηρεσίες, είτε από κάποιον άλλο είτε από τις ατυχείς περιστάσεις της ζωής τους (όπως η φτώχεια, η έλλειψη της ευκαιρίας, του εθισμού στα ναρκωτικά, ενός ιστορικού κατάχρησης ή παραμέλησης από την παιδική ηλικία κλπ.).

Το 1999, η Σουηδία έγινε η πρώτη χώρα που κατέστησε παράνομη την πληρωμή για σεξ, αλλά όχι την πόρνη (ο πελάτης διαπράττει έγκλημα, αλλά όχι η πόρνη). Παρόμοιος νόμος ψηφίστηκε στη Νορβηγία και στην Ισλανδία (το 2009). Από το 2012, η Δημοκρατία της Ιρλανδίας εξετάζει ένα παρόμοιο μοντέλο με αυτό των σκανδιναβικών χωρών (εξαιρουμένης της Δανίας).

Υποστηρίζεται ότι μια πόρνη δεν είναι θύμα, καθώς μπορεί να βλάψει τη φήμη και την ποιότητα ζωής στη γειτονιά και να μειώσει την αξία της τοπικής κοινωνίας. Ο Peter De Marneffe σημειώνει ότι πολλές πόρνες δεν έχουν τελειώσει το σχολείο, επηρεάζοντας την ικανότητά τους να έχουν μια καριέρα που ενδεχομένως προτιμούσαν. Οι Maxwell (2000) και άλλοι ερευνητές βρήκαν ουσιαστικές ενδείξεις ότι υπάρχει έντονη συνύπαρξη μεταξύ της πορνείας, της χρήσης ναρκωτικών και άλλων ουσιών, την πώληση ναρκωτικών και τη συμμετοχή σε εγκλήματα που δεν σχετίζονται με τα ναρκωτικά, και ειδικότερα στην εγκληματικότητα ιδιοκτησίας. Επειδή η δραστηριότητα θεωρείται ποινική σε πολλές χώρες, τα σημαντικά εισοδήματά της δεν συμβάλλουν στα φορολογικά έσοδα του κράτους και οι εργαζόμενοί της δεν υποβάλλονται σε συστηματική εξέταση για ασθένειες που μεταδίδονται σεξουαλικά, επικίνδυνες σε πολιτισμούς που ευνοούν το σεξ χωρίς προστασία και οδηγούν σε σημαντικές δαπάνες σε υπηρεσίες υγείας. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις για το κόστος του εγκλήματος στην Αυστραλία, υπάρχει μια "εκτιμώμενη απώλεια φόρου 96 εκατομμυρίων δολαρίων από αδήλωτα κέρδη πορνείας". Εκτός από αυτά τα φυσικά ζητήματα, υποστηρίζεται επίσης ότι υπάρχουν ψυχολογικά ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι πόρνες από ορισμένες εμπειρίες και από τη διάρκεια ή την επανάληψη. Κάποιοι περνούν από εμπειρίες που μπορεί να οδηγήσουν σε «διαρκή αισθήματα ατιμωρησίας, ντροπής και αυτο-μίσους». Ο De Marneffe

ισχυρίζεται επίσης ότι αυτό μπορεί να επηρεάσει την ικανότητα της πόρνης να εκτελεί σεξουαλικές πράξεις με σκοπό την οικοδόμηση μιας έμπιστης στενής σχέσης, η οποία μπορεί να είναι σημαντική για τον σύντροφό της. Η έλλειψη υγιούς σχέσης μπορεί να οδηγήσει σε υψηλότερα ποσοστά διαζυγίου και μπορεί να προκαλέσει ανθυγιεινές σχέσεις με τα παιδιά τους, επηρεάζοντας τις μελλοντικές τους σχέσεις. Αν και αυτό είναι πιο δύσκολο να ελεγχεται από το νόμο, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη δημιουργία πολιτικών για την προστασία της ψυχικής υγείας των πόρνων. (Silbert, Mimi H, Pines, Ayala M, 1982)

Η χρήση προφυλακτικών δεν αποτελεί πάντα μέρος της σεξουαλικής εργασίας, και εάν η σεξουαλική εργασία νομιμοποιηθεί, αυτό θα μπορούσε να αλλάξει. Διατηρώντας την πορνεία παράνομη, δεν υπάρχουν νόμοι που να διέπουν τον τρόπο εκτέλεσης της εργασίας. Είναι γνωστό γεγονός ότι τα προφυλακτικά συμβάλλουν στη μείωση της εξάπλωσης των σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών, συμπεριλαμβανομένου του AIDS. Εάν η πορνεία νομιμοποιηθεί, ένας από τους νόμους θα μπορούσε να είναι η απαίτηση της χρήσης προφυλακτικών. Αναφέρθηκε το 2010 ότι από τις ογδόντα έξι χώρες, μόνο περίπου είκοσι οκτώ χώρες ανέφεραν τακτική χρήση προφυλακτικών στη σεξουαλική δουλειά ("sex workers"). Εάν η νομιμοποίηση του σεξουαλικού έργου αυξηθεί, τότε οδηγεί σε καλύτερη προστασία τόσο για τον εργαζόμενο όσο και για τον πελάτη. (Ericsson, Lars, 1980)

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταστολή της μυστικής κυκλοφορίας προσώπων και την εκμετάλλευση της πορνείας άλλων ευνοεί την ποινικοποίηση των δραστηριοτήτων εκείνων που θεωρούν ότι εκμεταλλεύονται ή εξαναγκάζουν τις πόρνες (λεγόμενοι νόμοι «rimping» και «προμήθειες»), ενώ αφήνουν τους εργαζόμενους σε εκμετάλλευση. Η Σύμβαση ορίζει ότι "η πορνεία σε συνδιασμό της μυστικής κυκλοφορίας προσώπων με σκοπό την πορνεία είναι ασυμβίβαστες με την αξιοπρέπεια και την αξία του ανθρώπινου προσώπου".

Η Sigma Huda, ειδικός δημοσιογράφος του ΟΗΕ για την εμπορία ανθρώπων, δήλωσε τα εξής: "Η πορνεία, όπως εφαρμόζεται στην πράξη, συνήθως ικανοποιεί τα στοιχεία της εμπορίας ανθρώπων. Η ισχύς και η ευάλωτη κατάσταση στο πλαίσιο αυτό πρέπει να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνουν διαφορές που βασίζονται στο φύλο, τη φυλή, την εθνότητα και τη φτώχεια. Απλώς ο δρόμος προς την πορνεία και η ζωή

μέσα στη "εκπορνευμένη ζωή" σπάνια σημαδεύονται από την ενδυνάμωση ή τις κατάλληλες επιλογές. "

Ωστόσο, οι ακτιβιστές και οι οργανώσεις διακρίνονται μεταξύ της εμπορίας ανθρώπων και της νόμιμης σεξουαλικής εργασίας και επιβεβαιώνουν τη σημασία της αναγνώρισης ότι η εμπορία ανθρώπων δεν είναι συνώνυμη με το σεξουαλικό έργο. Η οργάνωση Sex Workers Alliance Ireland εξηγεί: «Τα θύματα της εμπορίας ανθρώπων μπορεί να αναγκαστούν να εργαστούν σε βιομηχανίες όπως η γεωργία, οι οικιακές υπηρεσίες καθώς και η βιομηχανία του σεξ. Είναι κρίσιμο να γίνει διάκριση μεταξύ της εμπορίας ανθρώπων, η οποία αποτελεί παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από εθελοντική μετανάστευση ". Η οργάνωση ιδρύσεων ανοιχτής κοινωνίας δηλώνει ότι «η σεξουαλική εργασία γίνεται από συναινετικούς ενήλικες, όπου η πράξη πώλησης ή αγοράς σεξουαλικών υπηρεσιών δεν αποτελεί παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» Στην πραγματικότητα, οι εργαζόμενοι σεξ είναι φυσικοί σύμμαχοι στην καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Η σημείωση σχετικά με τον HIV και τη Σεξουαλική Εργασία αναγνωρίζει ότι οι οργανώσεις σεξουαλικών εργαζομένων έχουν την καλύτερη θέση να αναφέρουν τα άτομα που πέφτουν θύματα σωματεμπορίας σε κατάλληλες υπηρεσίες. " (Lowman, John,2002)

Αν και η πορνεία εκτελείται κυρίως από θηλυκές πόρνες, υπάρχουν επίσης άνδρες, τρανσέξουαλ και τραβεστί πόρνες που εκτελούν ευθεία ή και ομοφυλοφιλική σεξουαλική εργασία. Στη Βιέννη, τον Απρίλιο του 2007, υπήρχαν επίσημα 1.352 γυναίκες και 21 άνδρες πόρνοι. Ο αριθμός των πόρνων που δεν είναι εγγεγραμμένοι (και συνεπώς εργάζονται παράνομα) δεν είναι γνωστός. Μια πρόσφατη μελέτη του TAMPER, σχετικά με τον πληθυσμό της πόρνης από τη Γερμανία, εκτιμά ότι το 93% των πόρνων είναι γυναίκες, το 3% είναι τρανσέξουαλ και το 4% άνδρες.

Οι στατιστικές συλλήψεων δείχνουν ότι σε εκείνες τις χώρες όπου η αγορά και πώληση σεξ είναι εξίσου παράνομες, ο σκοπός είναι να συλληφθεί ο πάροχος υπηρεσιών και όχι ο πελάτης, παρόλο που υπάρχουν σημαντικά περισσότεροι πελάτες από τους πωλητές. Έτσι, είναι γεγονός ότι συλλαμβάνονται περισσότερες γυναίκες από ότι άνδρες και ότι η γνώση της πραγματικής έκτασης του εγκλήματος είναι ανεπαρκής. Ο James (1982) αναφέρει ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες ο λόγος συλλήψεως γυναικών προς άνδρες ήταν 3: 2, αλλά σημειώνει ότι πολλοί από τους άντρες που συνελήφθησαν ήταν οι πόρνοι παρά οι πελάτες. (Sullivan, Barbara,2000)

Μέχρι το 1975, η Ταϊλάνδη, με τη βοήθεια των οικονομολόγων της Παγκόσμιας Τράπεζας, είχε θεσπίσει ένα εθνικό σχέδιο για την τουριστική ανάπτυξη, το οποίο ανέθεσε ειδικά στη βιομηχανία του σεξ. Χωρίς να επιδοτεί άμεσα την πορνεία, ο νόμος [Entertainment Places Act] σύμφωνα με την ταϊλανδική φεμινίστρια Sukyana Hantrakul, «θεσπίστηκε για να προετοιμάσει το δρόμο για τα νοικοκυριά να νομιμοποιούνται με τη μορφή μασάζ, μπαρ, νυχτερινά κέντρα, σπίτια τσαγιού κλπ.» (Aarons Sach, "Μια πόρνη στα εννέα", The Times of India Sunday Review, 22 Ιανουαρίου 1995). Με ιδιαίτερη αναφορά στα παιδιά, η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού δημιουργεί ειδικές υποχρεώσεις. Το άρθρο 34 ορίζει ότι:

Τα συμβαλλόμενα κράτη δεσμεύονται να προστατεύουν το παιδί από όλες τις μορφές σεξουαλικής εκμετάλλευσης και σεξουαλικής κακοποίησης. Για τους σκοπούς αυτούς, τα συμβαλλόμενα κράτη λαμβάνουν, ιδίως, όλα τα κατάλληλα εθνικά, διμερή και πολυμερή μέτρα για την πρόληψη:

- Η παρότρυνση ή ο εξαναγκασμός ενός παιδιού να ασκήσει οποιαδήποτε παράνομη σεξουαλική δραστηριότητα.
- Η εκμετάλλευση παιδιών στην πορνεία ή άλλες παράνομες σεξουαλικές πρακτικές.
- Η εκμετάλλευση παιδιών σε πορνογραφικές παραστάσεις και υλικά.

Από το 2000, είκοσι τέσσερις χώρες είχαν θεσπίσει νομοθεσία που ποινικοποιεί τον παιδεραστικό σεξουαλικό τουρισμό, π.χ. στην Αυστραλία, ο νόμος περί τροποποίησης του νόμου περί εγκλημάτων (παιδικού σεξουαλικού παιδιού) του 1994 καλύπτει ένα ευρύ φάσμα σεξουαλικών δραστηριοτήτων με παιδιά κάτω των 16 ετών που διακινούνται στο εξωτερικό με σκοπό κατάχρησης. Οι νόμοι με εφαρμογή εκτός συνόρων, αποσκοπούν στην κάλυψη του χάσματος όταν οι χώρες προορισμού είναι απρόθυμες ή ανίκανες να αναλάβουν δράση κατά γνωστών παραβατών. Το σκεπτικό είναι ότι οι παραβάτες / παιδόφιλοι δεν πρέπει να ξεφύγουν από τη δικαιοσύνη απλά επειδή είναι σε θέση να επιστρέψουν στη χώρα καταγωγής τους. Υπάρχει ελάχιστη έρευνα για το κατά πόσο η νομοθεσία για τον σεξουαλικό τουρισμό παιδιών έχει πραγματικό αποτρεπτικό αποτέλεσμα στους ενήλικες που αποφασίζουν να κάνουν σεξ με παιδιά στο εξωτερικό. Ίσως οι άνθρωποι αυτοί να

είναι απλώς πιο προσεκτικοί στις δραστηριότητές τους ως αποτέλεσμα των νόμων.

Υπάρχουν τρία προφανή προβλήματα:

- το χαμηλό επίπεδο αναφοράς σεξουαλικών παραπτωμάτων από παιδικά θύματα ή τους γονείς τους ·
- η φτώχεια που παρακινεί την απόφαση να επιβιώσει οικονομικά μέσω της παροχής σεξουαλικών υπηρεσιών · και
- τα συστήματα ποινικής δικαιοσύνης που ενδέχεται να μην εφαρμόζονται στη χώρα του Τρίτου Κόσμου και στη χώρα εκμετάλλευσης του παιδιού μπορεί να συνεπάγονται εχθρική και παρεμβατική εξέταση από παιδικές μαρτυρίες χωρίς ενήλικους μάρτυρες που να επιβεβαιώνουν τα αποδεικτικά στοιχεία τους.

Στις περισσότερες χώρες όπου η πορνεία είναι παράνομη, η απαγόρευση του σεξουαλικού εμπορίου υπόκειται σε συζήτηση και αντιπαράθεση μεταξύ ορισμένων ανθρώπων και ορισμένων οργανώσεων, με κάποιες φωνές που λένε ότι το γεγονός ότι η πορνεία είναι παράνομη αυξάνει τις εγκληματικές δραστηριότητες και επηρεάζει αρνητικά τις πόρνες.

Όσοι υποστηρίζουν την απαγόρευση ή την κατάργηση της πορνείας υποστηρίζουν ότι η παράνομη διατήρηση της πορνείας είναι ο καλύτερος τρόπος για την πρόληψη καταχρηστικών και επικίνδυνων δραστηριοτήτων (παιδική πορνεία, εμπορία ανθρώπων κ.λπ.). Υποστηρίζουν ότι ένα σύστημα που επιτρέπει την νομιμοποιημένη και ρυθμιζόμενη πορνεία έχει πολύ αρνητικές συνέπειες και δεν βελτιώνει την κατάσταση των πόρνων. Αυτά τα νομικά συστήματα οδηγούν μόνο στην εγκληματικότητα και την κακοποίηση: πολλές γυναίκες που εργάζονται σε εξουσιοδοτημένους οίκους ανοχής εξακολουθούν να ελέγχονται από εξωτερικούς συνεργάτες. Πολλοί παράνομοι σεξουαλικά ιδιοκτήτες ανθρώπων είναι οι ίδιοι εγκληματίες. Η δημιουργία μιας νομικής και ρυθμιζόμενης βιομηχανίας πορνείας οδηγεί μόνο σε μια παράλληλη παράνομη βιομηχανία, καθώς πολλές γυναίκες δεν επιθυμούν να εγγραφούν και να εργαστούν νόμιμα (δεδομένου ότι αυτό θα τους στερούσε την ανωνυμία τους) και άλλες γυναίκες δεν μπορούν να προσληφθούν από νομικούς οίκους ανοχής λόγω των υποκείμενων προβλήματων (π.χ. κατάχρηση ναρκωτικών) · η νομιμοποίηση της πορνείας καθιστά πιο κοινωνικά αποδεκτό να αγοραστεί σεξ, δημιουργώντας τεράστια ζήτηση για πόρνες (τόσο από τους ντόπιους

όσο και από ξένους που ασχολούνται με σεξουαλικό τουρισμό) και ως εκ τούτου αυξάνεται η εμπορία ανθρώπων και η παράνομη πορνεία, προκειμένου να ικανοποιηθεί αυτή η απαίτηση. (Jakobsson, Niklas and Andreas Kotsadam,2010)

Μια έρευνα σε 175 άνδρες για τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης διαπίστωσε ότι το 75% προτιμούσε τις γυναίκες πόρνες ηλικίας 25 ετών και κάτω και το 20% προτιμούσε άτομα ηλικίας 18 ετών και κάτω, αν και «γενικά οι πελάτες δεν επιθυμούν να αγοράσουν σεξ από πόρνες» πιστεύεται ότι είναι πολύ νέος για να συναινέσει στη σεξουαλική συνάντηση και αγορά αυτής ».

Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι ένα εξαιρετικά υψηλό επίπεδο βίας είναι εγγενές στην πορνεία. Ισχυρίζονται ότι πολλές πόρνες έχουν αποτελέσει αντικείμενο βίας, βιασμού και εξαναγκασμού προτού εισέλθουν στην πορνεία και ακόμη αυτό να έχει αρχίσει από τη παιδική τους ηλικία.

Οι καταργητές πιστεύουν ότι η ανεκτικότητα στην πορνεία είναι ανεκτικότητα της ανισότητας της σεξουαλικότητας, στην οποία οι ανδρικές σεξουαλικές απαιτήσεις μπορούν να υπερισχύσουν της σεξουαλικής αυτονομίας και της γενικής ευημερίας των γυναικών.

Σε ορισμένες χώρες (ή διοικητικές υποδιαιρέσεις εντός μιας χώρας), η πορνεία είναι νόμιμη και ρυθμιζόμενη. Σε αυτές τις δικαιοδοσίες υπάρχει ένας συγκεκριμένος νόμος, ο οποίος επιτρέπει ρητά την πρακτική της πορνείας εάν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις (σε αντίθεση με τις χώρες όπου η πορνεία είναι νόμιμη μόνο επειδή δεν υπάρχει νόμος για την απαγόρευση της).

Σε χώρες όπου η πορνεία ρυθμίζεται, οι πόρνες μπορούν να είναι εγγεγραμμένες, να μπορούν να προσλαμβάνονται από πορνεία, να διοργανώνουν συνδικάτα, να καλύπτονται από νόμους περί προστασίας των εργαζομένων, τα έσοδά τους να υπόκεινται σε φορολογία, να υπόκεινται σε τακτική υγειονομικών ελέγχων κ.λπ. Ο βαθμός ρύθμισης όμως ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό από τη δικαιοδοσία.

Τέτοιες προσεγγίσεις λαμβάνονται με τη στάση ότι η πορνεία είναι αδύνατο να εξαλειφθεί και έτσι αυτές οι κοινωνίες επέλεξαν να τις ρυθμίσουν σε μια προσπάθεια να αυξηθεί η διαφάνεια και συνεπώς να μειωθούν οι πιο ανεπιθύμητες συνέπειες. Στόχοι τέτοιων κανονισμών είναι ο έλεγχος των σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων, η μείωση της σεξουαλικής δουλείας, ο έλεγχος του τόπου

όπου μπορούν να λειτουργούν οι οίκοι ανοχής και η διάσπαση της πορνείας από τα συνδικάτα εγκλημάτων.

Στις χώρες όπου η πορνεία είναι νόμιμη και ρυθμιζόμενη, είναι συνηθισμένο να περιορίζεται η πρακτική σε συγκεκριμένους τομείς.

Σε χώρες όπου η ίδια η πορνεία είναι νόμιμη, αλλά οι σχετικές δραστηριότητες είναι εκτός νόμου, η πορνεία γενικά δεν ρυθμίζεται.

Όχι όλες οι χώρες με ρυθμιζόμενη πορνεία απαιτούν υποχρεωτικούς υγειονομικούς ελέγχους (επειδή οι έλεγχοι αυτοί θεωρούνται υπερβολικά παρεμβατικοί, παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα και μια πολιτική διακρίσεων, δεδομένου ότι οι πελάτες δεν πρέπει να τους υποβάλλονται).

Ορισμένες δικαιοδοσίες, ωστόσο, απαιτούν οι πόρνες να υποβάλλονται σε τακτικούς υγειονομικούς ελέγχους για σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα.

Στη Νεβάδα, ο κρατικός νόμος απαιτεί οι εγγεγραμμένες πόρνες να ελέγχονται εβδομαδιαίως για πολλές σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες και μηνιαία για τον ιό HIV. Επιπλέον, τα προφυλακτικά είναι υποχρεωτικά καθ' όλη τη διάρκεια του στοματικού σεξ και της σεξουαλικής επαφής. Οι ιδιοκτήτες των οίκων ανοχής της Νεβάδας ενδέχεται να θεωρηθούν υπεύθυνοι εάν οι πελάτες μολυνθούν από τον ιό HIV μετά από μια θετική εξέγερση της πορνείας για τον ιό. Η πορνεία έξω από τους εξουσιοδοτημένους οίκους είναι παράνομη σε ολόκληρη την πολιτεία. όλες οι μορφές πορνείας είναι παράνομες στο Λας Βέγκας (και στην κομητεία Clark, η οποία περιέχει τη μητροπολιτική περιοχή), στο Reno (και στο County Washoe), στο Carson City και σε μερικά άλλα μέρη του κράτους (επί του παρόντος 8 από τις 16 κομητείες της Νεβάδα έχουν δραστήριους οίκους ανοχής, όπως η πορνεία στη Νεβάδα).

Η ρύθμιση της πορνείας είναι προβληματική επειδή οι πρότυποι εργατικοί κανονισμοί δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην πορνεία. Η τυπική σχέση μεταξύ εργοδότη και εργαζομένου, όπου ο εργοδότης είναι σε θέση να ελέγξει τον εργαζόμενο, στην περίπτωση της πορνείας, είναι σημαντική για την διασφάλιση σωματικής ακεραιότητας της πόρνης. Πολλοί φορείς εκμετάλλευσης σεξ δεν επιθυμούν επίσης να καταβάλλουν εισφορές κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίες έρχονται με αμειβόμενη εργασία. Ως εκ τούτου, πολλές πόρνες, σε χώρες όπου η

πορνεία ρυθμίζεται, είναι επίσημα αναφερόμενες ως ανεξάρτητοι εργαζόμενοι. Οι ιδιοκτήτες οίκων ανοχής λειτουργούν συνήθως μόνο ως διευκολυντές και δεν παρεμβαίνουν στις πόρνες.

Η ύπαρξη ρυθμιζόμενης πορνείας γενικά συνεπάγεται ότι η πορνεία είναι παράνομη εκτός του πλαισίου που ρυθμίζεται. Για παράδειγμα, η Νεβάδα έχει νόμους που απαγορεύουν τα εξής: τη συμμετοχή στην πορνεία εκτός από τους εξουσιοδοτημένους οίκους, την ενθάρρυνση άλλων να γίνουν πόρνες και να ζήσουν από τα έσοδα ενός σεξουαλικού εργάτη.

Η απαίτηση να νομιμοποιηθεί η πορνεία ως μέσο για τη συγκράτηση της εκμετάλλευσης στη βιομηχανία του σεξ αποκτά πλέον υποστήριξη από οργανισμούς όπως ο ΟΗΕ και το Ανώτατο Δικαστήριο της Ινδίας.

Η επιβολή των νόμων κατά της πορνείας διαφέρει από χώρα σε χώρα ή από περιοχή σε περιοχή. Σε πολλά μέρη, μπορεί να υπάρξει ασυμφωνία μεταξύ των νόμων που υπάρχουν στα βιβλία και του τι συμβαίνει στην πράξη. Για παράδειγμα, στην Ταϊλάνδη, η πορνεία είναι παράνομη, αλλά στην πράξη είναι ανεκτή και ρυθμισμένη. Τέτοιες καταστάσεις είναι κοινές σε πολλές ασιατικές χώρες.

Σε περιοχές όπου η πορνεία ή οι συναφείς δραστηριότητες είναι παράνομες, οι πόρνες συχνά κατηγορούνται για εγκλήματα που κυμαίνονται από μικρές παραβιάσεις, όπως η καταπάτηση σε πιο σοβαρά εγκλήματα όπως η φοροδιαφυγή. Οι πελάτες τους μπορούν επίσης να κατηγορηθούν με προσβολή της πορνείας. (Maltzhan, Kathleen, 2004)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

HUMAN AND SEX TRAFFICKING

Η διακίνηση σεξ αποτελείται από δύο πτυχές: τη σεξουαλική δουλεία και την εμπορία ανθρώπων. Αυτές οι δύο πτυχές αντιπροσωπεύουν την πλευρά προσφοράς και ζήτησης της βιομηχανίας διακίνησης σεξ, αντίστοιχα. Αυτή η εκμετάλλευση βασίζεται στην αλληλεπίδραση μεταξύ του εμπόρου που πωλεί ένα θύμα (το άτομο που διακινείται και εκμεταλλεύεται σεξουαλικά) σε πελάτες για την εκτέλεση σεξουαλικών υπηρεσιών. Αυτά τα εγκλήματα εμπορίας φύλου καθορίζονται από τρία στάδια: απόκτηση, μετακίνηση και εκμετάλλευση. Οι διάφοροι τύποι διακίνησης σεξ είναι παιδεραστικός σεξουαλικός τουρισμός (CST), εγχώρια ετερόρευση σεξουαλικού γάμου (DMST) ή εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και πορνεία.

Η εμπορία ανθρώπων γίνεται συνήθως για τους σκοπούς της καταναγκαστικής εργασίας, της σεξουαλικής δουλείας ή της εμπορικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης για τον δράστη ή άλλους. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την παροχή ενός συζύγου στο πλαίσιο του αναγκαστικού γάμου ή της εξαγωγής οργάνων ή μελών ανθρώπινου σώματος, συμπεριλαμβανομένης της υποκατάστασης και της απομάκρυνσης των ωαρίων. Η εμπορία ανθρώπων μπορεί να συμβεί σε μια χώρα ή σε διακρατικό επίπεδο. Επίσης αποτελεί έγκλημα κατά του προσώπου λόγω παραβίασης των δικαιωμάτων μετακίνησης του θύματος μέσω καταναγκασμού και λόγω της εμπορικής εκμετάλλευσής του. Η εμπορία ανθρώπων είναι το εμπόριο ανθρώπων, ιδίως γυναικών και παιδιών, και δεν συνεπάγεται απαραίτητως την κίνηση του προσώπου από το ένα μέρος στο άλλο.

Σύμφωνα με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας (International Labour Organization ILO), μόνο το καταναγκαστικό εργατικό δυναμικό (ένα συστατικό της εμπορίας ανθρώπων) παράγει κατ'εκτίμηση κέρδη ύψους 150 δισεκατομμυρίων δολαρίων ετησίως από το 2014. Το 2012, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας εκτιμά ότι 21 εκατομμύρια θύματα παγιδεύονται στη σύγχρονη δουλεία. Από αυτά, 14,2 εκατομμύρια (68%) εκμεταλλεύτηκαν για εργασία, 4,5 εκατομμύρια (22%)

εκμεταλλεύτηκαν σεξουαλικά και 2,2 εκατομμύρια (10%) εκμεταλλεύονται σε αναγκαστική εργασία που επιβλήθηκε από το κράτος.

Η διακίνηση ανθρώπων διαφέρει από το λαθρεμπόριο ανθρώπων, το οποίο περιλαμβάνει ένα πρόσωπο που ζητά οικειοθελώς ή προσλαμβάνει άλλο άτομο για να τα μεταφέρει κρυφά μέσω ενός διεθνούς συνόρου, συνήθως επειδή το λαθρεμπόριο θα αρνούσαν την είσοδο σε μια χώρα μέσω νόμιμων καναλιών. Παρόλο που είναι παράνομο, δεν μπορεί να υπάρξει εξαπάτηση ή εξαναγκασμός. Μετά την είσοδο στη χώρα και την άφιξή τους στον τελικό προορισμό τους, το λαθρεμπόριο είναι συνήθως ελεύθερο να βρει τον δικό του δρόμο. Σύμφωνα με το Διεθνές Κέντρο για την Ανάπτυξη της Μεταναστευτικής Πολιτικής (ICMPD), το λαθρεμπόριο ανθρώπων αποτελεί παραβίαση των εθνικών νόμων περί μετανάστευσης της χώρας προορισμού και δεν απαιτεί παραβίαση των δικαιωμάτων του λαθρεμπορίου. Αντίθετα, η εμπορία ανθρώπων αποτελεί έγκλημα κατά ενός προσώπου λόγω παραβίασης των δικαιωμάτων του θύματος μέσω καταναγκασμού και εκμετάλλευσης. Σε αντίθεση με τις περισσότερες περιπτώσεις λαθρεμπορίου ανθρώπων, τα θύματα της εμπορίας ανθρώπων δεν επιτρέπεται να φύγουν κατά την άφιξή τους στον προορισμό τους.

Ενώ το λαθρεμπόριο απαιτεί ταξίδια, στην εμπορία δεν ισχύει. Τα θύματα εμπορίας κρατούνται ενάντια στη θέλησή τους με πράξεις εξαναγκασμού και αναγκάζονται να εργάζονται ή να παρέχουν υπηρεσίες στον διακινητή ή σε άλλους. Το έργο ή οι υπηρεσίες μπορεί να περιλαμβάνουν οτιδήποτε, από τη δεμένη ή καταναγκαστική εργασία έως την εμπορική σεξουαλική εκμετάλλευση. Η ρύθμιση μπορεί να είναι δομημένη ως σύμβαση εργασίας, αλλά χωρίς καμιά ή χαμηλή αμοιβή ή με όρους εξαιρετικά εκμεταλλευτικούς. Μερικές φορές η διευθέτηση είναι δομημένη ως δουλεία, με το θύμα να μην επιτρέπεται ή να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει το χρέος.

Η ενωμένη εργασία ή η εξόφληση του χρέους είναι ίσως η λιγότερο γνωστή μορφή εμπορίας ανθρώπων σήμερα και είναι η πιο ευρέως χρησιμοποιούμενη μέθοδος υποδούλωσης των ανθρώπων. Τα θύματα γίνονται "δεσμευμένα" όταν το εργατικό τους δυναμικό, η εργασία που προσλαμβάνουν οι ίδιοι και τα υλικά αγαθά που αγοράζουν απαιτούνται ως μέσο αποπληρωμής για δάνειο ή υπηρεσία στην οποία δεν έχουν οριστεί οι όροι και οι προϋποθέσεις του ή στην οποία η αξία «των

υπηρεσιών δεν εφαρμόζονται για την εκκαθάριση του χρέους. Γενικά, η αξία της εργασίας τους είναι μεγαλύτερη από το αρχικό χρηματικό "δανεισμένο" ποσό.

Η καταναγκαστική εργασία είναι μια κατάσταση στην οποία τα θύματα αναγκάζονται να εργάζονται με δική τους βούληση υπό την απειλή βίας ή κάποιας άλλης μορφής τιμωρίας. Η ελευθερία τους περιορίζεται και ασκείται κάποιος βαθμός κυριότητας. Οι άνδρες κινδυνεύουν να διακινούνται για ανειδίκευτη εργασία, η οποία σε παγκόσμιο επίπεδο παράγει 31 δισεκατομμύρια δολάρια, σύμφωνα με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας. Οι μορφές καταναγκαστικής εργασίας μπορεί να περιλαμβάνουν την εγχώρια δουλειά, την αγροτική εργασία, την εργοστασιακή εργασία, την επισιτιστική, την επισιτιστική και λοιπή υπηρεσία και την επαιτεία. Μερικά από τα προϊόντα που μπορούν να παραχθούν με καταναγκαστική εργασία είναι: ρούχα, κακάο, τούβλα, καφές, βαμβάκι και χρυσός.

Ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης (International Organization for Migration IOM), ο μοναδικός μεγαλύτερος παγκόσμιος πάροχος υπηρεσιών για τα θύματα της εμπορίας ανθρώπων, αναφέρει ότι λαμβάνει όλο και περισσότερες περιπτώσεις στις οποίες τα θύματα υποβλήθηκαν σε καταναγκαστική εργασία. Μια μελέτη του 2012 παρατηρεί ότι "... το 2010 ήταν ιδιαίτερα αξιοσημείωτο το πρώτο έτος κατά το οποίο το ΔΟΜ βοήθησε περισσότερα θύματα εμπορίας ανθρώπων από ό, τι τα άτομα που είχαν διακινηθεί για σκοπούς σεξουαλικής εκμετάλλευσης". (Lederer, Laura)

Η παιδική εργασία είναι μια μορφή εργασίας που μπορεί να είναι επικίνδυνη για τη σωματική, πνευματική, ηθική ή κοινωνική ανάπτυξη των παιδιών και μπορεί να επηρεάσει την εκπαίδευσή τους. Σύμφωνα με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας, ο παγκόσμιος αριθμός των παιδιών που εμπλέκονται στην παιδική εργασία μειώθηκε κατά την τελευταία δεκαετία - έχει μειωθεί κατά ένα τρίτο, από 246 εκατομμύρια το 2000 σε 168 εκατομμύρια παιδιά το 2012. Η υποσαχάρια Αφρική είναι η περιοχή με την υψηλότερη συχνότητα παιδικής εργασίας, ενώ ο μεγαλύτερος αριθμός παιδιών εργαζομένων βρίσκεται στην Ασία και τον Ειρηνικό.

Η εμπορία ανθρώπων θεωρείται μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες δραστηριότητες των διακρατικών εγκληματικών οργανώσεων.

Η εμπορία ανθρώπων καταδικάζεται ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από διεθνείς συμβάσεις.

Σύμφωνα με έκθεση του ΟΗΕ από το 2012, υπάρχουν 2,4 εκατομμύρια άνθρωποι σε όλο τον κόσμο που είναι θύματα εμπορίας ανθρώπων ανά πάσα στιγμή. Σε αυτήν την ετήσια βιομηχανία 32 δισεκατομμυρίων δολαρίων, το 80 τοις εκατό των θυμάτων εκμεταλλεύονται ως σεξουαλικοί σκλάβοι.

Για τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας, 20,9 εκατομμύρια άτομα υφίστανται καταναγκαστική εργασία και 22% (4,5 εκατομμύρια) είναι θύματα καταναγκαστικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Ωστόσο, λόγω της συγκεκαλυμμένης δραστηριότητας της βιομηχανίας σωματεμπορίας, η απόκτηση ακριβών και αξιόπιστων στατιστικών στοιχείων αποδεικνύεται δύσκολη για τους ερευνητές.

Τα περισσότερα θύματα βρίσκονται σε καταναγκαστικές ή καταχρηστικές καταστάσεις από τις οποίες η διαφυγή είναι δύσκολη και επικίνδυνη. Τοποθεσίες όπου η πρακτική αυτή εκδηλώνεται σε ολόκληρο τον πλανήτη και αντικατοπτρίζει έναν περίπλοκο ιστό μεταξύ των εθνών, καθιστώντας πολύ δύσκολη την κατασκευή βιώσιμων λύσεων σε αυτό το πρόβλημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Το 2000, οι χώρες υιοθέτησαν έναν ορισμό που καθορίστηκε από τα Ηνωμένα Έθνη. Η σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος, το πρωτόκολλο για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της εμπορίας προσώπων, ιδίως γυναικών και παιδιών, αναφέρεται επίσης ως πρωτόκολλο του Παλέρμο. Το πρωτόκολλο του Παλέρμο δημιούργησε αυτόν τον ορισμό. 147 από τα 192 κράτη-μέλη του ΟΗΕ επικύρωσαν το Πρωτόκολλο του Παλέρμο όταν δημοσιεύθηκε το 2000. Το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου του Παλέρμο ορίζει τον ορισμό ως:

α) Ως "εμπορία ανθρώπων" νοείται η πρόσληψη, η μεταφορά, η μετακίνηση, η στέγαση ή η παραλαβή προσώπων, με απειλή ή χρήση βίας ή άλλες μορφές εξαναγκασμού, απαγωγής, απάτης, παραπλάνησης, κατάχρησης της εξουσίας ή της θέσης ευπάθειας ή της παροχής ή της λήψης πληρωμών ή παροχών για την επίτευξη της συναίνεσης ενός προσώπου που έχει τον έλεγχο ενός άλλου προσώπου για σκοπούς εκμετάλλευσης.

Η εκμετάλλευση περιλαμβάνει τουλάχιστον την εκμετάλλευση της πορνείας ή άλλων μορφών σεξουαλικής εκμετάλλευσης, καταναγκαστικής εργασίας ή υπηρεσιών, δουλείας ή πρακτικών παρόμοιων με τη δουλεία, την υποτέλεια ή την αφαίρεση οργάνων.

(β) Η συγκατάθεση θύματος εμπορίας ανθρώπων στην προβλεπόμενη εκμετάλλευση που αναφέρεται στη πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου είναι άσχετη όταν έχει χρησιμοποιηθεί κάποιο από τα μέσα που αναφέρονται στη παραπάνω παράγραφο.

γ) Η πρόσληψη, η μεταφορά, η μετακίνηση, η στέγαση ή η παραλαβή ενός παιδιού με σκοπό την εκμετάλλευση θεωρείται "εμπορία ανθρώπων", ακόμη και αν αυτό δεν συνεπάγεται κανένα από τα μέσα που αναφέρονται στη παράγραφο α) αυτού του άρθρου.

δ) ως "παιδί" νοείται κάθε πρόσωπο ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών.

Το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου του Παλέρμο απαιτεί τότε από τα κράτη μέλη να ποινικοποιήσουν την εμπορία ανθρώπων με βάση τον ορισμό που περιγράφεται στο άρθρο 3. Ωστόσο, οι εσωτερικοί νόμοι πολλών κρατών μελών αντικατοπτρίζουν έναν πιο περιορισμένο ορισμό από ό, τι το άρθρο 3. Παρόλο που τα έθνη αυτά ισχυρίζονται ότι υποχρεώνουν το άρθρο 5, οι στενοί νόμοι οδηγούν σε μικρότερο ποσοστό ατόμων που διώκονται για το σεξουαλικό εμπόριο. (Kara, Siddharth ,2009)

Ο ΟΗΕ καθιέρωσε διάφορα εργαλεία καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων, συμπεριλαμβανομένης της Παγκόσμιας Έκθεσης για την Εμπορία Ανθρώπων και μιας Διοργανικής Ομάδας Συντονισμού κατά της Εμπορίας Ανθρώπων. Η Παγκόσμια Έκθεση για την Εμπορία Προσώπων παρέχει νέες πληροφορίες βάσει δεδομένων που συγκεντρώθηκαν από 155 χώρες. Προσφέρει μια πρώτη παγκόσμια εκτίμηση του πεδίου της εμπορίας ανθρώπων και τι γίνεται για την καταπολέμησή της. Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών ψήφισε αρκετά ψηφίσματα σχετικά με τη μέτρηση για την εξάλειψη της εμπορίας ανθρώπων. Το 2010 υιοθετήθηκε το παγκόσμιο σχέδιο δράσης του ΟΗΕ για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων. Διάφοροι άλλοι οργανισμοί έχουν συμμετάσχει σε παγκόσμιες προσπάθειες κατά της διακίνησης σεξ. "Το πρωτόκολλο των Ηνωμένων Εθνών είναι το θεμέλιο των διεθνών πρωτοβουλιών κατά της διακίνησης ανθρώπων σεξουαλικής

εκμετάλλευσης". Το πρωτόκολλο περιλαμβάνει πολλά στοιχεία, το πρώτο είναι: Δράση που περιλαμβάνει την πρόσληψη και τη μεταφορά. Το επόμενο στοιχείο γίνεται μέσο που περιλαμβάνει εξαναγκασμό, απάτη ή κατάχρηση εξουσίας σε βάρος άλλων. Το στοιχείο του στόχου είναι το πιο σημαντικό που μπορεί επίσης να είναι εκμετάλλευση. Αυτό περιλαμβάνει την εκμετάλλευση της πορνείας, της καταναγκαστικής εργασίας, της δουλείας και της αφαίρεσης οργάνων. Ο ΟΗΕ απαιτεί από τα κράτη και τις χώρες να καθιερώσουν την εμπορία ανθρώπων ως ποινικό αδίκημα.

Δεν υπάρχει κανένας απλός παράγοντας που θα διαιωνίζει την εμπορία σεξ, μάλλον ένα σύνθετο, διασυνδεδεμένο δίκτυο πολιτικών, κοινωνικοοικονομικών, κυβερνητικών και κοινωνικών παραγόντων. Ο Siddharth Kara υποστηρίζει ότι η παγκοσμιοποίηση και η εξάπλωση του δυτικού καπιταλισμού οδηγούν στην ανισότητα και στην αγροτική φτώχεια, οι οποίες είναι οι ουσιαστικές αιτίες για την εμπορία σεξ. Ο Kara τονίζει επίσης ότι υπάρχουν παράγοντες τόσο για την πλευρά της προσφοράς όσο και για τη ζήτηση της διακίνησης σεξ, η οποία συμβάλλει στη συνέχιση της πρακτικής της. Οι φυσικές καταστροφές, οι διακρίσεις λόγω φύλου, τα προσωπικά προβλήματα που αυξάνουν την ευαισθησία και τα πολιτιστικά πρότυπα που διακρίνουν ορισμένους πληθυσμούς χρησιμεύουν ως παράγοντες που υποστηρίζουν την πλευρά της προσφοράς της σεξουαλικής διακίνησης. Όσον αφορά τη ζήτηση για σωματεμπορία, ο Kara πιστεύει ότι η ζήτηση για φθινό εργατικό δυναμικό, οι αυστηροί νόμοι και πολιτικές περί μετανάστευσης και η εμπλοκή των διεφθαρμένων κυβερνητικών αξιωματούχων σε κύκλους εμπορίας ανθρώπων λειτουργούν ως παράγοντες προώθησης της βιομηχανίας. Οι αυστηροί νόμοι περί μετανάστευσης αναφέρονται επίσης από την Susan Tiefenbrun ως βασικό παράγοντα για την είσοδο ατόμων στη βιομηχανία αυτή επειδή «οι φτωχές γυναίκες που επιδιώκουν να βελτιώσουν τις οικονομικές τους καταστάσεις με μετανάστευση, καταφεύγουν στη χρηματοδοτική βοήθεια των αδίστακτων επιχειρηματιών δανείων και των διακινητών».

Στην έρευνα του Susan Tiefenbrun σχετικά με την εμπορία σεξ, αναφέρει τα υψηλά ποσοστά φτώχειας, έναν κοινωνικό κανόνα για τον ελάχιστο σεβασμό των γυναικών, την έλλειψη ενημέρωσης του κοινού σχετικά με αυτό το θέμα, τις περιορισμένες εκπαιδευτικές και οικονομικές ευκαιρίες για τις γυναίκες και τους κακούς νόμους για τη δίωξη των εκμεταλλευτών και των λαθρεμπόρων και είναι οι

κυριότεροι παράγοντες που υπάρχουν στις «χώρες προέλευσης» της διακίνησης σεξ. Ωστόσο, οι χώρες προορισμού στις οποίες στέλνονται οι εργαζόμενοι σεξ τείνουν να είναι πολύ πιο πλούσιες σε σύγκριση με τις χώρες προέλευσης.

Όπως καταδεικνύεται σε αυτή την έρευνα και σε πολλές άλλες εφημερίδες, η σωματεμπορία είναι το αποτέλεσμα ενός συνδυασμού διαφόρων παραγόντων παρά της απλής επιθυμίας των ατόμων που θέλουν να δρέψουν τα κέρδη από την εκμετάλλευση άλλων μέσω της ζήτησης για φθηνές σεξουαλικές πράξεις.

Δεν υπάρχει ενιαίο προφίλ για τα θύματα της εμπορίας ανθρώπων. Τα περισσότερα θύματα είναι γυναίκες, αν και δεν είναι ασυνήθιστο να διακινούνται και άνδρες. Τα θύματα συλλαμβάνονται και εκμεταλλεύονται στη συνέχεια σε όλο τον κόσμο, αντιπροσωπεύοντας ένα ευρύ φάσμα ηλικιών και υπόβαθρου, συμπεριλαμβανομένων των εθνοτικών και κοινωνικοοικονομικών. Ωστόσο, υπάρχει μια ορισμένη ομάδα χαρακτηριστικών που πρόκειται με υψηλότερο κίνδυνο να γίνει εμπορία για σεξουαλική εκμετάλλευση. Τα άτομα που απειλούνται περιλαμβάνουν τους άστεγους και τους νεοαφιχθέντες νέους, τους αλλοδαπούς (ειδικά αυτούς με χαμηλότερη κοινωνικοοικονομική κατάσταση), καθώς και αυτούς που έχουν υποστεί σωματική, συναισθηματική ή σεξουαλική κακοποίηση, βίαιο τραύμα, παραμέληση, κακή ακαδημαϊκή επιτυχία και ανεπαρκείς κοινωνικές δεξιότητες. Επίσης, μια μελέτη σχετικά με μια ομάδα γυναικών σεξουαλικών εργαζομένων στον Καναδά διαπίστωσε ότι το 64 τοις εκατό των γυναικών ήταν στο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας των παιδιών (αυτό περιλαμβάνει τα οικογενειακά και ομαδικά σπίτια). Αυτή η έρευνα που διεξήχθη από τον Kendra Nixon δείχνει πώς τα παιδιά που φοιτούν ή εγκαταλείπουν την αναδοχή είναι σε μεγαλύτερο κίνδυνο να γίνουν εργαζόμενοι σεξουαλικής εκμετάλλευσης.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η έρευνα έχει καταδείξει πώς αυτά τα χαρακτηριστικά ισχύουν για τα θύματα, αν και κανένας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως άμεση αιτία. Για παράδειγμα, περισσότερο από το 50 τοις εκατό των θυμάτων εγχώριας σωματεμπορίας ανηλίκων έχουν ιστορία έλλειψης στέγης. Οικογενειακές διαταραχές, όπως το διαζύγιο ή ο θάνατος ενός γονέα, θέτουν τους ανηλίκους σε υψηλότερο κίνδυνο εισόδου στον κλάδο, αλλά η ζωή στο σπίτι επηρεάζει γενικά τον κίνδυνο των παιδιών. Σε μια μελέτη για τη νεολαία που διακινούνται στην Αριζόνα, 20 έως 40 τοις εκατό των γυναικών θυμάτων διαπίστωσε ότι βιώνουν κατάχρηση

κάποιας μορφής (σεξουαλική ή σωματική) στο σπίτι πριν εισέλθουν στη βιομηχανία ως σεξουαλικός σκλάβος. Για τους άνδρες που ερωτήθηκαν, ένα μικρότερο ποσοστό, 0 έως 30%, ανέφερε πρώην κατάχρηση στο σπίτι.

Τα παιδιά διατρέχουν κίνδυνο εξαιτίας των ευάλωτων χαρακτηριστικών τους. "Η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας εκτιμά ότι από τα 20,9 εκατομμύρια ανθρώπων που διακινούνται στον κόσμο (για όλους τους τύπους εργασίας), 5,5 εκατομμύρια είναι παιδιά.

Το κύριο κίνητρο μιας γυναίκας (σε ορισμένες περιπτώσεις, ενός ανήλικου κοριτσιού) να δεχτεί μια προσφορά από έναν διακινητή είναι καλύτερες οικονομικές ευκαιρίες για τον εαυτό της ή την οικογένειά της. Μια μελέτη σχετικά με τις χώρες προέλευσης της εμπορίας ανθρώπων επιβεβαιώνει ότι τα περισσότερα θύματα εμπορίας ανθρώπων δεν είναι τα φτωχότερα στη χώρα προέλευσής τους και ότι τα θύματα σωματεμπορίας είναι πιθανό να είναι γυναίκες από χώρες που έχουν κάποια ελευθερία να ταξιδεύουν μόνες τους και κάποια οικονομική ελευθερία.

Τα άτομα με διακρίσεις λόγω φύλου αντιμετωπίζουν παρόμοιες συνέπειες για την υγεία στις γυναίκες που χρησιμοποιούνται για λόγους εργασίας, στους ανθρώπους που έχουν βιώσει οικογενειακή βία και στους μετανάστες. Πολλοί από τους σεξουαλικούς εργάτες συμβάλλουν σε σεξουαλικά μεταδιδόμενες λοιμώξεις (STI). Σε μια μελέτη που διεξήχθη από τη Σχολή Υγιεινής & Τροπικής Ιατρικής του Λονδίνου, "μόνο μία από τις 23 ερωτώμενες γυναίκες που υπέστησαν σωματικές διαταραχές αισθάνθηκε καλά ενημερωμένη για τις σεξουαλικά μεταδιδόμενες λοιμώξεις ή τον ιό HIV πριν εγκαταλείψει το σπίτι". Χωρίς τη γνώση σχετικά με αυτή την πτυχή της υγείας τους, οι γυναίκες που διακινούνται δεν μπορούν να λάβουν τα απαραίτητα προληπτικά μέτρα και να γιατρέψουν αυτές τις μολύνσεις και να έχουν έγνοια της υγείας τους στο μέλλον. Οι συνέπειες της ψυχικής υγείας κυμαίνονται από την κατάθλιψη έως το άγχος στη μετατραυματική διαταραχή άγχους (PTSD) λόγω της κατάχρησης και των θυμάτων βίας που αντιμετωπίζουν οι σύντροφοί τους. Με μια τέτοια νοοτροπία πολλά άτομα αναπτύσσουν εθισμό στο αλκόολ ή τα ναρκωτικά και άλλες καταχρηστικές συνήθειες. Επίσης, οι διακινητές συνήθως εξαναγκάζουν τους εργαζόμενους σεξουαλικής εκμετάλλευσης να καταναλώνουν αλκοόλ ή ναρκωτικά όταν βρίσκονται σε παιδική ή εφηβική ηλικία. Πολλά θύματα χρησιμοποιούν αυτές τις ουσίες ως μηχανισμό αντιμετώπισης ή διαφυγής που

προωθεί περαιτέρω το ποσοστό εξάρτησης σε αυτόν τον πληθυσμό. Σε μια διαχρονική μελέτη 30 ετών που διενεργήθηκε από τον Dr. Potterat., διαπιστώθηκε ότι η μέση διάρκεια ζωής των γυναικών που ασχολούνται με την πορνεία στο Colorado Springs ήταν 34 χρόνια. (United Nations Office on Drugs and Crime.,2011)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΠΑΙΔΟΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ο παιδεραστικός σεξουαλικός τουρισμός (CST) αναφέρεται σε ένα συγκεκριμένο είδος τουρισμού που οργανώνεται για να ικανοποιήσει την ανάγκη μεταξύ ορισμένων τομέων πελατών για την καθιέρωση εμπορικών σεξουαλικών σχέσεων με τα παιδιά.

Ο παιδεραστικός σεξουαλικός τουρισμός (CST) είναι μια μορφή τουρισμού με κίνητρο την ανάγκη θυματοποίησης των παιδιών σεξουαλικά. Κάποιες φορές συμβαίνει όταν τα άτομα με φυσιολογικές συνήθειες, ενώ βρίσκονται σε ταξίδια αναψυχής ή επαγγελματικά ταξίδια, χρησιμοποιούν ευκαιριακά τις σεξουαλικές υπηρεσίες των παιδιών. Παρά τις μικρές διαφορές στους ορισμούς παγκοσμίως, το CST θεωρείται έγκλημα. Σύμφωνα με το World Vision (2010), τα παιδιά ηλικίας κάτω των πέντε ετών ωθούνται στο εμπόριο για να βοηθήσουν στην αποπληρωμή οικογενειακών χρεών ή στρατολογούνται βίβια στο δρόμο για να εργαστούν σε οίκους ανοχής, όπου πρέπει να κάνουν σεξ με όσα περισσότερα άτομα μπορούν κάθε μέρα.

Οι χώρες της Ασίας, της Αφρικής, της Κεντρικής και Νότιας Αμερικής φιλοξενούν μεγάλους προορισμούς CST, ενώ οι κάτοικοι της Βόρειας Αμερικής αποτελούν το κύριο τμήμα πελατών. Το CST είναι μια δημιουργία της αλληλεπίδρασης μεταξύ διαφόρων παραγόντων: διεθνείς τουριστικοί πράκτορες, ξενοδοχοί, αεροπορικές εταιρείες, οδηγοί ταξί, δυνητικά θύματα, τοπικοί πράκτορες στις περιοχές προορισμού, ενήλικες μέσα ενημέρωσης και διεφθαρμένους κυβερνητικούς αξιωματούχους. Ορισμένοι από αυτούς τους φορείς έχουν άμεσο ρόλο, άλλοι έχουν έμμεσους / δυνητικούς ρόλους. Οι κοινωνικοοικονομικοί

παράγοντες και τα κοινωνικά ιδρύματα παρέχουν διευκολύνσεις στις συνθήκες αυτές για να εκτελούν τους συνασπισμούς τους. Σύμφωνα με το Ένωση των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά, ένας κατ'εκτίμηση αριθμός δύο εκατομμυρίων παιδιών υπόκειται σε πορνεία σε εμπορικούς χώρους κάθε χρόνο. (Thomas R. Panko & Babu P. George. ,2012)

Η διακίνηση παιδιών για σεξουαλική κατανάλωση είναι μια άλλη έκδοση του CST. Σε αυτή την περίπτωση, το προϊόν (το παιδί) φθάνει στο σπίτι του πελάτη (ο κακοποιός) και όχι το αντίστροφο. Κάθε χρόνο, δεκάδες χιλιάδες παιδιά και νέες γυναίκες διακινούνται στο εξωτερικό. Η παράνομη διακίνηση στις ΗΠΑ μειώθηκε σημαντικά από τότε που πέρασε το νόμο περί θανάτων από την εμπορία ανθρώπων και προστασία από τη βία το 2000 και η επανεξέτασή του το 2008 (Fong & Cardoso, 2010). Ωστόσο, το CST και η διακίνηση παιδιών δημιουργούν ένα σύνδεσμο με πιο περίπλοκο τρόπο, όταν τα παιδιά διακινούνται σε μια δεύτερη χώρα για κατανάλωση παιδιών με σεξουαλικό χαρακτήρα (π.χ. διακίνηση παιδιών της Καμπότζης στην Ταϊλάνδη για κατανάλωση αμερικανών τουριστών).

Στην περίπτωση της CST, οι περιπτώσεις ατόμων που δεν είναι «τακτικοί παιδεραστές» και προσελκύονται από τα παιδιά είναι σημαντικά περισσότερες. Οι καταλυτικοί παράγοντες στις περιοχές προορισμού καθώς και οι μοναδικοί ψυχολογικοί παράγοντες που καθορίζουν την τουριστική κατάσταση του νου είναι υπεύθυνοι γι' αυτό. Έτσι, η «επιλεκτική παιδεραστία» είναι σε μεγάλο βαθμό ένα φαινόμενο που οφείλεται στον τουρισμό. (Cohen, J.A., Mannarino, A.P., Berliner, L., & Deblinger, E. ,2000)

Η δουλειά αναφέρεται στην κατάσταση υπό την κυριαρχία και τον έλεγχο ενός άλλου ατόμου ή οργάνου. Πρόκειται για πρακτική καταναγκαστικής εργασίας στην οποία οι άνθρωποι θεωρούνται ιδιοκτησία άλλων. Η εμπορία ανθρώπων, κυρίως για την διακίνηση γυναικών και παιδιών, έχει γίνει το μεγαλύτερο εμπόριο σκλάβων στην ιστορία και μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες εγκληματικές βιομηχανίες. Το CST περιλαμβάνει αναγκαστική ή ακούσια πορνεία, όπου η σεξουαλική δραστηριότητα και εκτελείται σε αντάλλαγμα για μετρητά ή είδος. Έτσι, είναι μια μορφή εμπορευματοποίησης. Είναι επίσης μια σοβαρή παραβίαση των γενικά αποδεκτών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, εκείνων των βασικών προτύπων χωρίς τα οποία οι άνθρωποι στερούνται αξιοπρέπειας. Σύμφωνα με την Οικουμενική

Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, τα ανθρώπινα δικαιώματα παραβιάζονται όταν άτομα στερούνται νομικής αναγνώρισης, δεν αντιμετωπίζονται ως ίσοι, έχει απειληθεί η ζωή τους, η ελευθερία ή η ασφάλειά τους, πωλούνται ή χρησιμοποιούνται ως σκλάβοι, υποβάλλονται σε σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική τιμωρία, στερούνται αποτελεσματικής ένδικης προστασίας σε περίπτωση θύματος, διώκονται αυθαίρετα ή μονομερώς και οι προσωπικές και ιδιωτικές τους ζωές παρεμποδίζονται από πράκτορες του κράτους. Τα περισσότερα θύματα του CST και οι οικογένειές τους υποβάλλονται σε κάποιες ή σε όλες αυτές τις δοκιμασίες.

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού ορίζει ένα παιδί ως κάθε άνθρωπο ηλικίας κάτω των 18 ετών, εκτός εάν η νομοθεσία μιας χώρας αναγνωρίσει μια νεαρή ηλικία πλειοψηφίας. Δεδομένου του νομικού καθεστώτος των ανηλίκων, υπάρχουν θέματα ακούσιας πορνείας. Ωστόσο, πολλά παιδιά καταλήγουν στα χέρια των πρακτόρων CST με ψεύτικο χαρακτήρα ως αποτέλεσμα των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών. Από ανεκδοτολογικές αποδείξεις προκύπτει ότι οι παιδεραστές σεξουαλικού χαρακτήρα εμφανίζουν μια πατριαρχική αίσθηση δικαιώματος των υπηρεσιών, καθώς θεωρούν φυσικό να ασκούν απόλυτη κυριαρχία πάνω στο παιδί. Η υποκείμενη υπόθεση αυτής της δεσπόζουσας σχέσης και σχέσης υποταγής είναι ότι τα χρήματα δίνουν τη συνειρμική δύναμη να ελέγχουν τα περισσότερα. Η υπόθεση αυτή υποστηρίζεται περαιτέρω από το γεγονός ότι τα περισσότερα θύματα του CST είναι παιδιά του δρόμου από φτωχές χώρες. Ένα συμβατικό σύνθημα επιχειρηματικής πρακτικής είναι ότι «ο πελάτης είναι βασιλιάς». Με αυτή τη λογική, τα δικαιώματα των τουριστών είναι υπερβολικά σημαντικότερα, ενώ τα υπόλοιπα σημαντικά ενδιαφερόμενα μέρη (ιδίως τα μέλη της κοινότητας προορισμού) υποτιμούνται. Η Avarice στην τουριστική βιομηχανία δημιουργεί σχέσεις «κύριου-υπηρέτη» και συγχρόνως τιτλοποιεί αυτές τις δυνητικά επιζήμιες σχέσεις. Αυτό αποδίδει μια εντελώς ασύμμετρη κατανομή των ωφελειών του τουρισμού και αποτελεί τη βάση πολλών αρνητικών που συνδέονται με την ανάπτυξη του τουρισμού. Αυτή η κατάσταση οδήγησε τον Fowles (1978) να υποστηρίζει ότι ο αυτό το είδος τουρισμού περιλαμβάνει μια τριπλή προσβολή ενάντια στη φύση, την ανθρωπότητα και τους τουρίστες. (Beech, A., & Fisher, D. ,2002)

Κάθε χρόνο ο συνδιασμός της σωματεμπορίας και της πορνείας συνδυάζει την απομάκρυνση των βασικών δικαιωμάτων χιλιάδων αθώων παιδιών. Και πολλές κυβερνήσεις προορισμού προσπαθούν είτε να αποκρύψουν τις παραβιάσεις των

ανθρωπίνων δικαιωμάτων εναντίον των παιδιών είτε να τις αγνοήσουν εντελώς, δεδομένου ότι η CST παράγει το απαραίτητο ξένο συνάλλαγμα. Ο τουρίστας επιδιώκει την αυτο-ικανοποίηση σε βάρος όλων των άλλων συμμετεχόντων και η συντριπτική οικονομική του σημασία για τις περιοχές προορισμού συμβάλλει στην υποστήριξη των αρχών υπέρ του. Ωστόσο, εξηγεί επίσης μερικές από τις επιθέσεις εναντίον τουριστών σε περιοχές προορισμού. Εάν οι καταχρηστικές συμπεριφορές των τουριστών είναι ανεκτές από την κοινότητα προορισμού, αυτή η κοινότητα είναι μέρος του προβλήματος.

Η εμπορία ανθρώπων και η κακοποίηση ανηλίκων προκαλεί μεγάλη ανησυχία στις ομάδες ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ωστόσο, τα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην CST δεν είναι τόσο απλά. Πολύ συχνά, οι οικογένειες εισάγουν τα παιδιά τους στο εμπόριο σάρκας, δεδομένου ότι είναι η κύρια, αν όχι αποκλειστική, οικονομική επιλογή. Κατά συνέπεια, τίθεται το ερώτημα εάν η αξιοπρέπεια που εκφράζουν οι υποστηρικτές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θεωρείται πολύτιμη από αυτά τα νεαρά θύματα και τις οικογένειές τους. Για πολλά από αυτά τα θύματα, ο υποταγμένος τρόπος ζωής τους θεωρείται ο μόνος δρόμος προς μια «αξιοπρεπή» ζωή.

Για διαγνωστικούς σκοπούς, η παιδεραστία είναι μια διαταραχή στην οποία ένας ενήλικας ή μεγαλύτερος έφηβος δοκιμάζει μια σεξουαλική προτίμηση για τα προπαρουσιασμένα παιδιά, γενικά κάτω των 13 ετών, για περίοδο τουλάχιστον έξι μηνών. Με συντριπτική πλειοψηφία, οι παιδεραστές είναι άνδρες. Περισσότερο από τα δύο τρίτα των αδικημάτων κατά των παιδιών εμφανίζονται σε ένα εγχώριο πλαίσιο.

Μια μελέτη που έγινε από τους Abel και Harlow (2001) αποκάλυψε τουλάχιστον δύο μεγάλες κατηγορίες παιδεραστών: εκείνους που προσελκύονται αποκλειστικά από παιδιά και εκείνους για τους οποίους τα παιδιά αποτελούν μία από τις πολλές επιλογές. Όλοι οι παιδόφιλοι βιώνουν συναισθήματα κατωτερότητας, μοναξιάς, χαμηλής αυτοεκτίμησης, κατάθλιψης και συναισθηματικής αστάθειας. Ενώ η ψυχολογία της παιδοφιλίας είναι σχετικά καλά εδραιωμένη, η βιολογική της διάσταση παραμένει σε μεγάλο βαθμό άγνωστη.

Θεωρείται ευρέως ότι όλοι οι σεξουαλικοί τουρίστες παιδιών είναι προτιμητέοι παιδεραστές. Συντριπτικά, αυτό ισχύει, αλλά υπάρχουν μερικές εξαιρέσεις. Για παράδειγμα, βάσει του εθνογραφικού της έργου σε μια μικρή

κοινότητα της Ταϊλάνδης, ο Montgomery (2008) αντιλαμβάνεται ότι οι παραδοσιακά υποτιθέμενες διαφορές στις προσωπικότητες των τουριστών ενηλίκων και των τουριστών σεξουαλικών παιδιών είναι σε κάποιο βαθμό παροδικές. Οι επιθετικοί ή επιλεκτικοί παιδεραστές είναι συνήθως ετεροφυλόφιλοι που προτιμούν το σεξ με τα παιδιά. Οι προσωπικοί παράγοντες κατάστασης στη ζωή ενός δράστη, όπως η φτώχεια, η απώλεια θέσεων εργασίας, ο εθισμός στα ναρκωτικά, η προηγούμενη θυματοποίηση, η οικογενειακή αναστάτωση και η απώλεια του σεξουαλικού συντρόφου, είναι γνωστό ότι προκαλούν παιδεραστία. Οι ερευνητές όπως οι Pawlak, Boulet και Bradford (1991) δεν θεωρούν τέτοια άτομα ως παιδεραστές. (Hughes, D., 2004)

Ο τουρισμός και οι ιατρικοί ερευνητές δεν έχουν ακόμη εξετάσει πώς ο ρόλος ενός ατόμου ως «τουρίστας» μπορεί να προκαλέσει την παιδοφιλική του συμπεριφορά. Σύμφωνα με την American Psychiatric Association (2000), οι περιβαλλοντικές μεταβλητές μπορούν να δημιουργήσουν προτροπές που οδηγούν σε κακοποίηση παιδιών. Τα περιβάλλοντα του προορισμού του τουρισμού και οι υπηρεσίες είναι συχνά δομημένα για να παρέχουν ένα αίσθημα απελευθέρωσης και μια αυξημένη αίσθηση της σημασίας για τους τουρίστες. Ο MacCannell (1973) παρατηρεί ότι το «τουριστικό βλέμμα» είναι μια αναζήτηση της αυθεντικότητας. Για ορισμένους τουρίστες, η αναζήτηση θα μπορούσε να οδηγήσει σε αναζήτηση καθαρών αντικειμένων κατανάλωσης. Στο πλαίσιο της CST, η καθαρότητα του παρατηρούμενου τουριστικού αντικειμένου (το «παρθένο» παιδί) και η πρωτοτυπία της εμπειρίας του πρώτου προσώπου του τουρίστα θα μπορούσαν να συμβούν ταυτόχρονα. Οι σεξουαλικοί τουρίστες παιδιών βιώνουν ικανοποίηση και από τις δύο κατηγορίες. Πολλοί άνθρωποι της Δύσης τείνουν να εγκαταλείψουν την αντιληπτή και αδιάφορη καθημερινότητα στη ζωή τους για την υποτιθέμενη αγνότητα που διατηρείται στις ανατολικές πεποιθήσεις και πρακτικές. Σύμφωνα με τον Levi Strauss (1989), οι τουρίστες συνδέουν τη φαντασία με προορισμούς και αντιστέκονται στην πραγματικότητα επειδή είναι λιγότερο «εξωτικοί». Έτσι, προτιμούν και πιστεύουν ότι οι τεχνητά δημιουργημένες σχέσεις είναι πιο γνήσιες από τις πραγματικές συναντήσεις. Για αυτούς τους τουρίστες, η (ψευδο) πραγματικότητα που τους διατίθεται μέσω εμπορικών δυνάμεων για την επίτευξη των στόχων του ταξιδιού είναι πιθανότερη στο προορισμό. Αυτή η εκδοχή παρέχει μια εξήγηση γιατί ένα μικρό ποσοστό τουριστών σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών είναι

τυχαίοι παραβάτες σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών. Ωστόσο, πρέπει να διεξαχθούν περισσότερες έρευνες για την καλύτερη κατανόηση πώς ο τουρισμός θα μπορούσε να ενισχύσει τις παιδοφιλικές τάσεις.

Η πρακτική της CST είναι παράνομη και η γνώση του συστήματος διανομής που την υποστηρίζει είναι πολύ περιορισμένη. Δεδομένων των αρνητικών εμπλεκόμενων μεριδίων, οι νόμιμοι ταξιδιωτικοί πράκτορες είναι απίθανο να είναι μέρος της ρήξης του CST. Στην πραγματικότητα, πολλοί αξιосέβαστοι ταξιδιωτικοί πράκτορες συμμετέχουν ενεργά σε διαφημιστικές εκστρατείες που στοχεύουν στην απομάκρυνσή τους από τους ομολόγους τους που διοργανώνουν παιδικές εκδρομές προσανατολισμένες στο σεξ. Ωστόσο, δίνοντας σε τουρίστες κακοποίησης παιδιών ευκαιρίες και εμπειρίες είναι δυνητικά κερδοφόρα για εταιρίες που δραστηριοποιούνται σε τουριστικές δραστηριότητες που έχουν ανακάμψει από καιρό για να δρέψουν τα κέρδη από αυτό το εγχείρημα. Αυτές οι εταιρίες χρησιμοποιούν κωδικοποιημένες φράσεις όπως «εξωτικές διακοπές για τους άνδρες», «επανάκτηση παρθενίας», «αθώες απολαύσεις», «επιλέξτε τον σύντροφό σας κατά την άφιξη» κ.λπ. για να δώσουν ενδείξεις σε πιθανή πελατεία. Πολλοί από αυτούς τους ταξιδιωτικούς πράκτορες έχουν καταφέρει να εκμεταλλευτούν την τέχνη της λειτουργίας τους εκτός της εμβέλειας επιβολής του νόμου. Κατά καιρούς συνεργάζονται με άλλους συνεργούς που περιλαμβάνουν ξενοδοχεία, ταξιδιωτικές εταιρίες και διεφθαρμένους αξιωματούχους.

Οι παράνομες δραστηριότητες έχουν την τάση να καλλιεργούν και να ευδοκιμούν στην επίτευξη και πραγμάτωση του CST. Δραστηριότητες όπως η διακίνηση ναρκωτικών διαδραματίζουν αναπόσπαστο ρόλο στην CST. Ο τουρισμός παιδικής πορνείας και η διακίνηση ναρκωτικών χρησιμοποιούν συχνά την ίδια αλυσίδα εφοδιασμού. Συχνά, έχουν παρόμοια προφίλ πελατών και οι γνώσεις που αποκτώνται από την επιτυχή λειτουργία οποιασδήποτε από αυτές τις δραστηριότητες μπορούν εύκολα να ενσωματωθούν στις άλλες επιτυχημένες εμπορικές τους δραστηριότητες.

Στην άτυπη οικονομία της CST, οι ξεναγοί, το προσωπικό πωλήσεων, το προσωπικό των frontoffice, το νοικοκυριό, το προσωπικό ασφαλείας και οι οδηγοί αποτελούν το σύνδεσμο μεταξύ τουριστών και θεματοφυλάκων των παιδιών. Αυτοί είναι οι άνθρωποι με τους οποίους οι περισσότεροι τουρίστες έρχονται σε επαφή και

μαθαίνουν συχνά τι «πραγματικά» θέλουν από τις διαφημίσεις αυτού του τουρισμού που τους έχουν ελκύσει και συμφωνείται η διαδικασία και ο χαρακτήρας αυτής κατά τη διάρκεια συναντήσεων. Λίγοι μεγάλοι ξενοδόχοι τολμούν να συνεργαστούν με το εμπόριο σάρκας. Οι δράστες προτιμούν μικρής κλίμακας καταλύματα τύπου στούντιο και διαμονή στο σπίτι. Οι ανεκδοτολογικές αποδείξεις δείχνουν ότι ένας εύκολος τρόπος να ξεφύγουν από την προσοχή των αστυνομικών είναι να παραμείνουν στα σπίτια των παιδιών ως «οικογενειακοί φίλοι». (Klain, E.J.,1999)

Σε πολλές περιοχές που εξαρτώνται από τον τουρισμό, οι φτωχοί έφηβοι προσελκύνονται από τις «λαμπερές» δουλειές που βασίζονται στη φιλοξενία. Δεν συνειδητοποιούν την πραγματική φύση της δουλειάς τους μέχρι να είναι πολύ αργά. Η υποκειμενική ηθική και η ανύπαρκτη έγνοια μεταξύ των δημοκρατικών κυβερνήσεων για τα δικαιώματα των παιδιών διευκολύνουν αυτές τις συναλλαγές. Τα πατριαρχικά συστήματα που χαρακτηρίζουν τις υπανάπτυκτες κοινωνίες προωθούν και διατηρούν μια υποκοουλτούρα των γυναικών που είναι συμβατές και υπάκουες. Σε αυτές τις κοινωνίες, οι άνδρες θεωρούν ότι είναι αποκλειστικό καθήκον της γυναίκας να φέρει παιδιά και να εξυπηρετεί τις σεξουαλικές τους ανάγκες. Σε πολλές περιπτώσεις, οι φτωχοί γονείς παρασύρονται από τους εκμεταλλευτές που τους υπόσχονται στο παιδί τους ένα καλύτερο μέλλον. Σε φτωχές κοινωνίες, τα παιδιά βλέπουν τους συνομηλίκους, που ασχολούνται με το εμπόριο σάρκας, να κερδίζουν χρήματα, να στηρίζουν τις οικογένειές τους και να λαμβάνουν αναγνώριση από τους πρεσβύτερους. Περιστασιακά, τα παιδιά ξεφεύγουν από τις οικογένειές τους, αναζητώντας ελευθερία και αγάπη. Η απομόνωση, η παραμέληση και η προδοσία είναι μερικές από τις συνθήκες που καταστρέφουν την αίσθηση προστασίας στις σχέσεις. Αυτές οι συνθήκες ενδέχεται να παρακινήσουν τα παιδιά να στραφούν στην CST. (Peterson, J. ,2004)

Το CST έχει μελετηθεί από ηθικές και υλιστικές προοπτικές.Ενώ πολλές συζητήσεις για αυτήν την εναλλακτική μορφή τουρισμού περιστρέφονται γύρω από το οικονομικό κόστος και τα οφέλη, αυτό που είναι συχνά ανυπόμονο είναι οι φωνές των αθώων θυμάτων που πρέπει να ζουν συνεχώς με τις συναισθηματικές, ψυχολογικές και σωματικές επιπτώσεις της σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Μερικά παιδιά αναγκάζονται να εξυπηρετήσουν έως και 1500 πελάτες σε ένα χρόνο. Ζουν σε συνεχή φόβο, ξυλοδαρμούς από προπαγανδιστές, σαδιστικές επιθέσεις από τουρίστες,

συλλήψεις από την αστυνομία και σύναψη ασθενειών εξουθένωσης από προηγούμενες συναντήσεις.

Το τραύμα μετά τη σεξουαλική κακοποίηση έχει διαμορφωθεί από τους Finkelhor και Browne (1985) ως συρροή τραυματικής σεξουαλικότητας, προδοσίας, αδυναμίας και στιγματισμού. Η «τραυματική σεξουαλικοποίηση» αναφέρεται στη διαδικασία κατά την οποία η κατανόηση της σεξουαλικότητας του παιδιού διαμορφώνεται με συγκλονιστικά αφύσικο τρόπο. Το θυματοποιημένο παιδί αναπτύσσει ανάρμοστες αντιλήψεις σχετικά με τη σχετική σημασία των διαφόρων τμημάτων του ανθρώπινου σώματος και αρχίζει να χρησιμοποιεί τη σεξουαλική συμπεριφορά ως μια μέθοδο χειραγώγησης άλλων. Η «δόξα», η δεύτερη συνιστώσα του μοντέλου, αναφέρεται σε μια αίσθηση δυσπιστίας που τα κακοποιημένα παιδιά αναπτύσσουν εναντίον άλλων, συμπεριλαμβανομένων στενών μελών της οικογένειας. Τα παιδιά συνήθως εμπιστεύονται σχεδόν όλους. Γνωρίζοντας κάποιον που τους εμπιστεύθηκε, τους κακομεταχειριζόταν και άλλοι που τους εμπιστεύθηκαν δεν κατάφεραν να τους προστατεύσουν από μια τέτοια θεραπεία και αυτό οδηγεί σε μια συνεχή αίσθηση προδοσίας. Η «αδυναμία», η τρίτη συνιστώσα, αναφέρεται στα αισθήματα της ανεπάρκειας, της αδυναμίας και της απελπισίας που βιώνει το κακοποιημένο παιδί. Η αδυναμία εμφανίζεται όταν τα κακοποιημένα παιδιά συνειδητοποιούν ότι η ζωή τους θα αποτελείται από συνεχή ταλαιπωρία. Καθώς αναπτύσσονται σε ενήλικες, μειώνεται η θέληση τους να ζήσουν. Ο «στιγματισμός», το τελικό συστατικό, αναφέρεται στην αντίληψη του παιδιού ότι είναι θύμα .

Οι συνέπειες της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών είναι ποικίλες. Το εβδομήντα τοις εκατό των ενήλικων γυναικών που συμμετείχαν σε μελέτη πορνείας ανέφερε ότι η σεξουαλική εκμετάλλευση στην παιδική ηλικία επηρέασε σίγουρα την απόφασή τους να υιοθετήσουν αυτόν τον τρόπο ζωής. Μερικές φορές τα σεξουαλικά κακοποιημένα παιδιά επιδεικνύουν ανθεκτικότητα και αγωνίζονται. Πιο συχνά, όμως, η αυτοσυντήρηση τους οδηγεί να αγκαλιάσουν «την επιχείρηση» και να επιτύχουν ό, τι είναι δυνατό μέσα στο πεδίο εφαρμογής της. Έχοντας περιορισμένες εναλλακτικές λύσεις και μαθαίνοντας τα «κόλπα του εμπορίου», τα θύματα συχνά γίνονται προπαγανδιστές. Για αυτούς, αυτή η εξέλιξη δημιουργεί μια αίσθηση εξουσίας σε μια κατά τα άλλα αδύναμη κατάσταση. Βοηθά επίσης το θύμα να ξεπεράσει τη γνωστική ασυμφωνία που σχετίζεται με την τραυματική εμπειρία. Περισσότερο να αναφερθεί ότι αυτό δημιουργεί έναν φαύλο κύκλο. Ένα τρίτο και συνηθέστερο σενάριο αφορά τα

θύματα που αδυνατούν να αντιμετωπίσουν μια ζωή κακοποίησης και εγκατάλειψης και αναζητούν καταφύγιο στα ναρκωτικά. Το κίνητρο για να ξεφύγουμε από αυτόν τον τρόπο ζωής και να επιστρέψουμε στο σπίτι είναι χαμηλό λόγω του φόβου του θύματος να στιγματιστεί και να εξοστρακιστεί. (Seabrook, J. ,2000)

Η σεξουαλική κακοποίηση επιδρά αρνητικά στην αυτοεκτίμηση ενός παιδιού και οδηγεί σε κατάθλιψη, αισθήματα αυτοκτονίας και κακή ψυχική υγεία. Η σεξουαλική κακοποίηση μπορεί ακόμη και να μεταβάλλει τον εγκέφαλο ενός παιδιού με αποτέλεσμα μακροχρόνιες διαταραχές σε γνωστικούς, συναισθηματικούς και ψυχοκινητικούς τομείς. Οι πελάτες σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών αναφέρουν υψηλότερα ποσοστά κατάχρησης ουσιών, υπερβολικής κατανάλωσης φαγητού, σωματοποίησης και συμπεριφορών αυτοκτονίας σε σχέση με τα μη κακοποιημένα άτομα. Κατά την ενηλικίωση τους, οι επιπτώσεις της κατάχρησης εκδηλώνονται σε δυσκολίες στις κοινωνικές και διαπροσωπικές σχέσεις, σεξουαλική δυσαρέσκεια, δυσλειτουργία και κακή προσαρμογή (συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής συμπεριφοράς υψηλού κινδύνου) και μεγαλύτερη τάση προς επανεμφάνιση μέσω σεξουαλικής κακοποίησης ενηλίκων και σωματικής βίας. Περίπου το 37% όλων των γυναικών και το 14% όλων των φυλακισμένων στις ΗΠΑ κακοποιήθηκαν κατά τη παιδική ηλικία. Η μελέτη αυτή αποκάλυψε επίσης ότι τα παιδιά που έχουν υποστεί σεξουαλική κακοποίηση είναι δύομισι φορές πιο πιθανό να κάνουν τακτική χρήση αλκοόλ και σχεδόν τέσσερις φορές πιο πιθανό να γίνουν εθισμένοι στα ναρκωτικά. (Wolak, J., Finkelhor, D., & Mitchell, K. ,2004)

Η θεωρία των τραυματικών δεσμών παρέχει μια εξήγηση για το γιατί τα θύματα συμφιλώνονται με τους θύτες τους ή εκείνους που διευκόλυναν τη θυματοποίηση. Το θύμα ομαλοποιεί την κακομεταχείριση, διότι δίδονται διακεκριμένες ανταμοιβές μαζί με τιμωρίες. Επίσης, το θύμα μαθαίνει ότι η καλύτερη στρατηγική επιβίωσης είναι να δεχτεί τις απαιτήσεις του κακοποιού. Με την πάροδο του χρόνου, γίνεται μια συνήθης μόνιμη κατάσταση για το θύμα. Οι επιχειρηματίες σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών πείθουν συνεχώς τα παιδιά ότι η κατάχρηση είναι δικό τους λάθος και κανείς δεν τα αγαπάει πραγματικά. Το σύνδρομο κακοποιημένων γυναικών υποστηρίζει ότι ένα θύμα που εκτίθεται σε επαναλαμβανόμενο τραύμα συχνά φοβάται να φύγει ακόμη και αν δοθεί η ευκαιρία.

Από τις μώλωπες, τις περικοπές, τα σπασμένα οστά, για την απόκτηση ανίατων σεξουαλικά μεταδιδόμενων ασθενειών, οι φυσιολογικές επιπτώσεις της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών είναι επίσης καταστροφικές. Είναι σημαντικό να δοθεί στα θύματα συνεχής προσοχή. Τα συνταγογραφούμενα φάρμακα πρέπει να χορηγούνται τακτικά και σε κατάλληλες δόσεις. Τα θύματα συχνά αναλαμβάνουν την ευθύνη για τη σεξουαλική τους κακοποίηση και πιστεύουν ότι πρέπει να τιμωρούνται για τις «αμαρτίες τους». (Bagley, C., Wood, M., & Young, L., 1994)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΔΙΕΘΝΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ

Πολύ είναι αυτοί που επιλέγουν αυτό το τρόπο εναλλακτικού τουρισμού για τις διακοπές τους. Ανάλογα με το αν είναι παράνομη ή νόμιμη η πορνεία στην εκάστοτε χώρα ανα το κόσμο, μαγνιτίζει και περισσότερους τουρίστες που ταξιδεύουν με σκοπό την σαρκική απόλαυση με χρήματα. Παρακάτω είναι οι κυριότεροι διεθνείς προορισμοί με χαρακτήρα εμπορευματοποίησης της σάρκας:

- Δομινικανή Δημοκρατία: Πολλές χώρες της Καραϊβικής βλέπουν την αύξηση της σεξουαλικής εμπορικής επιχείρησης, ιδιαίτερα της γυναικείας σεξουαλικής εμπορικής επιχείρησης, και το κράτος δεν προβαίνει σε θεσπίσεις. Η διαφημιστική εξστρατεία της χώρας για σεξουαλικές εμπορικές επιχειρήσεις στοχεύουν και πετυχαίνουν χάρη στη σχετική προσβασιμότητά της από κάθε πολιτεία των ΗΠΑ και την Ευρώπη. Η πορνεία είναι νόμιμη, αν και υπάρχουν κάποιες απαγορεύσεις κατά της σεξουαλικής επαφής με τους ανηλίκους και είναι παράνομο για ένα τρίτο μέρος να αντλεί οικονομικό όφελος από την πορνεία. Ωστόσο, η κυβέρνηση συνήθως δεν εφαρμόζει τους νόμους περί πορνείας. Ο σεξουαλικός τουρισμός παρέμεινε σοβαρό πρόβλημα, ιδιαίτερα στο Las Terrenas, στο Cabarete, στο Sosua και στο Boca Chica. Οι ομάδες ανθρωπίνων δικαιωμάτων ανέφεραν ότι συνεχίζουν την πορνεία σε στρατόπεδα εργασίας και σε περιοχές εκτός της πρωτεύουσας. Οι ΜΚΟ διεξήγαγαν προγράμματα σχετικά με την πορνεία και τη

σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών για τους εργαζόμενους στους οίκους ανοχής και τη βιομηχανική ζώνη, τους άνδρες και τις γυναίκες πόρνες και άλλες ομάδες υψηλού κινδύνου. (Dominican Republic ,2009)

- Ταϊλάνδη: Από τον πόλεμο του Βιετνάμ και μετά αυτή η ασιατική χώρα έχει αποκτήσει διεθνή κακή φήμη (ειδικά μεταξύ των ταξιδιωτών) για τις αδιανόητες και εύκολες στις προμήθειες σεξουαλικές προσφορές που προσφέρει. Παρόλο που οι επιχειρηματίες προσπαθούν να μη φαίνεται πως γίνεται εμπόριο σεξ μέσα στις επιχειρήσεις τους όλοι γνωρίζουν ακριβώς τι συμβαίνει εκεί και πως θα έχουν «ευτυχισμένες απολήξεις». Οι εμπειρογνώμονες έχουν τοποθετήσει τον αριθμό των εκπορευομένων στα 2,8 εκατομμύρια. Η πράξη ανταλλαγής μετρητών για σεξουαλική ικανοποίηση δεν καταχράζεται και επίσης οι επιχειρηματικές πτυχές αυτής της κερδοφόρας επιχείρησης είναι καλά προστατευμένες από ισχυρούς αξιωματικούς της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας και έχουν απεριόριστα συμφέροντα. Ως εκ τούτου, η Ταϊλάνδη είναι αγαπημένη στον κατάλογο των προορισμών της σεξουαλικής εμπορικής επιχείρησης και αρκετά πιθανότατα ένα από τα πιο ασφαλή κράτη. Η πορνεία έγινε παράνομη το 1928 και οι νόμοι εναντίον της ενισχύθηκαν το 1960. Αλλά είναι ένα πανταχού παρόν μέρος της κοινωνίας της Ταϊλάνδης, σιωπηρά αποδεκτό και ανεκτό. Η πορνεία συνεχίζεται σε πορνεία, στην ύπαιθρο, πίσω από τις πινακίδες επιχειρήσεων, στις επιχειρήσεις υπηρεσιών μασάζ και στα strip clubs της Μπανγκόκ. Ο κλάδος εκτιμάται ότι αντιπροσωπεύει περίπου 3% της οικονομίας της Ταϊλάνδης ή περίπου 4,3 δισ. δολάρια το χρόνο. (Ταίρει Times, Nov. 28, 2003)

- Κόστα Ρίκα: Όσον αφορά τη Δύση, δεν υπάρχει άλλη χώρα να συναγωνιστεί το μέτωπο της εμπορικής επιχείρησης σεξ στο πλαίσιο της προσέγγισης που έχει η Κόστα Ρίκα. Έχει αναφερθεί επισήμως από τους προορισμούς υψηλού σεξουαλικού εμπορικού επιχειρείν στον κόσμο και ειδικοί ισχυρίζονται ότι βιώνει μια σημαντική οικονομική έκρηξη χάρη στον μεγαλύτερο αριθμό πολιτών των ΗΠΑ και Καναδών που ταξιδεύουν νότια για τις «διακοπές» του. Εκτός αυτού, δεν είναι πείεργο να φανταστεί κανείς την οικονομική και τουριστική επιτυχία καθώς αυτό το κομμάτι του πλανήτη είναι επιπλέον γνωστό για το γεγονός ότι έχει από τα ωραιότερα και εξωτικά κορίτσια στο πλανήτη. Η Κόστα Ρίκα μπορεί να είναι διαταραγμένη χώρα αλλά παράλληλα παραδεισένια. Μπορεί να είναι περιοριστική καθώς

απαγορεύεται ο γυμνισμός στις παραλίες αλλά κάποιες φορές μπορεί να είναι ανεκτική: η πορνεία είναι νόμιμη. Η χώρα έχει μια διακεκριμένη προσωπικότητα και οι ειρωνείες κάνουν την «πλούσια ακτή» ακόμη πιο πλούσια. (Washington Post, Oct. 24, 2004.)

- Κένυα: Η χώρα με το πιο διαδεδομένο εμπόριο σεξ στην Αφρική είναι η Κένυα παρά το γεγονός του μεγάλου ποσοστού εκδιδόμενων που νοσούν από το AIDS/HIV, το οποίο ξεπερνά το 1.5 εκατομμύριο. Οι αιτίες είναι δύο, η σημαντικά χαμηλή τιμή αγοράς υπηρεσιών και οι πολύ καλές συμφωνίες που κλείνονται μεταξύ τουριστών και είτε εκδιδόμενων είτε μεσολαβητών. Το εμπόριο στην Κένυα, το οποίο κατατάσσεται στον Ποινικό Κώδικα, τμήματα 147 έως 154, είναι παράνομο και απαιτεί σκληρή ποινή. Ωστόσο, παρόλο που ο νόμος είναι σαφής για το εμπορικό σεξουαλικό έργο, ανεξάρτητα από το φύλο και τη συνύπαρξη, η γενική πεποίθηση είναι ότι κατά κύριο λόγο οι γυναίκες που συμμετέχουν στη πορνεία και συχνά συλλαμβάνονται από την αστυνομία κατά τη διάρκεια της αγοράς αυτών. (Nairobi Nation, May 19, 2007.)

- Ιαπωνία: Αυτό το μέρος όπου οι διεστραμένοι σεξουαλικά και φετιχιστές τουρίστες ταξιδεύουν για να τροφοδοτήσουν τη συνήθεια τους. Γνωστός προορισμός για τις όμορφες γκέισες του, με τεχνικές χιλίων ετών και σωρούς πολιτισμικών αποχρώσεων μεταξύ των φύλων, η Ιαπωνία προσφέρει κατά πάσα πιθανότητα την πρωταρχική ξεχωριστή τεχνογνωσία στους σεξουαλικούς τουρίστες. Παρόλο που ο 45χρονος νόμος περί πρόληψης της πορνείας απαγορεύει αυτήν, η ευθέως αγορά έχει εφαρμοστεί ευρέως σε τοποθεσίες, οι οποίες αριθμούν περίπου 1.270 σε εθνικό επίπεδο. Ο νόμος λέει ότι απαγορεύεται να πουλήθει ή να αγοραστεί σεξ, αλλά δεν τιμωρεί αυτές τις πράξεις. Αντ' αυτού, τιμωρεί τις πόρνες όταν προσελκύουν ή περιμένουν πελάτες σε δημόσιους χώρους, όπως στο δρόμο και στα πάρκα. Επίσης, τιμωρεί τον καθένα που αναγκάζει κάποιον να διεξάγει πορνεία, εκμεταλλεύεται μια πόρνη ή παρέχει οικονομική στήριξη σε μια επιχείρηση που ασχολείται με την πορνεία. Σύμφωνα με την Εθνική Αστυνομική Υπηρεσία, υπάρχουν περισσότερες από 6000 επιχειρήσεις υπηρεσιών μασάζ από το 2000 σύμφωνα με το νόμο που ρυθμίζει τις επιχειρήσεις ψυχαγωγίας ενηλίκων κλπ. Αυτό που προστατεύει τη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων είναι απλό, προσφέρουν

μόνο στοματικό σεξ, πρωκτικό σεξ και άλλες σεξουαλικές υπηρεσίες που δεν ερμηνεύονται στον νόμο περί πορνείας . Το 2000, 1.225 άτομα συνελήφθησαν υπό την υπόνοια παραβίασης του νόμου περί πορνείας. Αλλά αυτό πιστεύεται ότι είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Η έρευνα που διεξήγαγε η Τράπεζα της Γιοκοχάμα σχετικά με την κατάσταση της υπόγειας οικονομίας στην Ιαπωνία το οικονομικό έτος 1998 εκτιμά ότι τα μη δηλωμένα κέρδη από εμπορική και ερασιτεχνική πορνεία ανέρχονται σε 945 δισ. Γιέν. (Hiroshi Matsubara ,Mar. 16, 2002)

- Ολλανδία: Κανένα μέλος της Ε.Ε. δεν είναι τόσο γνωστό για τη σεξουαλική εμπορική του επιχείρηση και τις εξαιρετικές πόρνες όσο η πρωτεύουσα των Κάτω Χωρών. Η χώρα φημίζεται για το γεγονός ότι έχει νομιμοποιήσει την εγκληματικότητα, είναι καλά ρυθμισμένη από την κυβέρνηση και ως εκ τούτου, αρκετά ασφαλής για μια τέτοια πρακτική. Χρειάζονται ειδικές ενδείξεις κόκκινου φωτός για την έλξη τουριστών που πραγματικά ενδιαφέρονται για να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες. De Wallen, ή αλλιώς Rossebuurt όπως το αποκαλεί ο κόσμος είναι μέσα στην καρδιά του παλαιότερου τμήματος της πρωτεύουσας των Κάτω Χωρών και είναι η πρώτη επίσκεψη Red lightweight περιοχή στον κόσμο. Το ένα τρίτο των διάσημων οίκων ανοχής και των σεξουαλικών συλλόγων του Άμστερνταμ αντιμετωπίζουν το κλείσιμο, αφού το δημοτικό συμβούλιο πρόσφατα αρνήθηκε να ανανεώσει 33 άδειες σε καταστολή του οργανωμένου εγκλήματος. Τα Χριστιανοδημοκρατικά Κόμματα των Χριστιανοδημοκρατών (CDA) και τα κόμματα ChristenUnie (τα οποία αναμένεται να αποτελέσουν μέρος του νέου κυβερνώντος συνασπισμού) επιθυμούν ακόμη πιο σκληρά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της δίωξης ανδρών που συχνάζουν στις πόρνες που εργάζονται ενάντια στη θέλησή τους. Αλλά άλλοι, όπως η Petra Timmermans από τη Διεθνή Επιτροπή για τα Δικαιώματα των Σεξουαλικών Εργαζομένων στην Ευρώπη, δήλωσε ότι οι Ολλανδοί βιώνουν εξωτερική πίεση από χώρες που δεν κατανοούν τις παραδόσεις τους. (Nicola Smith.,Jan. 10, 2007)

- Καμπότζη: Η Καμπότζη έχει αυστηρούς νόμους σχετικά με την εγκληματικότητα, ωστόσο το ασιατικό έθνος παραμένει ένας πολύ καλός προορισμός για εμπορικές επιχειρήσεις σεξ. Η ιστορία της Καμπότζης καθ 'όλη τη διάρκεια του 20ου αιώνα, καθώς και μια ξένη τρομοκρατική οργάνωση, προκάλεσαν την άνοδο των νόμων που σχετίζονται με την εγκληματικότητα σε ποικίλους βαθμούς σοβαρότητας. Επί του παρόντος, το ασιατικό έθνος είναι ανεκτικό στα θέματα

σεξουαλικής εμπορικής επιχείρησης και οικογένειες πωλούν τους νέους τους σε σεξουαλική δουλειά, ενώ άλλοι είναι εξαπατημένοι στο εμπόριο. Ότι έχει να κάνει με τα παιδιά, η αγορά είναι συνήθως πολύτιμη και μπορεί να δημοπρατηθεί από τον καλύτερο υποψήφιο. Επιπλέον, η βία κατά του προσωπικού του σεξ είναι συχνή δυστυχώς, σεξουαλικές εμπορικές επιχειρήσεις καταχράζονται το προσωπικό και αυτό είναι πρόβλημα στο ασιατικό έθνος καθώς δεν έχουν εναλλακτικές λύσεις. Το σύνταγμα απαγορεύει την πορνεία. Ωστόσο, δεν υπάρχει ειδική νομοθεσία κατά της εργασίας ως πόρνη. Η εμπορία γυναικών με σκοπό την πορνεία ήταν ένα σοβαρό πρόβλημα, παρά τους νόμους κατά της προμήθειας και της απαγωγής για σκοπούς σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Υπήρχαν αναφορές ότι η αστυνομία κακοποίησε τις πόρνες. Παρά τις αυξημένες καταστολές των φορέων εκμετάλλευσης πορνογραφιών στην Πνομ Πεν, η πορνεία και η παράνομη διακίνηση ανθρώπων εξακολουθούν να υφίστανται. Οι εκτιμήσεις για τον αριθμό των εργαζόμενων πόρνων κυμαίνονταν από 14.725 έως 18.250. Ο σεξουαλικός τουρισμός ήταν ένα πρόβλημα, τροφοδοτούμενο από τη διάχυτη φτώχεια και την αντίληψη της ατιμωρησίας. (Human Rights Report: Cambodia,2008)

- Φιλιππίνες: Αν και η εγκληματικότητα κατά των εγκλημάτων είναι παράνομη και μερικές φορές συνοδεύεται από σκληρές ποινές στις Φιλιππίνες, το εμπόριο σεξουαλικών εμπορικών επιχειρήσεων είναι ζωντανό. Υπάρχουν περίπου πεντακόσιες χιλιάδες προσωπικό σεξ και οι περισσότεροι αγοραστές είναι επιχειρηματίες από την Ανατολική Ασία ή τις δυτικές χώρες. Οι Φιλιππινέζοι τείνουν να είναι πολύ ανεκτικοί σε διάφορους τρόπους ζωής, γεγονός που μπορεί να είναι ένας λόγος για τον οποίο η ανθρωποκτονία και η σεξουαλική εμπορική επιχείρηση γνώρισαν άνθηση στις Φιλιππίνες. Ένα από τα πιο εκπληκτικά πράγματα που αφορούν την εμπορική επιχείρηση σεξ μέσα στις Φιλιππίνες είναι ότι ένα 40-60% των τουριστών επισκέπτονται τη χώρα με στόχο την αγορά σεξ. Μια μελέτη του Πανεπιστημίου των Φιλιππίνων στα τέλη της δεκαετίας του 1990 εκτιμά ότι υπήρχαν περίπου μισό εκατομμύριο πόρνες στη χώρα. (Mike Comerford,. 17, 2005)

- Κολομβία: Η Δημοκρατία της Κολομβίας, η οποία είναι γνωστή για τους πολυτελείς ιδιοκτήτες ναρκωτικών, βρίσκεται στη Νότια Αμερική και είναι ένα ακόμη γνωστό τουριστικό σημείο για τις σεξουαλικές εμπορικές επιχειρήσεις. Ένα

πλεονέκτημα για την τουριστική οικονομία σεξουαλικού χαρακτήρα είναι ότι πολλοί κολομβιανοί εργάτες σεξ μειώνουν το κόστος τους εάν ο καταναλωτής είναι ελκυστικός, και αυτό κάνει τη χώρα να είναι πρότυπο όταν πρόκειται για σεξουαλική εμπορική επιχείρηση. Ωστόσο, χιλιάδες τουρίστες συρρέουν στη Δημοκρατία της Κολομβίας ελπίζοντας ότι θα βρουν γυναίκα με νοτιολατινική εμφάνιση και ομορφιά. Η πορνεία ενηλίκων είναι νόμιμη στις καθορισμένες ζώνες ανοχής, αλλά η επιβολή και ο περιορισμός στις ζώνες παρέμεινε δύσκολη. Η πορνεία ήταν ευρέως διαδεδομένη και επιδεινώθηκε από τη φτώχεια και τον εσωτερικό εκτοπισμό. Ο νόμος απαγορεύει την οργάνωση ή τη διευκόλυνση του σεξουαλικού τουρισμού και προβλέπει ποινές φυλάκισης τριών έως οκτώ ετών. Η εμπορία γυναικών για σεξουαλική εκμετάλλευση εξακολουθεί να αποτελεί πρόβλημα. (Human Rights Report: Colombia,2008)

- Ινδονησία: Αν και η πορνεία είναι παράνομη, η χώρα εξακολουθεί να είναι ένας πολύ καλός προορισμός για τις σεξουαλικές εμπορικές επιχειρήσεις. Η παροχή σεξουαλικών υπηρεσιών γίνεται σε οίκους ανοχής και διευκολύνει τη μέθοδο εύρεσης πορνείας. Η σεξουαλική εμπορική επιχείρηση της Ινδονησίας είναι πολύ οικονομική. Η πορνεία δεν αντιμετωπίζεται ειδικά στο νόμο. Ωστόσο, πολλοί κυβερνητικοί ερμήνευσαν τα "εγκλήματα κατά της αξιοπρέπειας / ηθικής" για να ισχύσουν για την πορνεία. Η πορνεία είναι ευρέως διαδεδομένη και σε μεγάλο βαθμό ανεκτή, παρά την αντίφαση της με τα λαϊκά κοινωνικά και θρησκευτικά πρότυπα. Κατά τη διάρκεια του έτους, οι δυνάμεις ασφαλείας συμμετείχαν, σύμφωνα με πληροφορίες, στη διοργάνωση ομοσπονδιών ή προστατευτικών ράβδων προστατεύοντας τους οίκους ανοχής από τη δίωξη. Σύμφωνα με πληροφορίες, ο διεθνής σεξουαλικός τουρισμός συνεχίζεται, ειδικά στα νησιά Batam και Karimun και σε μεγάλα αστικά κέντρα σε ολόκληρη τη χώρα. Ο αριθμός των παιδικών πόρνων στη χώρα ήταν ασαφής, αλλά το πρόβλημα ήταν διαδεδομένο. Πολλά έφηβα κορίτσια αναγκάστηκαν να βρεθούν σε αυτή τη δουλειά. Κάποτε οι αξιωματούχοι της επιβολής του νόμου αντιμετώπιζαν τις παιδικές πόρνες ως εγκληματίες παρά ως θύματα. Οι διεφθαρμένοι δημόσιοι υπάλληλοι εξέδωσαν ταυτότητες σε ανήλικα κορίτσια, διευκολύνοντας την είσοδο στο σεξουαλικό εμπόριο. Υπήρχαν επίσης αναφορές για σεξουαλική εκμετάλλευση των αγοριών. Η χώρα είναι προορισμός για σεξουαλικό τουρισμό για παιδιά. Κατά τη διάρκεια των ετών, οι ΜΚΟ ανέφεραν ότι οι μακρόχρονοι δακτύλιοι παιδεραστίας συνέχισαν να λειτουργούν στο Μπαλί. Οι

παρατηρητές των ΜΚΟ δήλωσαν ότι πολλά κορίτσια αναγκάστηκαν να βγουν στην πορνεία μετά από αποτυχημένους γάμους που τέθηκαν σε ηλικία 10 έως 14 ετών. Δεν υπήρξε προφανής παραβίαση του νόμου, επειδή η γραφειοκρατία τους αναγνώρισε ως ενήλικες λόγω του γεγονότος ότι ήταν κάποτε παντρεμένοι. (Human Rights Report: El Salvador, 2009)

- Ισπανία: Πόλεις όπως η Ίμπιζα, Μαδρίτη είναι εδώ και πολύ καιρό ταξιδιωτικοί προορισμοί για ψυχαγωγία τη νύχτα, ωστόσο η αντικατάσταση της εύστοχης τουριστικής δραστηριότητας μειώνεται στην ευρωπαϊκή χώρα. Η εγκληματικότητα είναι νόμιμη στην ευρωπαϊκή χώρα, δημιουργώντας την μεταξύ των υψηλότερων προορισμών στην Ευρώπη για σεξουαλική εμπορική επιχείρηση. Στη Μαδρίτη, η περιοχή των "κόκκινων περιοχών" είναι απλοί δρόμοι, επομένως είναι εξαιρετικά προσιτή, ενώ στο λιμάνι, η περιοχή του "κόκκινου φωτός" μπορεί να είναι μια τυπική έλξη τουριστών. Πολλές γυναίκες είναι ουσιαστικά σκλάβοι στο εμπόριο σεξ καθώς συνήθως δεν ακολουθείτε καμία "σωστή" διαδικασία εκπόρνευσης. Η Σουηδία προσπαθεί να εξαλείψει την πορνεία με την επιβολή κυρώσεων στους πελάτες, ενώ άλλοι όπως οι Κάτω Χώρες έχουν νομιμοποιήσει το εμπόριο. Ωστόσο, για τους ισπανούς νομοθέτες, η πορνεία αποδείχθηκε πολύ σκληρή για να σπάσει. Μετά από σχεδόν τρία χρόνια συζήτησης, μια κοινοβουλευτική επιτροπή που συμβουλεύει την κυβέρνηση σταμάτησε τις συζητήσεις, απορρίπτοντας και τις δύο προτεινόμενες προσεγγίσεις και αφήνοντας απλά την πορνεία όπου ήταν: μια σκιερή ζώνη όπου δεν είναι νόμιμη ούτε παράνομη. Η ανικανότητά της να υιοθετήσει μια σαφή πολιτική εξόργισε τόσο τα κυριότερα στρατόπεδα: ακτιβιστές των δικαιωμάτων των γυναικών σχετικά με την πορνεία ως μορφή δουλείας, ασυμβίβαστες με τις δημοκρατικές αξίες, και ενώσεις πορνείας, λέγοντας ότι οι εργαζόμενοι σεξ χρειάζονται νόμιμα δικαιώματα για να προστατευθούν. Η Ισπανία ονομάστηκε «πορνεία της Ευρώπης», με μέχρι 500.000 γυναίκες να εργάζονται ως πόρνες. Κάθε μέρα, 1,5 εκατομμύρια άνδρες αγοράζουν σεξ στην Ισπανία, δήλωσε ο Maribel Montano του κυβερνώντος Σοσιαλιστικού Κόμματος (PSOE). Το εμπόριο, το οποίο διατίθεται σε χώρους που κυμαίνονται από πάρκα και διαμερίσματα μέχρι οίκους ανοχής, μετατρέπεται περίπου 40 δισεκατομμύρια ευρώ (54 δισεκατομμύρια δολάρια) ετησίως, σχεδόν το ισοδύναμο του σχολικού προϋπολογισμού της Ισπανίας. (Sinikka Tarvainen, 2007)

- Βραζιλία: Η Βραζιλία έχει συνεχώς έναν πολύ καλό τουριστικό προορισμό, χάρη στην εξωτική της ζωή, τα υπέροχα άτομα, τις παρθένες παραλίες και τα τρελά φεστιβάλ όπως το Καρναβάλι. Ωστόσο, φαίνεται ότι η Βραζιλία μπορεί να αγωνίζεται για την εισερχόμενη οικονομία νε τη σεξουαλική εμπορική επιχείρηση ομοίως. Επιπλέον, η Βραζιλία μπορεί να είναι ένας τυπικός προορισμός για σεξ με πελάτες τις γυναίκες, που συνήθως δεν βλέπει ποσοστά τόσο υψηλά όσο οι σεξουαλικές εμπορικές επιχειρήσεις με άνδρες πελάτες. Ο Mark Dybul, αναπληρωτής συντονιστής και επικεφαλής ιατρός για την παγκόσμια πρωτοβουλία του AIDS της κυβέρνησης Μπους, λέει ότι η διαμάχη για την πορνεία δεν είναι μόνο υπερβολική, αλλά είναι επίσης ένα παράδειγμα των πολλών παρανοήσεων σχετικά με την πολιτική των ΗΠΑ. Πρόσθεσε: «Κάθε χώρα έχει κυριαρχικό δικαίωμα να λαμβάνει αποφάσεις για τον εαυτό της και το σέβομαι αυτό». Αλλά για να λάβει αμερικανική βοήθεια, είπε, «απαιτεί μια αναγνώριση ότι η πορνεία δεν είναι καλό και να την αντιτάξουμε. (Larry Rohter., 2005)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΣΕΞΟΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Η εκπόρνευση στον τομέα της πορνείας δεν είναι παρά μια μορφή της βιομηχανίας διεθνούς πορνείας και μπορεί να αμφισβητηθεί μόνο επειδή αμφισβητεί το δικαίωμα των ανδρών να χρησιμοποιούν τις γυναίκες στην πορνεία καθολικά. Αλλά η πρόκληση της πορνείας γίνεται όλο και πιο δύσκολη καθώς γίνεται βιομηχανική και καθώς οι κυβερνήσεις και οι σεξουαλικολόγοι επενδύονται περισσότερο στην υπεράσπισή της. Επί του παρόντος, το ζήτημα του τρόπου αντιμετώπισης του τραυματισμού στις γυναίκες και τα παιδιά διεθνώς αποτελεί το επίκεντρο της έντονης συζήτησης στα διεθνή φόρουμ.

Στη διεθνή σκηνή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι ιδέες των ομαλοποιητών, των ομάδων συμφερόντων υπέρ της πορνείας που υπερασπίζονται την πορνεία έχουν υιοθετηθεί από ορισμένους ολλανδούς φεμινιστές νομικούς θεωρητικούς, οι οποίοι

υποστηρίζουν ότι ο μόνος τρόπος αντιμετώπισης των τραυματισμών στις γυναίκες είναι η αναγνώριση της πορνείας ως εργασία και επιδιώκουν μια σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών που θα απαγορεύσει την κυκλοφορία σε οποιοδήποτε πρόσωπο για κάθε είδους εργασία, εάν διεξάγεται με βία (Klar et al., 1995). Η «ελεύθερη» πορνεία επρόκειται, σε αυτή την ανάλυση, να διαχωριστεί από το ζήτημα της μετακίνησης και να θεωρηθεί αποδεκτή. Αυτή η άποψη προωθείται από μια οργάνωση που ονομάζεται Παγκόσμια Συμμαχία κατά των Εμπορικών Γυναικών (GAATW), οι απόψεις της οποίας εκπροσωπούνται καλά από τους Kempadoo και Doezma (1998). Αυτές οι απόψεις εκφράζονται θετικά στην έκθεση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την πορνεία σε τέσσερις ασιατικές χώρες. Η οργάνωση Sex Sector, η οποία υποστηρίζει ότι η πορνεία είναι τόσο σημαντική στις περιφερειακές οικονομίες που ίσως πρέπει να αναγνωριστεί ή να νομιμοποιηθεί. Η συγκέντρωση στη διάκριση μεταξύ «καταναγκαστικής» και «ελεύθερης» μετακίνησης θα ήταν πιθανό να δυσχεράνει τη δίωξη κάθε μετακίνησης σε γυναίκες λόγω της ανάγκης να αποδειχθεί η δύναμη. Αυτή η προσέγγιση θα άφηνε ανέγγιχτο τον τουρισμό της πορνείας και μάλιστα τη συντριπτική πλειοψηφία της μετακίνησης και της πορνείας και θα οδηγούσε σε πιο εμπεριστατωμένη ενσωμάτωσή της στις εθνικές και διεθνείς βιομηχανίες πορνείας. (Perkins R. and Bennett G.,1985)

Ο πόλεμος της πορνείας μπορεί να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά από την προσέγγιση που πρότεινε ο Coalition Against Trafficking in Women. Η οργάνωση αυτή συνέταξε, σε συνεργασία με το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών, μια προτεινόμενη σύμβαση κατά της σεξουαλικής εκμετάλλευσης, η οποία χαρακτήριζε την πορνεία ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ζητεί την επιβολή κυρώσεων στους άνδρες που εξαναγκάζουν οποιοδήποτε άτομο στην πορνεία. (Romany, C. ,1994)

Κατά τα τελευταία δέκα χρόνια οι φεμινιστές θεωρητικοί των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιδίωξαν να αμφισβητήσουν την συντηρητική και την αρσενική μεροληπτική ερμηνεία του τι θα πρέπει να θεωρούνται παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ώστε να αναγνωρίζεται η βία κατά των γυναικών ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών. Η Celina Romani περιγράφει τη βία αυτή όπως η «παραβίαση του πυρήνα και των βασικών εννοιών αξιοπρέπειας και προσωπικής ακεραιότητας» και λέει ότι «επιτίθεται στη ζωή, την αξιοπρέπεια και την προσωπική ακεραιότητα» (Romany, 1994, σελ. 85). (Kelly, L. ,1988, 1989)

Η Catharine MacKinnon εξηγεί ότι τα βασανιστήρια και οι ανισότητες με βάση το φύλο αναγνωρίζονται σε μεγάλο βαθμό ως βασικές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και διερωτάται για ποιο λόγο, όταν οι παραβιάσεις αυτές συνδυάζονται, όπως και στον βιασμό, στην κακοποίηση και στην πορνογραφία, δεν αναγνωρίζεται καμία παραβίαση (MacKinnon 1993) . Τα βασανιστήρια θεωρούνται ότι πραγματοποιούνται στον δημόσιο κόσμο και με εντολή του κράτους. Είναι η παραδοσιακή κατανόηση των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως καταχρήσεις από την κατάσταση των προνομίων των ανδρών. «Τα βασανιστήρια θεωρούνται πολιτικά κίνητρα όχι προσωπικά. το κράτος εμπλέκεται σε αυτό. Ο MacKinnon επισημαίνει ότι το κράτος εμπλέκεται στη βία του συζύγου γιατί «η κάλυψη, η νομιμοποίηση και η νομιμοποίηση της κατάχρησης είναι απόρρητα» . Το κράτος μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο επειδή συγκαταλέγεται στη βία κατά των γυναικών. Αυτή η προσέγγιση επέτρεψε στους φεμινίστριες να απαιτήσουν να ληφθεί σοβαρά υπόψη η βία των ανδρών κατά των γυναικών και να θεωρηθεί ότι μπορεί να προσβληθεί από τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Τα αποτελέσματα αυτών των φεμινιστικών προσπαθειών ήταν ότι τον Οκτώβριο του 1993 η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών ενέκρινε ψήφισμα που υιοθέτησε τη Διακήρυξη για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών (Ηνωμένα Έθνη, 1996). Η γενική εκτίμηση της βίας κατά των γυναικών περιέχει την πορνεία πολύ καλά:

κάθε πράξη βίας με βάση το φύλο που έχει ως αποτέλεσμα ή είναι πιθανό να προκαλέσει σωματική, σεξουαλική ή ψυχολογική βλάβη ή πόνο στις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων των απειλών τέτοιων πράξεων, του εξαναγκασμού ή της αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει σε δημόσια ή ιδιωτική ζωή . (Ηνωμένα Έθνη, 1996, σελ. 475)

Ωστόσο, ο κατάλογος των πρακτικών που θεωρούνται ότι αποτελούν βία κατά των γυναικών σε αυτό το έγγραφο αποκλείει συγκεκριμένα την «ελεύθερη» πορνεία. Περιλαμβάνονται μόνο τις «μετακινήσεις γυναικών και καταναγκαστική πορνεία». Έτσι, η αναγκαστική / ελεύθερη διάκριση επιβαρύνει αυτή τη σημαντική πρωτοβουλία. Η προτεινόμενη «Σύμβαση κατά της Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης» από τον Συνασπισμό κατά των Μετακινήσεων στις Γυναίκες και την UNESCO, ωστόσο, δεν κάνει αυτό το λάθος. Αυτή η σύμβαση θα τιμωρούσε τη βία κατά των

γυναικών και θα έδινε όλη τη συμπεριφορά της ανδρικής πορνείας ως βία. Η σεξουαλική εκμετάλλευση ορίζεται ως:

μια πρακτική με την οποία το άτομο (-α) επιτυγχάνει σεξουαλική ευχαρίστηση ή οικονομικό κέρδος ή πρόοδο μέσω της κατάχρησης της σεξουαλικότητας ενός ατόμου, καταργώντας το ανθρώπινο δικαίωμα του ατόμου στην αξιοπρέπεια, την ισότητα, την αυτονομία και τη σωματική και πνευματική ευημερία. (Barry, 1995, σελ. 326)

Η πορνεία χαρακτηρίζεται ως «χρήση του σώματος ενός ατόμου ως αγαθού που αγοράζεται, πωλείται, ανταλλάσσεται όχι πάντα για χρήματα» και περιλαμβάνει «περιστασιακή παγκοσμιοποίηση σεξουαλικής εκμετάλλευσης που τιμωρείται από κοινωνικοπολιτιστικές πρακτικές, οίκους ανοχής, επιστράτευση πόρνων, την πορνογραφία, τον σεξουαλικό τουρισμό και τις "αγορές νύφης μέσω ταχυδρομείου" ».

Η πιο αμφιλεγόμενη πτυχή της σύμβασης είναι πιθανό να είναι η τιμωρία των ανδρών δραστών ή «πελατών» πορνείας. Υπήρξε μια πολύ σημαντική και ελπιδοφόρα εξέλιξη το 1998 στον διεθνή αγώνα κατά της πορνείας που καθιστά τη διεθνή έκκληση να τιμωρούν τους άνδρες που κακοποιούν τις γυναίκες στην πορνεία. Η σουηδική κυβέρνηση έχει εγκρίνει νομοθεσία κατά της «αγοράς σεξουαλικών υπηρεσιών», η οποία θα τιμωρεί όλους τους δράστες. Αυτό είναι το αποτέλεσμα πολλών ετών καμπάνιας γυναικών και ανδρών για να αναγνωριστεί ότι η πορνεία είναι ανδρική σεξουαλική βία και ότι οι άνδρες πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για την καταχρηστική συμπεριφορά τους. (-Jeness, V. ,1993)

Το σεξ ή, με μεγαλύτερη ακρίβεια, ο τουρισμός πορνείας, ως μια μορφή σεξουαλικής συμπεριφοράς ανδρών κατά την πορνεία δεν πρέπει να θεωρείται ως αποδεκτή βιομηχανία αναψυχής. Όπως και όλες οι άλλες μορφές πορνείας, είναι επιζήμια για τις γυναίκες και τα παιδιά που χρησιμοποιούνται και επιζήμια για το καθεστώς όλων των γυναικών στις χώρες στις οποίες λαμβάνει χώρα. Επίσης, περιορίζει τους άνδρες δράστες στις πρακτικές της ανεπιθύμητης σεξουαλικής επαφής και της σεξουαλικής παρενόχλησης και άλλων μορφών σεξουαλικής βίας δίνοντάς τους τη δυνατότητα να πληρώνουν για να βρουν τη βία και έτσι αποτελεί σημαντικό εμπόδιο στον φεμινιστικό αγώνα για τον τερματισμό της σεξουαλικής βίας κατά των γυναικών. Ο τουρισμός της πορνείας πρέπει να αμφισβητηθεί ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών, των ανδρών και ακόμη

χειρότερα των παιδιών στον τομέα της έρευνας του τουρισμού και της τουριστικής βιομηχανίας. (Davidson, J. O'C. and Taylor, J. ,1996.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

-Marina Diotallevi. (October 1995). WTO Statement on the Prevention Of Organized Sex Tourism. Protection of Children from Sexual Exploitation in Tourism - Tourism Training Module eISBN: 978-92-844-0498-8

- Yodmanee Tepanon. (Doctor in Philosophy In Hospitality and Tourism Management) (April 2006). Exploring the Minds of Sex Tourists: The Psychological Motivation of Liminal People. BLACKSBURG, VIRGINIA

- Mari Sofie Grimstad Sjøntvedt. (June 2009). Making sense of sex tourism through the accounts of sex tourists. A Foucauldian discourse analysis of sex tourists' online communication. UNIVERSITY OF OSLO Department of Psychology.

- Bender, Kimberly. (2004). "The Implications of Sex Tourism on Men's Social, Psychological, and Physical Health". The Implications of Sex Tourism on Mens Social, Psychological, and Physical Health. *The Qualitative Report*, 9(2), 176-191. Retrieved from <http://nsuworks.nova.edu/tqr/vol9/iss2/1>

- Barry, Kathleen (1994). The Prostitution of Sexuality. ISBN: 9780814712771

- Vern and Bullough (1978). Prostitution: An Illustrated Social History. ISBN-10: 0517529572 ISBN-13: 978-0517529577 Publisher: Crown Publishers; 1st U.S. Edition, 1st Printing edition (1978)

- Nickie Roberts (1992). Whores in History: Prostitution in Western Society. ISBN-10: 0586200290 ISBN-13: 978-0586200292 Publisher: Harpercollins; Reprint. edition (December 1993)

- James Brundage (1989). Sisters and workers in the Middle Ages. EDITED BY JUDITH M. BENNETT, ELIZABETH A. CLARK, JEAN F. O'BARR, B. ANNE VILEN. ISBN: 9780226042480

-Anne Keegan (1974). World's oldest profession has the night off. Chicago Tribune. Pg 1.

- Application of Leisure Motivation Scale to Tourism. Chris Ryan and Ian Glendon. Annals of Tourism Research, vol. 25, no. 1, January 1998, pp. 169-84. Elsevier Science Customer Support Department, P.O. Box 945, New York, NY 10010

- Chris Ryan, C. Michael Hall (April 2001). Sex tourism marginal people and liminates. Original Title Sex Tourism: Marginal Peoples and Liminalities. ISBN 0415195101 (ISBN13: 9780415195102)

- Alan A. Lew, C. Michael Hall, Allan M. Williams (2004). A Companion to Tourism. ISBN: 978-0-631-23564-4

- Peter de Marneffe. Liberalism and Prostitution. Oxford Political Philosophy. Published: 12 July 2012. ISBN: 9780199925940

-Silbert, Mimi H, Pines, Ayala M. (June 1982). . "Entrance into prostitution". Youth & Society. National Ctr for the Prevention and Control of Rape United States of America. Grand number: ROI MH 32782

- Ericsson, Lars. (1980). "Charges Against Prostitution : An Attempt at a Philosophical Assessment". Lars O. Ericsson , "Charges Against Prostitution: An Attempt at a Philosophical Assessment," Ethics 90, no. 3 (Apr., 1980): 335-366. The University of Chicago Press Journals.

- Lowman, John. (2002). Identifying Research Gaps in the Prostitution Literature. Research and Statistics Division. Department of justice Canada.
- Sullivan, Barbara. (2000). Rethinking Prostitution and 'Consent'.
Source: OAI
- Jakobsson, Niklas and Andreas Kotsadam. "The Law and Economics of International Sex Slavery: Prostitution Laws and Trafficking for Sexual Exploitation," Working Papers in Economics 458, Göteborg University, Department of Economics., 2010
- Maltzhan, Kathleen. (2004). Combating trafficking in women: where to now? Canberra 23rd, MP, Shadow Attorney-General Assisting the Leader on the Status of Women.
- Lederer, Laura. "Sold for Sex: The Link between Street Gangs and Trafficking in Persons". The Protection Project Journal of Human Rights and Civil Society
- Kara, Siddharth (2009). Sex Trafficking: Inside the Bus@\$\$iness of Modern Slavery. Columbia University Press. Columbia University Press.
ISBN: 9780231139618 FORMAT: Paperback
- "UNODC on human trafficking and migrant smuggling". United Nations Office on Drugs and Crime. 2011. Retrieved 22 March 2011.
- Thomas R. Panko & Babu P. George. (March 2012) Child sex tourism: exploring the issues
- Cohen, J.A., Mannarino, A.P., Berliner, L., & Deblinger, E. (November 2000). Trauma-focused cognitive behavioral therapy for children and adolescents: An empirical update.
- Beech, A., & Fisher, D. (2002). The rehabilitation of child sex offenders. DOI: 10.1080/00050060210001706886 School of Psychology, University of Birmingham, Edgbaston, Birmingham, B15 2TT, England, UK, E-mail: a.r.beech@bham.ac.uk

- Hughes, D. (2004). The use of new communication technologies for sexual exploitation of women and children.

- Klain, E.J. (April 1999). Prostitution of children and child sex tourism: An analysis of domestic and international responses. Copyright © 1999 National Center for Missing & Exploited Children.

- Peterson, J. (2004). Don't trust me with your child: Non-legal precautions when the law cannot prevent sexual exploitation in youth sports. Texas review of entertainment and sports.

- Seabrook, J. (2000). No hiding place: Child sex tourism and the role of extraterritorial legislation. London: Zed Books.

- Wolak, J., Finkelhor, D., & Mitchell, K. (2004). Internet-initiated sex crimes against minors: Implications for prevention based on findings from a national study. DOI: 10.1016/j.jadohealth.2004.05.006 PMID: 15488437. Research Support, Non-U.S. Gov't. Research Support, U.S. Gov't, Non-P.H.S.

- US Department of Justice. (August 2010). Child sex tourism. The National Strategy for Child Exploitation Prevention and Interdiction. A REPORT TO CONGRESS

- Bagley, C., Wood, M., & Young, L. (1994). Victim to abuser: Mental health and behavioral sequels of child sexual abuse in a community survey of young adult males. PMID: 7953908

-US Department of State Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, "2008 Human Rights Report: Dominican Republic," www.state.gov, Feb. 25, 2009

- "Thailand Holds Debate On Legalizing Prostitution," Taipei Times, Nov. 28, 2003

-Linton Weeks, Washington Post Staff Writer "On the Edge in Costa Rica," Washington Post, Oct. 24, 2004

-Mildred Ngesa, "Kenya: What the Law Says About the Oldest Profession'," Nairobi Nation, May 19, 2007

-Hiroshi Matsubara, "Prostitution Testing Bounds of Culture, Business," Japan Times, Mar. 16, 2002. Prostitution testing bounds of culture, business. Sex industry endures thanks to demand, commercialization and legal loopholes

-Nicola Smith, "Amsterdam Cleans Up Its Act," Jan. 10, 2007

-US Department of State Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, "2008 Human Rights Report: Cambodia," www.state.gov, Feb. 25, 2009

-Mike Comerford, "A Look at Life in the Red-light District," Daily Herald, Apr. 17, 2005

-US Department of State Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, "2008 Human Rights Report: Colombia," www.state.gov, Feb. 25, 2009

-US Department of State Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, "2008 Human Rights Report: El Salvador," www.state.gov, Feb. 25, 2009

-Sinikka Tarvainen, "Spain Divided Over Semi-Legal Prostitution," German Press Agency, May 8, 2007. BY DPA NEWS

-Larry Rohter, "Prostitution Puts U.S. and Brazil at Odds on AIDS Policy," New York Times, July 24, 2005

-Perkins R. and Bennett G. (1985). Being a Prostitute. Allen and Unwin, Sydney.

-Romany, C. (1994) State responsibility goes private: a feminist critique of the public/private distinction in international human rights law, in Human Rights of Women. National and International Perspectives (edited R.J. Cook), University of Pennsylvania Press, Philadelphia.

-Kelly, L. (1988, 1989). Surviving Sexual Violence. Polity, Cambridge, UK.

-Jeness, V. (1993). Making It Work. The Prostitutes' Rights Movement in Perspective. Aldine De Gruyter, New York.

-Davidson, J. O'C. and Taylor, J. (1996). Child Prostitution and Sex Tourism. ECPAT International, Bangkok.

*Όλα σ' αυτόν τον κόσμο έχουν να κάνουν με το σεξ
εκτός από το σεξ. Το σεξ έχει να κάνει με την εξουσία.*

Oscar Wilde

ΤΕΛΟΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ